

श. टी.
१२६

स्वस्पर्शीलं स्वभावो निश्चये कार्यस्य निश्चयां सुवर्णशोभनवर्णं अन्यवर्णावापुरुषं शास्त्रिकयपति सुवर्णीवदिः कूरोपि कार्यकाले दयालुर्भवति दुर्वर्णश्च नित्यं
मन्दुरापि फलकादारुणो भवतीति भावः ४६ सुश्लिष्टं शोभनवर्णं न विरुपते उपचितं हन्तं विहाय जन्मान्यपातिष्ठतीत्यर्थः ४७ तस्य संकरजस्य शरसत्वेन शा

आर्यरूपसमाचारं चरंतं कृतकेपि सुवर्णमित्यवर्णं वा स्वशीलं शास्त्रिति श्रुये ४६ नानावर्णेषु भूतेषु नाना कर्मरतेषु च जन्मवत्तमं लो
के सुश्लिष्टं न विरुपते ४७ शरीरमिह सत्वेन न तस्य परिहृष्यते ज्येष्ठमध्यावरं सत्वं तुल्यसत्वं प्रमोदते ४८ ज्यायां समपि शीलेन विही
नं नैव पूजयेत् अपि शूद्रं च धर्मसं सद्गुणमभिपूजयेत् ४९ आत्मानमाख्याति हि कर्मभिर्नः सुशीलचारित्रकुलैः शुभाशुभैः प्रन
ष्टमप्याशुकुलंतपानरः पुनः प्रकाशं कुरुते स्वकर्मतः ५० यो निघेता सुसर्वसुसंकीर्णस्वितरासुच यत्रात्मानं न जनयेद्विद्वत्सोपरि
वर्जयेत् ५१ शीतदानधर्मेषु विवाहधर्मसंकरेणाम् ५० ॥ ॥

स्त्रीपवुध्यात्परिशिचोते न नीचमार्गादयच्छृणुते वीजगुणासंप्रावल्यात्सत्त्वस्य कालभेदेन ज्येष्ठत्वादिभावेऽपि यत्तुल्यसत्त्वशरीरं भवेत् यत्सत्वं ज्येष्ठाघन्यत
मेतदेव प्रमोदते अन्यतुल्यमपि सत्वं शरीरिका भवत्स्त्रीपत इति भावः ४८ दानधर्मसंकराध्यायप्रकाशः ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शम०
१२६

ब्रूहीति पूर्वत्राचिक्मुद्दिशानार्थं अनार्यत्वमनाचारः क्रूरत्वं निष्क्रियात्मनेति संकरजस्य लक्षणानुक्तानि इदानीं यन्मेमाता प्रममादयच्च वा एननुव्रतं त
 न्मोरेतः पिता वृद्धा मिति मंत्रलिङ्गात् सीता प्रमादात् कामकाराद्वा घटननुव्रतं प्रतिकूलं परस्पोरेत सोधारणं च चारुतवती तद्रेतः मेमतिता वृद्धां स्वीयं क
 रेतुं पालनसत्कारादिकर्तृत्वात् यथा उत्पततः पक्षिणो मुखान्पतितं वीजं यक्षेत्रेऽधिरूढं क्षेत्रपतेरेव मनुवीजपतेस्तद्वत् तथा अप्रमत्तारक्षतं तनु

मुधिष्ठिर उवाच ब्रूहितात कुरुष्वेष्टवर्णानोत्वं पृथक् पृथक् कीदृशं कीदृशं चापि पुत्राः कस्य च केचते १ विप्रवादः
 सुवहवः श्रूयंते पुत्रकारिताः अत्र नो मुखतां राजसंशयं धेनुमर्हति १ भीष्म उवाच आत्मा पुत्रस्तु विज्ञेयस्तस्यान्तर
 जश्च यः निरुक्तजश्च विज्ञेयः सुतः प्रसूतजस्तथा ३

मेतं मातृक्षेत्रे परवीजानि वासुः जनपितुः पुत्रो भवति सांपर्ये मोघं वेत्ता कुरुते तनुमेनमिति देवि वशास्त्रप्रवणान् क्षेत्रज्ञः पुत्रः संस्कार्येति वेति सं
 दिहानः पृथति १ विप्रवादः विविधाः प्रवाः पूर्वोक्ता एव १ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरजः श्रीः निरुक्तजः स्वक्षेत्रेऽन्योरेतः सैकार्यमुक्त
 स्तजुः प्रसूतः अनिरुक्तोऽपि पौलोत्पात्तश्चोरेतः सिंचितस्तजुः प्रसूततः ३ ॥

८:१

३९

रेतजः पयोरेतो जश्चैरसः पुत्रसंक्षेत्रजोपिवीजदेन तत्तश्चेत्सी पसवभवति एव मधूरोपिरेतः पतिना तत्तश्चेद्वोदुरेव अतुक्तोऽनुवावपिरेतः प्रद
स्यैवेत्यर्थः १३ एतदेव प्रश्नोत्तरमभ्याचष्टे रतजमिति आगमः पुत्रत्वप्रापकं शास्त्रे कथं कीदृशं समयमेदं कथमित्यर्थः १४ कारणान्तरेतो

भोष्म उवाच रेतजो वा भवेत्पुत्रस्तुक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् अधोऽठः समयं भित्तेत्येतदेव निबोध मे १३ युधिष्ठिर उ० रेतजं
विधेये पुत्रं क्षेत्रजः सागमः कथं अधोऽठं विप्रैवे पुत्रं भित्ता तु समयं कथं १४ भोष्म उ० आत्मजं पुत्रमृताद्यप्यस्तेजका
रणांतरे न तत्र कारणं रेतः संक्षेत्रसामिनो भवेत् १५ पुत्रकामो हि पुत्रार्थं दृशीते विशंपते क्षेत्रजं तु प्रमाणां स्यान्न वेत
त्रात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते भरतर्षभ न ह्यात्मा शक्यते हंतुं दृष्टान्तोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्चरु
तकः पुत्रः संग्रहदेव लक्ष्यते न तत्र रेतः क्षेत्रं वा यत्र लक्ष्यते भारत १८

कापवादादिभ्येति १५ आगममुक्त्वा समयमेदं प्राह पुत्रेति योगमवती कल्यां दृशीते तत्र सपुत्रः वोदुरेव क्षेत्रः न तु संस्तुतात्मजः १६ अन्यत्रे
ति तत्र अनर्थकः परक्षेत्रजातः पुत्रोऽमुकमसदृशमित्यतः दीयते न लक्ष्यते हंतुं ग्रहितुं दृष्टान्तं प्रत्यक्षमेवोपगतीनातः दृश्यते चापि सारूप्यमिति
सूतेः एवं चाधूतः वोदुपुत्रकाम्यानावेरेतः पतेरेव भवतीत्युक्तं १८

२०
१२८

शुक्रक्षेत्रेपोरान्तरदपयत्रपुत्रत्वेप्रमाणंनलक्ष्यंभवतिसकृतकःपुत्रःकीदृशश्तर्पः १६ तस्यपोपुपितुःपुत्रःसःतद्वर्गःपोषयितुर्वर्गःपोषयितुर्वर्गः
१० कथंकेनप्रकारेणाकसवाःपमितिज्ञातव्यंकथंवाःसंस्कारःप्रयोक्तव्य इतिप्रश्नः ११ सःस्वामिवद्वर्गप्रपद्यते अतःस्वामीतस्यात्मवत्संस्कारेक

युधिष्ठिर उवाच कीदृशःकृतकःपुत्रःसंग्रहादेवलक्ष्यते शुक्रक्षेत्रेप्रमाणंवापत्रलक्ष्यंनभारत १८ भोष्म उवाच
मातापितृभ्यांयस्यक्तःपथियस्तंप्रकल्पयेत् नचास्यमातापितरोज्ञायेतांसहिकृत्रिमः १९ अस्वामिकस्यस्वामित्वे
यस्मिन्संप्रतिलक्ष्येत् योवर्गःपोषयेत्तस्यतद्वर्गस्तस्यजायते २० युधिष्ठिरः कथंनस्यप्रयोक्तव्यःसंस्कारःकस्य
वाकथं देयाकन्याकथंचेति तन्मेब्रूहिपितामह २१ भोष्म उ० आत्मवत्तस्यकुर्वीतसंस्कारंस्वामिवत्तथा त्यक्तोमाता
पितृभ्यांयःसर्वर्गप्रतिपद्यते २२ तदोत्रवंशुजंतस्यकुर्वीतसंस्कारमच्युत अथदेयातुकन्यास्यात्तद्वर्गस्ययुधिष्ठिर २३

इति २२ ननुअन्यवर्गीत्वशंकायांकथमेतस्यादित्याशंक्याह आन्यावर्गीत्वनिश्चयेतदोत्रंवर्गीजेषुगोत्रादियोग्यमेवतस्यसंस्कारंस्वामीकुर्यात्तत्र
निश्चयेतुयनसंस्कृतस्तस्यैववर्गीगोत्रचसंस्कारसामर्थ्याद्ब्रवीतीत्यर्थः अन्यगोत्रोपन्यासीपिसंस्कर्तुरेववर्गीगोत्रेभजतइतिभावः २३ ॥

राम०
१२८

१८ इति दानधर्मेषु विवाहधर्मः समाप्तः एवं यज्ञांगानां स्त्रीधनविनिर्गतात्मनो मुक्तिमुक्ताय सेदक्षिणात्वेनोपस्थितानां गवां माहात्म्यं पृथक् दर्शने इति

संस्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णाविनिश्चये कानीना धूरुजौ चापि विज्ञेयौ पुत्रकिल्बिषौ --- १४ तावपि स्वाविवसुतो संस्कार्या
विति निश्चयः क्षेत्रज्ञो वाप्यमसदोपेधो राक्षसेषु चाप्यप आत्मवैदप्रपुंजीरं संस्कारान्नास्मृणादयः धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चये
यं प्रदर्शयते १६ एतन्ने सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छामि १७ इति दानधर्मेषु विवाहधर्म मुनिश्चिर उवाच दर्शने कीदृशस्नेहः
संवासे च पितामह महाभागं गवां चैव तन्ने व्याख्यातुमर्हसि १ भीष्म उ० हंत ते कर्पायिष्मि पुरा हंतं महाभुते न दुषस्य च संवा
दं महर्षिश्चावतस्य च २ पुरा महर्षिश्चावतो भार्गवो भरतर्षभ उदवास कृतारं भो वभूवस महाव्रतः ३ निहत्य मानं क्रौंधं च प्रहर्षिणो
कमेव च वर्षाणि द्वादश मुनिर्जलवासे क्षतव्रतः ४ आदधत् सर्वभूतेषु विष्णुं परमं शुभं जलचरेषु सर्वेषु शीतश्मि रिव प्रभुः ५ ॥

पार्ष्णीया दर्शने परैः सह संवासे च कीदृशः स्नेह आनृणोऽस्य च कर्त्तव्यं गवां माहात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयं १ तस्योत्तरं तत्रेणाहंत इत्यादिना २ ३ ४ ५ ॥

६८ ऊर्ध्वोऽस्थितः उपविष्टः १० आसतः आसीनस्य १४ अभकिरन्त्यात्पवंतः १६ शंखानां जलजंतुविशेषाणां नखैः १ ॥

स्फाराभूतः शुचिर्भूत्वा देवतेभ्यः प्रणाम्य च गंगायामुनयोर्मध्ये जलं संप्रविवेश ह ६ गंगायामुनयोर्विजं सुभीमं भीमनिस्वनं प्रतिजग्राह
 शिरसा वीतवेगसमं जवे ७ गंगा च यमुना चैव सरितश्च संगमि च प्रदक्षिणाम्पि च कुर्वन् चैनं पर्यपोऽयत् ८ अंतर्जलेषु सुधापका
 षभूतो महा मुनिः ततश्चोर्ध्वस्थितो धीमानभवत्तत्तर्षभ ९ जलौकसोऽसमत्वा नां वभूव प्रियदर्शनः उपाजिघ्रंत वतदा तस्यो घ्नं हृष्ट
 मानसाः १० तत्र तस्यासतः कालः समतीतो भवन्महान् ततः कदाचित् समये कस्मिंश्चिन्मास्य जीविनः तं देशं समुपाजग्मुर्जीलहस्ता
 महाघुते ११ निषादा वद्वस्तत्र मत्स्याद्वरातिश्रयाः व्यापता वलिनः शूराः सलिलेषु निवर्तिनः १२ अभ्यायमुष्णतं देशं निश्चिता
 जालकर्मणि जालं ते योजयामासुर्निःशेषेणाजना विप १३ मत्स्योदकं समासासाद्य तदा भारतसत्तम ततस्ते बहुभिर्योगैः कैवर्त्तम
 त्सकांक्षिणाः गंगायामुनयोर्वीरिजां लैरभकिरन्त्यतः १४ जालं सुविततं तेषां नटसूत्रकृतं तथा विस्तारयाम संपन्नं यत्तत्र सलिलेक्षिपत्
 १६ ततस्ते समहं चैव वलवच्च सुवक्षितं अवतीर्य ततः सर्वजालं च कृषिरेतदा १७ अभीतरूपाः संहृष्टा अन्योगवशवर्तिनः बंधुस्त
 त्रमत्स्यांश्च तथा नान्जलचारिणाः १८ तथा मत्स्यैः परिहृतं च वनं भृगुनंदनं आकर्षयन्महाराज जालेनापयदृष्टया १९ नदी
 शैबलदिग्धो गंगहरिश्मश्रुजटाधरं लग्नैः शंखनखैर्गीत्रैः क्रौं डैश्चैत्रैर्वर्षितं २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१० अध्यायः नहुषेति सप्तमोऽध्यायः । ४

तेजालेनोद्धृतं दृष्ट्वा ते तदा वेदपारंगं सर्वे प्राञ्जल्यो दाशाः शिरोभिः प्रापतन्मुवि ११ परिरवेदपरित्रासाज्जालस्याकर्षणेन च मत्स्या
वभ्रवुर्वापन्नास्यलसंस्पर्शनेन च १२ समुत्तिलत्तदा दृष्ट्वा मत्स्यानां कदनं कृतं वभ्रवकूपमाविष्टो निष्प्रसंश्वपुनः पुनः १३
निषादा ऊचुः अज्ञानाघत्कृतं पापं प्रसादं तत्र नः कुरु करवामप्रियं किं ते तन्नो ब्रूहि महात्मने १४ इत्युक्तो मत्स्य मध्यस्थश्च वनो वा
क्यमब्रवीत् यो मेघपरमः कामस्तं प्रणुध्वं समाहिताः १५ प्राणोत्सर्गं विक्रयं वा मत्स्यैर्ष्याम्यहं सह संवासान्नोत्सहेतुं सलिलेषु पि
तानहं १६ इत्युक्तास्ते निषादास्तु मुग्धं भयकं पिताः सर्वे विवर्णा वदनानहुषा पत्यवेदयन् १७ इति दानधर्मेषु च वनोपास्थाने भी
ष्म उवाच नहुषस्ततः श्रुत्वा च वनं तं तपागतं त्वरितः प्रययौ तत्र सहामातपुरोहितः १ शौचं कृत्वा यथा न्यायं प्राञ्जलिः प्रयतो
न्यः आत्मानमाच चक्षे च च वनाय महात्मने २ अर्चयामास तं चापितस्य सः पुरोहितः सत्यव्रतं महात्मानं देवकल्पं विशोषते
३ नहुष उवाच करवाणि प्रियं किं ते तन्मे ब्रूहि दिजोत्तम सर्वे कर्तास्मि भगवन् यद्यपि स्यात्सुःकरं ४ च वन उवाच अमेणामहतायु
क्ताः कैवर्त्ती मत्स्यजीविनः सममूल्यं प्रयच्छेभ्यो मत्स्यानां विक्रयैः सह ५ नहुष उवाच सहस्रं दीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित त्रिः
त्रयार्षेभ्यो भगवतो यथाह भगुनं दत्तः ६ च वन उवाच सहस्रं नाहमर्हामि किं वा त्वं मत्स्यैः सहस्रं दीयतां मूल्यं स्ववृथानिष्पेयं कुरु

॥ ७ ॥

दा०

१३०

नहुष उवाच सहस्राणां शतं विप्रतिषादेभ्यः प्रदीयतां स्यादितं भगवन्मूलं किंवा न्यन्त न्यते भवान् = अवन उवाच नाहं शतसहस्रेणानि मे
 पः पार्थिवर्षभ दीयतां सदृशं मूल्यममातेः सहचिंतय ८ नहुष उवाच कोटिः प्रदीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित यदेतदपिनो मूल्यमता भूयः प्रदी
 यतां १० अवन उवाच राजन्नाहं महं कोटिभूयो वापि महाघुते सदृशं दीयतां मूल्यं ब्राह्मणैः सहचिंतय ११ नहुष उवाच अर्द्धराजं सम
 ग्रं वा निषादेभ्यः प्रदीयतां सतन्मूल्यमहं मेने किंवा न्यन्त न्यते १२ अवन उवाच अर्द्धराजं समग्रं च मूल्यं नाहं मि पार्थिव सदृशं दी
 यतां मूल्यमपि मिः सहचिंतयतां १३ भीष्म उ० महर्षेर्वचनं श्रुत्वा नहुषो दुःखकर्षितः सचिंतयामास तदा सहामात्यपुरोहितः १४ तत्र त्व
 नो वनचरः कश्चिन्मूलफलाशनः नहुषस्य समीपस्योगविजातो भूत्सुतिः १५ सतमाभाष्य राजा तमब्रवीद्विजसत्तमः तोषयिष्याम
 हं क्षिप्रमप्यातुषोमविष्णोति १६ नाहं मिष्णावचो ब्रूयांस्त्वेष्यिकुतो नृपा भवतो यदहं ब्रूयांस्तत्कार्यमविशंकया १७ नहुष उवाच ब्र
 वीतु भगवन्मूल्यं महर्षेः सदृशं भृगोः परित्रापस्य मामस्माद्विषयं च कुलं च मे १८ हन्यादि भगवान् क्रुद्धस्त्रैलोक्यमपि केवलं किंपु
 नं मीतपोहीनं वाहुवीर्यपरायणं १९ अगाधं भसिमग्नस्य सामात्यस्य सहर्निजः स्रवो भव महर्षे त्वं कुरु मूल्यवित्तिस्रयं २० भी
 ष्म उवाच नहुषस्य वचः श्रुत्वा गविजातः प्रतापवान् उवाच हर्षयस्त्वीनमात्मान् पार्थिवं वचते २१ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१३०

अमृत्याः ११ १३ १४ ३० ३१ ३२ ३३

अनेर्घ्यामहा राजा विजावर्गेषु चोत्तमाः गावश्च पुरुषव्याघ्रगैर्मूलं पारिकल्पतां ११ नहुषस्ततः श्रुत्वा महर्षेर्वचनं
नृप हर्षणामहता युक्तः सहामातपुरोहितः १३ अभिगम्य भगोः पुत्रं च वनं शंसितव्रतं इदं प्रोवाच नृपते वाचा संतर्पय
न्निव १४ नहुष उवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ विप्रर्षेण वाक्कीर्तो सिभार्गव एतन्मूल्यमहं मन्ये तव धर्मभृतां वा १५ च वन उवाच
उत्तिष्ठामेष राजेन्द्र सम्पुक्क्रीतोस्मि ते नद्य गोभिस्तुल्यं न पश्यामि धनं किंचिदिहा च्युत १६ कीर्तनं श्रवणं दानं दर्शनं च
पि पार्थिव गवां प्रशस्यते वीर सर्वपापहरं शिवं १७ गोबो लक्ष्माः सदा मूलं गोषु पाप्मानविद्यते अन्नमेव सदा गावो देवा
नां परमं हविः १८ स्वाहाकारवषट्कारैर्गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ गावो यज्ञस्य नेत्रेणैव तस्या यज्ञस्य तामुखं १९ अमृतं ह्य
व्ययं दिव्यं क्षरं तिच वदंति च अमृता यतनं चैताः सर्वलोक नमस्कृताः २० तेजसा वपुषा चैव गावो बह्वि स मा भुवि गावो
हिसु महतेजः प्राणिनां च सुखप्रदाः २१ निविष्टं गोकुलं यत्र श्वा संमुच्यन्ति निर्भयं विराजयति तं देशं पापं चाप्यपकर्षति
३१ गावः स्वर्गस्य सोपानं गावः स्वर्गोपपूजिताः गावः कामदुहो देवो नान्यत्किंचित्तरं स्मृतं ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१३१

समग्रं ४१ उत्तमे ४३ ४४ ४५ ४५ ४५

इत्येतद्गोषु मे प्रोक्तं ताहात्म्यं भरतर्षभ गुरौ के देशवचनं शक्यं पाएयरां ननु ३४ निषादा ऊचुः दर्शनं कथनं चैव सहास्मा
भिः कृतं सुते सती सप्रपदं मित्रं प्रसादं नः कुरु प्रभो ३५ हवींषि सर्वाणि यथा ह्ययं भुक्ते हुताशनः एवं तमपि धर्मात्मनुरु
षाग्निः प्रतापवान् ३६ प्रसादयामहे विद्वन्मवंतं मरातावयं अनुग्रहार्थं तस्माकमियंगौः प्रतिगच्छतां ३७ च्यवन उवाच
रूपरास्य च यच्च शुर्मने गरीविषस्य च नरं समूलं दहतिक क्षममिवावज्वलन् ३८ प्रतिगच्छतामिवो धेनुं कैवर्त्ती मुक्तकि
त्विषाः दिवं गच्छत वै क्षिप्रं मत्स्यैः सह जलोर्ध्वैः ३९ भीष्म उवाच ततस्तस्य प्रभावात् ते महर्षे भीवितात्मनः निषादास्ते न
वाकेन सह मत्स्यैर्दिव्ययुः ४० ततः स राजानुहो विस्मितः प्रेक्ष्य धीवान् आरोहमाणोऽस्त्रिदिवं मत्स्यांश्च भरतर्षभ ४१ त
तस्तौ गविजश्चैव च वनश्च गुह्यः वरुणामनुरूपाभ्यां छंदयामासतुर्नयं ४२ ततो राजा महावीर्यो नहुषः पृथिवीपतिः पर
मित्यब्रवीत् प्रीतस्तदा भारत सत्तम ४३ ततो जग्राह धर्मसंस्पृतिमिंद्रविभो नृपः तथेति चोदितः प्रीतस्तान् वृषीं प्रत्यपूजयन् ४४
समाप्रादीक्षश्च्यवनस्ततो गच्छतस्वमाश्रमे गविजश्च महतेजाः स्वमाश्रमपदं ययौ ४५ ॥

राम०
१३१

४८ अथापः संशयो मत्स्यादिग्रंथस्य कुशिकवत् ब्राह्मणभक्तिमतो वंशो देव्या ब्राह्मणा उत्पद्यंत इति ६

निषादाश्च दिवं जग्मुस्ते च मत्स्याजनाधिप नहुषोऽपि वरं लब्ध्वा प्रविशेत् स्वकं पुरं ४६ एतन्ने कथितं तात यन्मां त्वं परिपृच्छसि
दर्शनं पादशः स्नेहः संवासे वा युधिष्ठिर ४८ महाभागं गवां चैव तेषां धर्मविनिश्चयं किं भूयः कथ्यतां वीर किं ते हृदि विवक्षि
ते ४८ इति दानधर्मपुत्रावनोपाख्यातं युधिष्ठिर उवाच संशयो मे महाप्राज्ञसुमहान्मागो यमः तं मे शृणु महाबाहो श्रु
त्वा चारव्या तुमर्हसि १ कौतूहलं मे सुमहज्जामदयं प्रतिप्रभो एतं धर्मभूतोऽप्रेष्टं तमेव्यारव्या तुमर्हसि २ कथं मे घस्यस्युत्त
मो रामः सत्यपराक्रमः कथं ब्रह्मर्षिर्वंशो यं क्षत्रधर्मी व्यजायत ३ तदस्य संभवं राजन्ति खिलेनानुकीर्त्तय कौशि
काच्च कथं वंशात् क्षत्रौ देवा ब्राह्मणौ भवेत् ४ अहो प्रभावः सुमहानासीदसुमहात्मनः रामस्य च नरव्याघ्रविश्वामित्र
स्यैव हि ५ कथं पुत्रानति क्रम्यते यो न पृथुषणा भवत् एष दोषः सुतान् हित्वा तत्वं व्याख्यातुमर्हसि ६ भीष्म उवाच
अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं व्यवस्य च संवादं कुशिकस्य च भारत एतं दोषं पुरा दृष्ट्वा भार्गवश्चावतस्तदा
आगामिने महाबुद्धिः स्ववेशे मुनिसत्तमः ८ निश्चितमनसा सर्वगुरादोषं वलावलं दग्धुकामः कुलं सर्वकुशिकानां
तपोधनः ९ ॥

दा०
१३१

अवनः समनुप्राप्य कुशिके वाक्यमब्रवीत् वरुणमिच्छामि मुत्तन्नात्वा मासहममानय १० कुशिक उवाच भगवन् सहधर्मो यं पंडितैरिह धार्यते प्र
दानकाले कल्पानामुच्यते च सदा बुधैः ११ यत्तु तावदति क्रान्तं धर्मद्वारं तपो धनं तत्कार्यं प्रकरिष्यामि तदनुज्ञातुमर्हसि १२ भीष्म उवाच अप्यास
नमुपादाय च वनस्पतमहात्मनः कुशिको भार्यया सार्द्धं माजगाम यतो मुनिः १३ प्रगृह्य राजा भंगारं पापमस्मै न्यवेदयत् कारयामास सर्वांश्च
क्रियास्तस्य महात्मनः १४ ततः स राजा च वनं मधुपर्कं यथाविधि ग्राहयामास चावग्रेण महात्मानि यतव्रतः १५ सत्कृत्य तं तपाविप्रमि
दं पुनर्याव्रवीत् भगवन् परवर्तौ च ब्रूहि किं करवावेहै १६ यदि राज्ञं यदि धर्मं यदि शांतिं न व्रतं यज्ञदानानि च तपा ब्रूहि सर्वं ददामि ते १७
इदं गृह्णामि दं गृह्णामि दं धर्मासनं च ते राजा त्वमसि शाश्वतं यो हं स परवांस्त्वयि १८ एवमुक्ते ततो वाक्ये च वनो भार्गवस्तदा कुशिकं
प्रत्युवाचे दं मुदा परमया युतः १९ न राजां कामये राजन् न धनं न च योषितः न च गान च वैदेशान्नयं संश्रूयतामिदं २० नियमं किंचिदा
रश्मे युवयो र्यदि रोचते परिवर्त्योऽस्मि यत्ताभ्यां युवाभ्यामविशं कया २१ एवमुक्ते तदा तेन दंपती तौ जहर्षतुः प्रत्यब्रूतां च तमपि मेवम।
स्त्विति भारत २२ अथ तं कुशिको दृष्टः प्रावेशय दनुत्तमं गृहोद्देशं ततस्तस्य दर्शनीयमदर्शयत् २३ इयं शय्या भगवतो यथा काम
मिहोष्यतां प्रपतिष्यावहे प्रीतिमाहर्तुं ते तपो धन २४ २४ २४

राम०
१३१

अथ सूर्येति चक्रामतेषां संवत्सरां तथा अथर्षिषोऽद्यामासपानमन्तं तथैव च १५ तमाष्टयत्ततो राजा कुशिकः प्रणतस्तदा किमत्र जातमिष्टं
 ते किमुपस्थापयाम्यहं १६ ततः स यथाप्रीत्या प्रत्युवाच नराधिपं औपयत्तिकमाहारं प्रयच्छेति भारत १७ तद्वचः पूजयित्वा तु तथेत्याह स पा
 र्थिवः यथोपपन्नमाहारं तस्मै प्रादाजुनाधिप १८ ततः समुक्ता भगवान्दंपती प्राह धर्मवित् स्वप्नमिष्टास्य हं निद्रा बाधते मामिति ममो १९
 ततः शय्यागच्छं प्राप्य भगवान् विसन्नमः संविवेश नरैः स्तुतः स पत्नी कः स्थितो भवत् २० नम्रबोधोऽस्मि संसृप्त इत्युवाचा प्रभारगवः संवाहि
 तव्यौ मे पादौ जागृतव्यं च ते निशं २१ अविशं कस्तु कुशिकस्तथेते वाह धर्मवित् नम्रा बोधयतां तौ च तं तपारजनीक्षये २२ यथादेशं
 महर्षेस्तु प्रपूषा परमौ तदा वध्वतुर्महाराजमयता वपदं पती २३ ततः स भगवान्विप्रः समादिश्य नराधिपं सुधापैकेन पार्श्वेन दिव
 सानेकविंशतिः २४ स तु राजानि गृह्यः स भार्यः कुरुनंदन पर्युपासतं हृष्टं प्रवना एधने रतः २५ भार्गवस्तु स मुत्तस्पौ स्व
 यमेव तपोधनः अकिंचिदुत्कातु गृहान्तिश्चक्राम महत्तपाः २६ तमन्व गच्छतां तौ वधू धितौ प्रमकषितौ भार्यपती मुनिश्रेष्ठस्ता
 वेतौ नावलोकयन् २७

दा०
१३३

३६ अध्याय १२३४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४

तयोक्तप्रेक्षतोरेवभार्गवानांकुलोद्धः अंतर्हितोभूद्राजेद्रततोराजापतन्मृतौ ३८ समुहर्तृसमाश्वस्यसहदेव्यामहाघुतिः पुनर
 चेषणोयत्नमकरोत्तरमंतदा ३९ इतिदानधर्मपुंशिकचवनसंवादे युधिष्ठिरेउवाच तस्मिन्नंतर्हितेविप्रेराजाकिमकरोत्तदा भार्याचा
 स्पमहाभागातन्नेत्रूहिपितामह भीष्मउवाच अदृष्ट्वासमहीपालस्तमृषिसहभार्यया परिभ्रांतोनिवहतेव्रीडितोनष्टचेतनः १ सप्रवि
 श्यपुरीदीनोनाभ्यभाषतकिंचन तदेवचिंतयामासचवनस्पविचेष्टितं ३ अथशून्येनमनसाप्रविश्यस्वगृहंनृपः ददर्शशयनेतस्मिंश्च
 पानंभृगुनंदनं ४ विस्मितोतावृषिंदृष्ट्वातदाश्चर्यविचिंत्यच दर्शनात्तस्मात्तदाविभ्रांतोसंबभूवतुः ५ यथास्यानंतुतोस्थित्वाभूयस्तंसे
 ववाहतुः अपापरेणपाशैरणामुघ्रापसमहाभुनिः ६ तेनैवचसकालेनप्रत्यबुध्यतवीर्यवान् नचतौचक्रतुः कंचिदिकारंभयशंकि
 तौ ७ प्रतिबुद्धस्तस्मृनिस्तौप्रोवाचविशंपते तैलाभ्यंगोदीयतांमेस्त्रासेहमितिभारत ८ तौतथेतिप्रतिश्रुत्यक्षुधितौअमकषितौ श
 तपाकेनतैलेनमहोर्हणोपतस्थतुः ९ ततःसुरवासीनमृषिंवाग्यतौसंववाहतुः नचपर्याप्तमिताहभार्गवःसुमहातपाः १० ॥ ४

राम०
१३३

यदातौ निर्विकारौ तुलक्षयामास भार्गवः ततः उन्म्याय सहसा स्त्रानशलां विवेश ह ११ लक्ष्ममेव तु तत्रासीन् नृनानीयं पार्थिवोचितं असत्कृत्य च त
 सर्वतत्रैवांतरधीयत १२ समुनिः पुनरेवाप्यन्यपतेः पश्यतस्तदा नासूयां चक्रतुस्तौ च दंपती भरतर्षभ १३ अपस्त्रातः स भगवान् सिंहासनगतः
 प्रभुः दर्शयामास कुशिकं सभार्यं कुरुनंदन १४ संक्ष्वद नो राजा सभार्यः कुशिको मुनिः सिद्धमन्त्रमिति प्राप्नोति निर्विकारो न्यवेदयत् १५ आनी
 यतामिति मुनिस्तं चोवाच नराधिपं सराजा समुपाजो हृतदन्तं सहभार्यया १६ मांसप्रकारान् च विधात्रघातानि विविधानि च वेशवारविकारं च
 पानकानि लघूनि च १७ रसालापूपकांश्चित्रान् मोदकान् पखांडवान् रसान्त्रानां प्रकारंश्च वन्यं च मुनिभोजनं १८ फलानि च विचित्राणि
 राजभोग्यानि भूरिशः वदेरंगुदकाश्च मयभक्ष्यातकफलानि च १९ गृहस्थानां च यन्त्रोद्योगं पञ्चापिवनवासिनो सर्वमाहारयामास राजा शा
 पमयात्ततः २० अथ सर्वमुपन्यस्तमग्रतश्च वनस्पतत् ततः सर्वसमानीयत च शय्यासने मुनिः २१ वस्त्रैः शुभैरवष्टाद्य भोजनोपस्क
 रैः सह सर्वमादीपयामास च वनोद्भूतं नंदनः २२ न च तौ चक्रतः क्रोधं दंपती सुमहामती तयोः संप्रेक्षतोरेव पुनरंतर्हितो भवत् २३ ॥ ॥

१४ स्नानद्रव्याणि १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

तथैवचमणजर्षिस्तस्यैतोरजनीतदा सभायेवागपतः श्रीमान्नकोपंससमाविशत् १४ नित्यं संस्कृतमन्त्रं विविधं राजवेश्मनि शयना
निचमुरत्यानिपरिवेकाश्चपुष्पलाः १५ वस्त्रं च विविधाकारमभवत्समुपाङ्गितं नशशाकततोद्गुमंतं च वनस्तदा १६ पुनरेवचवि
प्रर्षिः प्रोवाचकुशिकेनृपम् सभायेमांरथेनाशुवहयत्रव्रीम्हं १७ तथैतिचग्राहन्पेतिर्विशंकस्तपोधनं क्रीडारथोस्तभगवन्नुत
सांग्रामिकोरथः इत्युक्तः समुनीराज्ञातेन हृष्टेन तद्वचः चवनः प्रत्युवाचेदं हृष्टः परपुंजयं सज्जीकुरु रथं क्षिप्रं यस्ते सांग्रामिकोरथः
१८ सायुधः सपताकश्च शक्तौ कनकयष्टिमान् किंकिरीसननिर्घोषो युक्तस्तोरणकल्पनैः १९ जावूनदतिवैद्वेषपरमेषु शतान्वितः
ततः सततं ये तुक्ता कल्पित्वा महारथं २० भार्येवामेधुरितदाचात्मानं दक्षिणे तदा त्रिदंडं वज्रसूच्यग्रं प्रतोदं तत्र चादधत् २१
सर्वमेतत्ततोदत्वात् प्रोवाक्य मया ब्रवीत् भगवन्कुरेणोयातु ब्रवीतु भगुने दत्त २२ यत्र वक्ष्यसि विप्रं तत्र यास्यति ते रथः स्वमुक्त
स्तभगवान्प्रत्युवाचायतं नृपं २३ इतः प्रभृति यातव्यं पदकं पदकं शनैः अमोममयपानस्यात्तथा मेघं चारिणौ २४ सुसुखं चै
वोठव्योजनः सर्वं पश्यतु नोत्सर्गः पथिकाः केचिन्नेभ्यो दास्येव सुखं ब्राह्मणो मया ये कामानर्थं विष्णुं तितां पथि २५ ॥

सर्वान्दास्याम्यशेषेण धनं रत्नानि चैव हि क्रियतां निखिलेनैतन्माविचारय पार्थिव ३६ तस्मात्तद्वचनं श्रुत्वा राजा भक्त्या न पात्रवीत् पद्मदूयान्
 निस्तत्तत्सर्वं देयमशं किं तैः ३७ ततो रत्नान्पनेकानि स्त्रियो युग्ममजाविकं कृताकृतं च कनकं गजेंद्राश्वाचलोपमाः ३८ अन्वगच्छ
 ततमपि राजा मार्त्येषु सर्वशः हाहाभूतं च तत्सर्वमासीन्नगरमार्त्तवत् ३९ तौ तीक्ष्णग्राग्रेण सहसा प्रतोदेन प्रतोदितौ पृष्ठे विद्वौ कटे चैव नि
 र्विकारौ तस्मद्भुतः ४० वेपमानौ निगदयौ पंचाशद्रात्रि कर्षितौ कथंचिद्दहत्तुवीर्ये दंपती तौ रघोत्तमं ४१ बहुशोभश विद्वौ तौ स्त्रवंतौ च क्षतोन्म
 वं ददृशौ ते महाराज पुष्पिता विवकिंशुकौ ४२ तौ दृष्ट्वा यौ रवास्तिभृशं शोकसमाकुलः अभिशपभयत्रस्तौ न च किंचिदुवाच ह ४३ दं दश
 आब्रुवन् सर्वे पश्य ध्वं तपसो वलं क्रुद्धा अपि मुनि श्रेष्ठं वीक्षितुं ते ह शकुनः ४४ अहो भगवतो वीर्यमहर्षे भीवितात्मनः एतश्चापि स भार्य
 स्पर्वैर्यपश्यत यादृशं ४५ आंतावपि हि क्लृष्टे रारय मे ते स्मद्भुतः न चैतयोर्विकारं वै ददर्श भगुनंदनः ४६ भीष्म उवाच ततः स निर्विका
 रौ तौ दृष्ट्वा भगुकुलोदहः बहुविश्राणायामास यथा वैश्रवणा स्तथा ४७ तत्रापि राजा प्रीतात्मा पथादिष्टमथाकरोत् ततोऽप्यभगवा
 न्प्रीतो बभूव मुनि सत्तमः ४८ अवतीर्य रथश्रेष्ठा दंपती तौ मुनौ च ह विमोच्य वै तौ विधिवत्ततो वाक्यमुवाच ह ४९ स्निग्धगंभीरपावा
 चा भार्गवः सुप्रसन्नया ददति वां वरश्रेष्ठं तं ब्रूतामिति भारत ५० सुकुमारौ च तौ विद्वौ कणभ्यां मुनि सत्तमः पस्पर्शामत कल्याणं स्नेहा
 न्दत्त सत्तम ५१ अपात्रवीन् नृपो वाक्यं श्रुत्वा नास्त्वावयोरिह विश्रान्तौ च प्रभावान्ते कचतुस्तौ तु भार्गवं ५२ अथ तौ भगवान्प्राह प्रहृष्ट
 आवनस्तदा नवपाव्याहृतं पूर्वयत्नया तन्दविष्यति ५३ रमणीयः ॥

दा०
१३५

समुद्देशो गंगातीरमिदं शुभं किंचित्कालं व्रतपरोतिवत्सामीह पार्थिव ५४ गम्यतां स्वपुत्रपुत्रविश्रांतः पुनरेष्यसि इह स्पृशं सभार्यस्पृष्टासि
श्वानराधिप ५५ न च मन्मथया कार्यः श्रेयसे समुपस्थितं यत्कांक्षितं हृदि स्पृते तत्सर्वं हि भविष्यति ५६ इत्येवमुक्तः कुशिकः प्रहृष्टो नांतरात्
ना प्रोवाच मुनिशार्दूलमिदं वचनमर्पयत् ५७ न मे मन्मथं हाभाग प्रीतो स्म गवस्त्वया संवृतो यौवनस्यौ स्म वपुष्मंतौ वलान्वितौ ५८ प्रतो
देन वराणां मे सभार्यस्त्वया कृताः तान्न पश्यामि गार्त्रेषु स्वस्योस्मि सह भार्यया ५९ इमां च देवीं पश्यामि वपुषा सरसो यमां श्रिया परमया युक्तौ
यथा दृष्ट्वा युगमया ६० तव प्रसादं संवृत्तमिदं सर्वं महामुने नैतच्चित्रं तु भगवं स्वपि सप्तपराक्रम ६१ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च वनसदा
आगच्छेयाः सभार्यस्त्वमिहेति नराधिप ६२ इत्युक्तः समनुज्ञातो राजर्षिर्भवाद्यतं प्रययौ वपुषा युक्तौ नगरं देवराजवत् ६३ तत एन
मुपाजग्मुरमाताः सपुरोहिताः वलस्यागारिका युक्ताः सर्वाः प्रकृतयस्तथा ६४ तैर्वितः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन् प्रविवेश पु
रं हृष्टः पूज्यमानो यंबदिभिः ६५ ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः भुक्त्वा सभार्यै रजनीमुवास समहा घृतिः ६६ ततस्ततो न
वमभिर्वीक्ष्य यौवनं परस्परं विगत रुजा विवामरौ ननंदतुः शयनगतौ वयुर्द्वौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६७ अथाप्युषिर्भगुकुलकी
र्त्तिवर्धनस्तपोधनो वनमगिराममद्भिमत् मनीषया बहुविधरत्नभूषितं ससर्जयन्त पुरिशतक्रतोरपि ६८ इति दानधर्मेषु च वनकुशिक
संवादे भीष्म उवाच ततः सराजा रात्रौ ते प्रतिबुद्धो महामनाः कृतपूर्वाह्निकः प्रायात्सभार्यसद्वनं प्रति १ ततो ददर्श नृपतिः प्रासादं सर्वकां
चनं मणिसंभमसहस्राद्यं गंध ॥

राम०
१३५

र्वनगरोपमं १ तत्र दिव्यानि प्रापान् दर्शकुशिकस्तदा पर्वतान् रूपसानुंश्च नलिनीश्च संपंकजाः ३ चित्रशालाश्च विविधा स्मोरणानि च भ
 रत शाद्वलोपचितां भूमिं यथाकांचनकुट्टिमं ४ सहकारत्रफुल्लोश्च केतकोद्दालकाम्भवान् अशोकान्सहकुंदांश्च फुल्लोश्चैवातिमुक्तका
 न् ५ चंपकां स्तिलकान् भव्यान् मनसान्वंजुलानपि पुष्पतान् करिंकारंश्च तत्र तत्र ददर्श ह ६ श्यामान् चारणापुष्पांश्च तत्र पाष्टयदिकालताः
 तत्र तत्र परिष्कृप्ता ददर्श समदीपतिः ७ वृक्षान् द्योत्पलधरां सर्वर्तु कुसुमांस्तथा विमानप्रतिमांश्चापि प्रासादांश्चैलसन्निभान् ८ शीतला
 निचतौ पानिक्वचिदुष्मेति भारत आसनानि विचित्राणि शयनप्रवरणि च ९ पर्यंकान् रत्नसौवर्गीन् परार्द्धास्तरणान् हतान् भक्ष्यभोज्यमनंतं
 च तत्र तत्रोपकल्पितं १० वारीवादांश्च कुंभैश्च सरिकान् गराजकान् कोकिलान् च तत्रांश्च सकोपष्टिककुज्जमान् ११ मयूरान् कुक्कुटं
 चापि दातृहान् जीवजीवकान् च कोरान् चानरान् हंसान् सारसांश्च क्रसाक्षयान् १२ समंततः प्रमुदितान् ददर्श सुमनोहरान् क्वचिदस्तरसां संघा
 न् गंधर्वीणां च पार्थिव १३ कान्ताभिरपरांस्तत्र परिषत्तान् ददर्श ह न ददर्श च ताभ्यो ददर्श च पुनर्नयः १४ गीतध्वनिं सुमधुं तथैवाध्यापनध्व
 निं हंसान् सुमधुरंश्चापि तत्र शुश्राव पार्थिवः १५ तदृष्ट्वा तनुं तं राजामनसा चिन्तयत्तदा स्वप्नोपचितविभ्रंश उता हो सत्यमेव तु १६ आ
 हो मह शरीरेण प्राप्सोस्मि परमां गतिं उत्तरन्वा कुरूण्युपायं यवाप्यमरावती १७ किंचेदमहदाश्चर्यं संपश्यामीत्यचित्तपत् एवं संचितपत्नेव
 ददर्श मुनिपुंगवं १८ तस्मिन् विमाने सौवर्गीमणिस्तंभसमाकुले महोर्ह शयने दिव्ये शयाने भृगुने दत्तं १९ तमभ्यासहर्षेणानंदः सहभार्यया
 अंतर्हितस्ततो भूयश्चावनः शयनं च तत्र २० ततो न्यस्मिन् नोद्देशे पुनरेव ददर्श तं कौशो हस्पां समासीनं जयमानं महाव्रतं २१ एवं योगव

रा०
१३६
१३७

लादिप्रोमोहयामासपार्थिवं क्षणो न तद्वनं चैव ते चैवासरसांगणाः गंधर्वाः पादपाण्यैव सर्वमंतरधीयत ११ निःशब्दमभवं चापि गंगाकूलं
पुनर्नयं कुशवल्मीकभूषिष्टं वभूवच यथापुरा १२ ततः स राजा कुशिकः स भार्यस्तेन कर्मणा विस्मयं परमं प्राप्सत दृष्ट्वा महदनुतं १३
ततः प्रोवाच कुशिको भार्या हर्षसमन्वितः पश्य भद्रं यथाभावांश्चित्रादृष्टाः सुदुर्लभाः १४ प्रसादात् भृगुमुख्यस्य किमन्यत्र तपो वलात् तपसा
तदवाप्यं हि यत्तु शक्यं मनोरथैः १५ त्रैलोक्यगज्यादपि हितपरवविशिष्यते तपसा हि सुतमेतं शक्यो मोक्षस्तपो वलात् १६ अहो प्रभावो ब्रह्म
र्षेऽवतस्य महत्तमः इष्टं येष तपो वीर्यादप्या न लोकान् सृजेदपि १७ ब्राह्मणस्यैव जायेत सुराणां वा म्बुद्विकर्मिणाः उत्सहेदिह कृतैव को
न्यो वै च्यवनादृते १८ ब्राह्मणं दुर्लभं लोके राज्ञो हि सुलभं नरैः ब्राह्मणस्य प्रभावादिरेषु क्तौ सुधुर्यवत् १९ इत्येवं चिंतयानस्स विदि
तश्च वतस्य वै संप्रेक्ष्योवाच नृपतिं क्षिप्रमागम्यतामिति २० इत्युक्तः सह भार्यस्तसो भगवन्महामुनिं शिरसा वंदनीयं तमवेदत च पार्थिवः
२१ तस्मां शिषः प्रमुञ्चाय स मुनिस्तं नराधिपं तिषीदेत्यब्रवीद्दीमान्मां त्वयं पुरुषर्षभ २२ ततः सकृत्तिमापन्नो भार्गवो नृपते नृप उवाच
क्षमायावाचा तर्पयन्निव भारत २३ राजन्समग्जितानीह पंचमं वसुपंतवया मनःषष्ठानीन्द्रियाणि हृष्टान्मुक्तोऽसितेन वै २४ सम्पग्रा
हितः पुत्रत्वया प्रवदतां वर न हिते वृजिनं किंचित्सुसूक्ष्ममपि विधत्ते २५ अतुजानीहि मां राजानिष्पामि यथागतं प्रीतोऽस्मि ते वरा जेंद्रवरश्च
प्रतिगृह्यतां २६ कुशिक उवाच अग्निमध्यगतो नैव मगवत्सन्निधौ मया वर्तितं भृगुशार्दूलमन्नदग्धोऽस्मि ॥ ॥ ॥ ॥

रा०
१३६
१३७

बहु ३८ एष सवरोमुखः प्राप्नोमे भगुनंदन यत्प्रीतोसिमया वल्लकुलं त्रातंच मेनघ ३९ एष मेनुग्रहो विप्रजीविते च प्रयोजनं एतद्राज्य
 फलं चैव तपसश्च फलं तम ४० यदित्वं प्रीतिमा न्विप्रमपि वै भगुनंदन अस्ति मे संशयः कश्चित्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४१ इति शान्तौ दानधर्मेषु
 च्यवनकुशिकसंवादे च्यवन उवाच वरश्च गच्छतां मत्तो यश्च ते संशयो हृदि तं च ब्रूहि नरश्चेष्ट सर्वं संपादयामि ते १ कुशिक उवाच यद्विप्रो तो
 स्मि भगवंस्ततो मे वद भार्गव कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्देवास कारितं २ शयने चैकपार्श्वे न दिवसानेकविंशतिं अकिंचिदुत्कागमनं बहिः
 मुनिपुंगव ३ अंतर्धानमकस्माच्च पुनरेव च दर्शनं पुनश्च शयनं विप्र दिवसानेकविंशतिं ४ तैलाभ्यक्तस्य गमनं भोजनं च गृहे मम समुपा
 नीय विविधं यद्दृष्टं जातवेदसा ५ निर्यीणं चरणेनाशु सहसा यत्कृतं त्वया धनानां च विसर्गं स्वयनस्यापि च दर्शनं ६ प्रासादानां बहुनां च का
 चनानां महामुने मणि विद्रुमपादानां पर्यंकानां च दर्शनं ७ पुनश्चादर्शनं तस्य श्रोतुमिच्छामि कारणं अतीव सुत्रमुद्यामि चिंतयानो भगुद
 ह ८ न चैवात्राधिगच्छामि सर्वस्यास्मा विनिष्पद्यं एतदिष्टामिकात्स्न्येन सत्तं श्रोतुं तपो धनं ९ च्यवन उवाच शृणु सर्वं मशेषेण यदि द्येन हे
 तुना न हि शक्यमन्याया तु मे वं पृष्टेन पार्थिव १० पितामहस्य वदतः पुरा देव समागमे श्रुतवानस्मि यद्राजं स्तमे निगदतः शृणु ११ ब्रह्म
 क्षत्रविरोधेन भविता कुलसंकरः पौत्रस्तौ भविता राजंस्तौ जीवीर्यसमन्वितः १२ ततस्तौ कुलनाशार्थं महेत्वा समुपागतः चिकीर्षन् कुशिको
 छेदं संदिधुः कुलं तवः १३ ततो ह मागमपुरे त्वा मे वं च मदीयते नियमं केचिदारस्ये शुश्रूषा क्रियतामिति १४ न च ते दुष्करं किंचिदहमासा
 दयंगृहे तेन जीवसि राजर्षे न भवेत्पातुवमनया एवं बुद्धिं समाख्याय दिवसानेकविंशतिं सुप्तोऽस्मि यदि मां कश्चिदधयेदिति पार्थिव १५ ॥

दा०
१३८

यदा त्वया सभापेरणा संसुप्तो न प्रबोधितः अहं तदैव ते प्रीतिमनसा राजसत्तम १७ उत्पाय चास्मिन् प्रांतो यदि मां तं महीयते पृथेः कया स्यासी
 त्वेवं शयेयं त्वामिति प्रभो १८ अंतर्हितः पुनश्चास्मिन् पुनरेव च ते गृहे योगमास्याय संसुप्तो दिवसानेकविंशति १९ क्षुधितो मामसूयेयाः
 अमादेति न राधिय एवं बुद्धिं समास्याय कर्षितौ वां क्षुधामया २० न च ते भूत्सु सूक्ष्मोऽपि मनुर्मनसि पार्थिव सभार्यस्य नरप्रेष्ठे तेन ते प्रीतिमा
 नहं २१ भोजनं च समाना पयत्नदा दीपितं मया कुक्ष्याय यदि मां तस्य यदि ते तन्मार्थितं च मे २२ ततो हं यन्माहृत्या त्वामवोचं न राधिय सभा
 र्यामां वहस्वेति तच्च त्वं कृतवांस्तथा २३ अविशं को नरपते प्रीतो हं चापिते न ह धनोत्सर्गोऽपि च कृते न त्वां क्रोधः प्रधर्षयत् २४ ततः प्रीते
 न ते राजन् पुनरेतत्कृतं तव सभार्यस्य वनं भूयस्तद्विद्धि मनुजाधिप २५ प्रीत्यर्थं तव चेतस्ते स्वर्गसंदर्शनं कृतं यत्ते वने स्मिरूपे ते दृष्टं दिव्यं नि
 दर्शनं २६ स्वर्गेऽप्युत्सवा राजन्स शरीरेणापार्थिव मुहूर्तमनुभूतोऽसौ सभार्येणानुपोत्तम २७ निदर्शनार्थं तपसो धर्मस्य च न राधिय तव
 चासीत्सुहृदराजंस्तच्चापि विदितं मया २८ ब्राह्मणं को क्षमे हितं तपश्च पृथिवीपते अवमन्य नोदृत्वं देवं दृत्वं च पार्थिव २९ एवमेतच्च
 यात्य त्वं ब्राह्मणं तात उर्लभं ब्राह्मणे सति चरित्वमपि ते च तपस्विता ३० भविष्यते षट्कामः कुशिकात्कौशिको द्विजः तृतीयं पुरुषं
 तुभ्यं ब्राह्मणं त्वंगमिष्यति ३१ ॥

राम०
१३८

३७ अध्यायः अवशकपनीयंमस्तथापोनिगद्व्याख्यातस्तर्पः १२३ ४ ५ ६ ८ ॥ ७

वंशस्तेपार्थिवश्रेष्ठभगूणामेवतेजसा पौत्रस्तेभविताविप्रतपस्वीपावकघृतिः ३१ यः सदेवमनुष्याणां भयमुत्पादयिष्यति त्रया
 णामेवलोकानां सत्पमेतद्भवीमिती ३३ वरंगहाराणजर्षयतेमनसिवर्त्तते तीर्थयात्रांगमिष्यामिपुणकालोभिवर्त्तते ३४ कु
 शिक उरुषएववरोमेघयस्त्वप्रीतोमहामुने भवत्वेतद्यथात्यन्तंभवेत्तौत्रोममानघ ३५ ब्राह्मणंमेकुलस्पास्तभगवन्नेषमे
 वरः पुनश्चाख्यातुमिच्छामिभगवच्चिसुरेणावै ३६ कथमेष्यतिविप्रत्वंकुलंमेभगुनंदन कश्चासौभवितावंधुमीमकश्चापिस
 मंतः ३७ इतिदानधर्मेषु चवनकुशिकसंवादे चवनउवाच अवशकपनीयंमेतवैतत्ररपुंगव यदर्पित्वाहमुद्येत्तुंमं
 प्राप्नोमनुजाधिप १ भगूणाक्षत्रियापाज्यानित्यमेवजनाधिप तेत्रभेदंगमिष्यतिदैवयुक्तेनहेतुना १ क्षत्रियाश्चभृगुसर्वा
 न्वधिष्यंतिनराधिप आगर्भोदनुकृतंतोदैवदंडनिपीडिताः ३ ततउत्पत्स्यतेस्माकंकुलेगोत्रविवर्द्धनः ऊर्वेनामहातेजाज्व
 लनार्कसमघृतिः ४ सत्रैलोक्यविनाशायकोपाग्निंजनपिष्यतिमहींसपर्वतवनांपः करिष्यतिभस्मसात् ५ कंचित्कालंतुवह्निं
 चसएवशमयिष्यति समुद्रेवउवावक्रेप्राक्षिप्यमुनिसत्तमः ६ पुत्रंतस्ममहाभागमचीकंभगुनंदनं साक्षात्कृत्स्नोधनुर्वदः स
 मुपस्थास्यतेनघ ७ क्षत्रियाणामभावायदैवयुक्तेनहेतुना सतुतंप्रतिगृह्येवपुत्रेसंक्रामयिष्यति ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१३६

जमदग्नौ महाभागे तपसा भावितात्मनि सचापि भृगुशार्दूलस्तं वेदं धारयिष्यति ६ कुलात्तु तव धर्मात्मन्कन्यां सोधि गमिष्यति उन्दावनार्थं
भवतो वंशस्य भरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरं प्राप्य पत्नीं तव महातपाः ब्राह्मणं क्षत्रधर्माणां पुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियं विप्रकमीणां बृहस्प
तिमिवौजसा विश्वामित्रं तव कुले गाधेः पुत्रं सुधार्मिकं तपसा महता युक्तं प्रदास्यति महाघृते १२ स्त्रियौ तु काराणां तत्र परिवर्तनं भविष्यतः
पितामहं नियोगादैनान्मप्येतद्भविष्यति १३ तृतीये पुरुषे तु भ्रातृणां त्वमुपैष्यति भविता त्वं च संवेधी भृगूणां भावितात्मनो १४ भीष्म उवाच
कुशिकस्तु मुने वीक्यं च वनस्य महात्मनः श्रुत्वा हृष्टो भवद्राजा वाक्यं वेदमुवाच ह १५ एवमस्त्विति धर्मात्मा तदा भरतसत्तम च वनस्तु महा
तेजाः पुनरेव नराधिपं १६ वरं धर्मो दद्यात्मा स तनुवाच स पार्थिवः वाढे मेवं करिष्यामि कामे त्वत्तो महा मुने १७ ब्रह्मभूतं कुलं ते स्तु धर्मे चा
स्पृशे नो भवेत् एवमुक्तस्तपे ते वं प्रमुक्ता च वनो मुनिः अभ्यनुज्ञाप्य नृपतिं तीर्थयात्रायै तदा १८ एतत्ते कथितं सर्वमशेषं श्रामयान्
पृथग्गूणां कुशिकानां च अति संवंधकाणां १० ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१३६

आर्यापिकातात्पर्यसंग्रहः पयोक्तमिति ब्राह्मणस्यापिरामस्यैकैर्यक्षत्रियस्यापिविश्वामित्रस्य ब्राह्मणमिति वैपरीत्यं प्राकृतत्रयसकल्पात्सामं देवन ॥ १९ ॥
त्वत्पास्वभावविपर्ययोस्तीति भावः १९ अध्यायः ५६ एव ब्राह्मणस्यातिश्रेष्ठत्वेऽपि दौर्लभ्यक्षत्रियधर्मस्य हिस्त्रत्वेऽप्यनःशंकते मुद्यामीत्यादिना त्वदुक्तिनिशम्य

पयोक्तमपि राचापितदातदभवत्तप जन्मरामस्य च मुनेर्विश्वामित्रस्यैव हि १९ इति दानधर्मेऽप्युच्यते कुशिकसंवादः युधिष्ठि
रुवाच मुद्यामीव निशम्याद्यचित्तयानः पुनः पुनः हीनोऽपार्थिवसंघातैः श्रीमद्भिः पृथिवीमिमं १ प्राप्पराड्यानि शतशो महीजित्वा
च भारत कोटिशः पुरुषान् हत्वा परितप्येपितामह २ कानुतासं वरस्त्रीणां समवस्था भविष्यति याहीनाः पतिभिः पुत्रैर्मितुलैर्भ्रातृ
भिरसुता ३ वयं हि तान् कुरुहत्वा सातींश्च सुहृदोऽपि वा अवाकृष्टीर्षः पतिष्यामो नरके नात्र संशयः ४ शरीरं योक्तुमिच्छामि तप
सोऽग्रेण भारत उपदिष्टमिहैच्छामि तत्त्वतो हं विशोऽपते ५ वैशं० युधिष्ठिरस्य तदा कंश्चुत्वा भीष्मो महात्मनाः परीक्ष्य निपुणं बुधा युधि
ष्ठिरमभाषत ६ रहस्यमन्युते चैव मृगावक्ष्यामि यत्तपि यागतिः प्राप्यते येन प्रेतभावे विशोऽपते तपसा प्राप्यते स्वर्गस्तपसा प्राप्यते यशः
आयुः प्रकर्षो भोगाश्च लभ्यन्ते तपसा विभो ७ ज्ञानविज्ञानमोरेऽप्यं रूपं संपन्नं यैव च सौभाग्यं चैव तपसा प्राप्यते भरतर्षभ ८ ॥

तस्य तात्पर्यचित्तयानः १९ वीरधर्मस्य श्रेष्ठं विवक्षुस्तप आदीनां तावत्प्राशस्त्यं दर्शयत् भीष्म उवाच राहस्यमित्यादिना यागतिः फलं येन साधनेन प्रेतभावे मरणा

नंतरं ६८

श०
१४०

मौनेन जगदासाकारं भवतीत्यर्थः जीवितं आयुः ११ कर्तुं प्रजापतिं प्राणायामैः प्रजापतिलोकं प्राप्नोतीत्यर्थः १२ दक्षोऽपि प्रजापतिविशेषः मरुश्चातुर्दकं अ

धनं प्राप्नोति तपसा मौनेनासां प्रयच्छति उपभोगस्तदानेन ब्रह्मचर्येण जीवितं ६ अहिंसायाः फलं रूपं दीक्षया जन्मवैकुले
फलमूलाशिनारज्यं स्वर्गः पराशिनो भवेत् १० पयोभक्षो दिव्यपातिदानेन द्रविणाधिकः गुरुभुञ्ज्या विधानित्यश्रोत्रेन सं
ततिः ११ गवाधः शाकदीक्षाभिः स्वर्गमाहुस्तृणाशिनो स्त्रियस्त्रियवशां स्नात्वा वायुं पीत्वा चातुलमेत् १२ नित्यस्नायी भवे
दक्षः संध्ये तु देवयजः मरुं साधयतो राज्ञं नाकपृष्ठमनाशके १३ स्पंडिलेशयमानानां गह्वराणि शयनानि च चौरव
ल्कलवासे भिर्वीमांसाभरणानि च १४ शय्यासनानि यानानि पैगयुक्ते तपोधने अग्निप्रवेशेनियतं ब्रह्मलोके महीयते १५
रसानां प्रति संहारात्सौभाग्यमिह विंदति आमिषप्रति संहारात् प्रजाः स्यायुष्मती भवेत् १६ उदवासं वसेद्यस्तु सनाकाधिपति
भवेत् सत्यवादी नरश्चेष्टदैवतैः सह मोदते १७

नाशकं अनाहारः १३ प्रतिसंहारात्त्यागात् १४ १५ १६ १७ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ४ ॥

शत०
१४०

११ उपवासः सर्वभोगसागः दीक्षाजयदितियमस्वीकारः अभिवेकः त्रिषवरास्तानां च पाशां समुच्चयः १२ शिवं वधविच्छेदहेतुर्ज्ञानं फलपुष्पादिना परमेश्वरा

कीर्तिर्भवति दानेन तत्पारोप्यमीहं स्याद्विजुषुषुषपाराजं विजत्वं चापि पुष्कलं १८ यानीयस्य प्रदानेन कीर्तिर्भवति शाश्वती ॥
अस्य तु प्रदानेन दृश्यते कामभोगतः १९ सात्वतः सर्वभूतानां सर्वशोकैर्विमुच्यते देवमुषुषपाराजं दिव्यं रूपं नियच्छति २० दीपालो
कप्रदानेन च क्षुष्मान्भवते नरः प्रेक्षणीयप्रदानेन स्मृतिमेधां च विंदति २१ गंधमाल्यप्रदानेन कीर्तिर्भवति पुष्कला केशश्मश्रुचा
रयतामग्न्या भवति संततिः २२ उपवासं च दीक्षां च अभिवेकं च पार्थिवं कृत्वा द्वादशवर्षाणि वीरस्यानादिशिष्यते २३ दासी दासमलं
कारक्षेत्राणि च गृहाणि च व्रत्तदेयां सुतां दत्त्वा प्राप्नोति मनुजर्षम २४ ऋतुभिश्चोपवासैश्च त्रिदिवं याति भारत लभते च शिवं ज्ञानं फ
लपुष्पप्रदानतः २५ सुवर्णं च गैः सुविण्जितानां गवांसहस्रस्य नरः प्रदानात् प्राप्नोति पुण्यं दिवि देवं लोकमित्येवमाहुर्दिवि देवसंघाः २६
प्रयच्छते यः कपिलां संवत्सां कांसोपदोहं कनकाग्रं च गौतमैर्गुणैः कामदुहास्य भूतानां प्रदातारमुपैति सागोः २७ यावन्ति रेसाणि भवंति
धेचास्तावत्फलं प्राप्य सागो प्रदाता पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुलं च सर्वमाप्तमन्तारयते परत्र हृदक्षिणां कांचनचरुं च कांसोपदोहं च विण्मन्त्रै
यां धेतुं तिलातां ददतो विजाय लोका वसूनां सुलभा भवंति २८ स्वकर्म निर्मीनवं संनिरुद्धं तीव्रं धको नरके पतंतं महार्गी वेनो रिव वायुमु
क्तादानं गवां तारयते परत्र ३० यो व्रत्तदेयां तु ददाति कन्यां भूमिप्रदानं च करोति विप्रे ददाति चान्नं विधिवद्वयं स लोकमाप्नोति पुरं
दास्य ॥

राधना प्राप्यते इत्यर्थः १५ ॥

दा०
१४१

नैवेशिकं गृहोपस्कारं शय्यादि ३३ उपानहै सदेतं तं मार्गं ३७ अधिष्ठानवरं भवपदं ३८ पक्षवती महाकुलोद्भवां ३९ तात्पर्यविषयमाहीयतामहमेति अनवरः समानः

नैवेशिकं सर्वगुणोपपन्नं ददाति वैयस्वनरो दिजाय स्वाध्यायचारिः अगुणान्विताय तस्यापि लोकाः कुरुपूत्रेषु ३१ धुर्यप्रदानेन गवां तपो वै लोकानवा
प्रोतिनरो वस्त्रां स्वर्गयचाहुस्तद्विराणदानं ततो विशिष्टं कनकप्रदाने ३३ छत्रप्रदानेन गृहं वारिष्टं यानं तपोपानहसंप्रदाने वस्त्रप्रदानेन
फलं स्वस्वंगंधप्रदानात्सुमिनीः स्नात् ३४ पुष्पोपगंवाय फलोपगंवायः पादपंस्पर्शयते दिजाय सस्त्री समं देवदुर्गत्तपूर्णलिभस्य पत्नोपगंतं गृहं
वै ३५ भक्ष्यान्तपानीपरसंप्रदाता सर्वान्समाप्नोति रसान्त्रकामं प्रति अयाच्छादनं संप्रदाता प्राप्नोति तान्येव न संशयोत्र ३६ स्त्रग्धूपगंधान्पनुलेपना
निस्तानानि मात्पानि च मानवोपः दद्यादित्येभ्यः समवेदो गस्तथाभिरूपश्च नरेन्द्रलोके ३७ वीजैरमून्यं शयनैरुपेतं दद्याद्गृहं पः शयनं दिजा
यपुर्याभिरां बहून्पूर्णलिभस्य अधिष्ठानवरं सराजन् सुगंधिचित्रास्त्राणोपधानं दद्यान्तरोपः शयनं दिजाय रूपावितो पक्षवती मनोऽंभाय म
यलोपगतां लभेत्सः पितामहस्यानवरो वीरशाप्रीभवेन्नरः नाधिकं विधत्ते यस्मादित्याहुः परमर्षयः ३८ वैशंपायन उवाच तस्मात्तद्वचनं श्रु
त्वा प्रीतात्मा कुरुनेदं नः नाश्रमे रोचयद्वा संवीरमार्गमिकां क्षया ३९ ततो युधिष्ठिरः प्राह पांडवान्पुरुषर्षभ पितामहस्य द्वाक्यं तद्वदो रोचयति
प्रभुः ४१ ततस्तु पांडवाः सर्वे द्रौपदी च यशस्विनी युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं वाचयन्ति तत्र प्रजयन् ४३ इति दानधर्मेषु उत्तमानुशासने ॥

यस्मात्पितामहात् ४० तस्येति यज्ञादिष्वस्त्विवीरमार्गे चापेक्षां लेभेत्सर्पः ४३ इति दानधर्मेषु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१४१

एवंविशोकीकृतः स्वस्य श्वराजसर्ववर्गसाधारणान्धनसाधान्धर्मोस्मावत्पृथति आराधमाणा मिति १ वलवती बहुसस्योत्पादिका २ औदकानिरवातानितडा

पुषिधिरुवाच आरागांतडागानां यत्फलं कुरुपुंगव तदहं श्रोतुमिष्टमिच्छामि त्वत्तोषभरतर्षभ १ भीष्म उवाच सुप्रदर्श वलवती
चित्राधातुविभूषिता उपेता सर्वभूतैश्च श्रेष्ठाभूमिरिहोच्यते २ तस्याः क्षेत्रविशेषश्च तडागानां च वंधनं औदकानि च सर्वाणि प्रवक्ष्या
मनुपूर्वशः ३ तडागानां च वक्ष्यामि कृतानां चापि योगाः त्रिषु लोकेषु सर्वत्र पूजनीयस्तडागवान् ४ अथवा मित्रसदनं मैत्रं मित्र
विवर्धनं कीर्त्ति संजननं श्रेष्ठं तडागानां निवेशनम् धर्मस्यार्थस्य कामस्य फलमाहुर्मनीषिणः तडागसु कृतं देशे क्षेत्रे मेकं महाश्रयं ६ च
तुर्विधानां भूतानां तडागमुपलक्षयेत् तडागानि च सर्वाणि दिशंति श्रियमुत्तमां ७ देवामनुष्णागंधर्वाः पितॄरगराक्षसाः स्यावरा
णि च भूतानि संश्रयंति जलाश्रयं ८ तस्मात्तस्मै प्रवक्ष्यामि तडागे योगाः स्मृताः याचतत्र फलावाप्तिं त्रीणिभिः समुदाहृताः ९ व
र्षाकाले तडागे तु सलिलं यस्पतिष्ठति अग्निहोत्रफलं तस्य फलमाहुर्मनीषिणः १० शरत्काले तु सलिलं तडागे यस्पतिष्ठति गोम
हस्यसंश्रयं तलभेत् फलमुत्तमं ११ हेमंतकाले सलिलं तडागे यस्पतिष्ठति सर्वैर्बहुसुवर्गैः सयज्ञस्य तलभेत् फलं १२ यस्वैशैः शरत्काले
तडागे सलिलं भवेत् तस्याग्निहोत्रस्य फलमाहुर्मनीषिणः १३ तडागं सुकृतं यस्व संश्रयेत् तु महाश्रयं अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं समनुपा

गति ३ त्रिषु पृथिव्यतरिक्षस्वर्गेषु तडागवान् तडागकृत ४ मित्राणां सदनमिवोपकारकं सस्योत्पादनादिना मैत्रं मित्रस्य सूर्यस्येदं प्रीतिकरं मित्राणां देवानां विवर्धनं यो
यकं ५ क्षेत्रं हि देतुं तात तडागं महाश्रयमिमुत्तरेणापि संवंधः १४ ॥ ३९

दा०
१४२

११ वृक्षाः वरादयः गुल्माः कुशस्तवादयः लताः वृक्षाप्रधारुठाः पारल्यादयः वल्गः भूम्पाप्रतताः कूष्मांडादयः वक्त्राः वेरावादयः लृगाजातयः उल्पादयः १२

निदाघकाले पानीयं तडागे यस्पतिष्ठति वाजिमेधफलं तस्मात्फलं वै मुनयो विदुः १५ सकुलं तारयेत्सर्वं यस्मात्स्वाते जलाशये गावः पिवन्ति सलिलं
साधवश्च नराः सदा १६ तडागे यस्मात्स्वाते जलाशये गावः पिवन्ति सलिलं मृगपक्षिमनुष्याश्च सोऽप्येधफलं लभेत् १७ यत्पिवन्ति जलं तत्र स्नायन्ते विप्रमंति
च तडागदस्मात्सर्वं प्रेतानं तपायकल्पते १८ दुर्लभं सलिलं तात विशेषेण परत्र वै पानीयं प्रदानेन प्रीतिर्भवति शाश्वती १९ तिलान्दत्तपानीयं
दीपान्दत्तजायतः शान्तिमिः सह मोदस्व मे तत्रैतत्सु दुर्लभं २० सर्वदानैर्गुरुतरं सर्वदानैर्विशिष्यते पानीयं नरशार्दूलतस्मादातव्यमेव हि २१ एवमेतत्र
डागस्य कीर्तितं फलमुत्तमं अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वृक्षाणां भवोपरां २२ स्यादग्राणां च भूतानां जातयः षट्प्रकीर्तिताः वृक्षगुल्मलतावल्गस्त्वक्त्राण
लृगाजातयः २३ एताज्जातयस्तु वृक्षाणां तेषां रेपे गुणास्त्रिमे कीर्तिश्च मानुषे लोके प्रेत्यैव फलं शुभं २४ लभते नाम लोके च पितृभिश्च मही
यते देवलोके गतस्यापि नाम तस्मिन् न शनिति २५ अतीतानां गते चोभे पितृवंशं च भारत तारयेद्दृक्षोऽपी च तस्माद्दक्षांश्च रेपयेत् २६ तस्य पुत्रा भवन्ते
ते पादपानात्र संशयः परलोकगतः स्वर्गलोकांश्चाप्नोति सोऽप्यपान् २७ पुष्पैः सुरगणान् वृक्षाः फलैश्च पितृपापिहन् शरवया चातिपिंतात
जयन्ति महीरुहाः २८ किन्नरो रगरक्षांसि देवगंधर्वमानवाः तपात्रयि गणाश्चैव संश्रयन्ति महीरुहान् २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१४२

३० पुत्रास्तेधर्मतः स्मृता इत्युत्रेणावशं पुत्रकलापिना तडागा आगमाश्च कर्तव्या इति दर्शितं ३३ अध्यायः दातारं कपं दानमस्तेतीति पृथगिति पान्तिः दातृप्रतिगृह्य
हीनोः परस्वोक्तसंबन्धाभावादिनिर्भावः १२ अभयमिति यथा स्वयं कस्मैचिदभयं दीयते व्यसनेनानुग्रहः क्रियते स पुनः काले सति सामर्थ्ये आनुरागं धीमस्तेन

पुष्पिताः फलवन्तेऽतर्पयन्तीह मानवान् दक्षदं पुत्रवदृक्षास्तारयन्ति परत्र तु ३० तस्मात्तडागे सद्दृक्षारेण्याः श्रेयो धिना सदा पुत्रवत्परि
पाल्याश्च पुत्रास्तेधर्मतः स्मृताः ३१ तडागरुदृक्षारेण द्रष्टव्यमप्युद्विजः एते स्वर्गे सिद्ध्यन्ते ये चान्ये सत्यवादिनः ३२ तस्मात्तडागं कुर्वीत
आगमांश्चैवोपयेत् यजेच्च विविधैर्यज्ञैः सत्यं च सततं वेदेत् ३३ इति दानधर्मेषु आगम तडागवर्णनं पुषिष्ठिरुवाच यानीमानि बहिर्व
घां दानानि परिचक्षते तेभ्यो विशिष्टं किं दानं सन्तंते कुरुपुंगव १ कौतूहलं हि परमं तत्र मे विद्यते प्रभो दातारं दत्तमन्वेति यद्दानं तत्प्रचक्षते
१ भीष्म उवाच अभयं सर्वभूतेभ्यो व्यसनेनानुग्रहः यच्चाभिलषितं दद्यात्प्रथितायाभियाचते ३ दत्तं मन्येत यद्दत्त्वा तद्दानं श्रेष्ठमुच्यते
दत्तं दातारमन्वेति यद्दानं भरतर्षभ ४ हिरण्यदानं गोदानं पृथिवीदानमेव च सतानि वै पवित्राणि तारयन्त्यपि दुष्कृतम् ५ सतानि पुरुषव्या
घ्रसाधुभ्यो देहिनि तदा दानानि हि नरं पापान् मोक्षयन्ति न संशयः ६ यद्यदिष्टं संलोके पञ्चास्पदपितृगृहे तत्तद्गुणवत्तदेयं तदेवाक्षय
मिच्छता ७ प्रियाणि लभते नित्यं प्रियदः प्रियकृत्या प्रियो भवति भूतानामिहैव परत्र च ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भदं दानानुग्रहं च करोति एवं परत्री पीत्यर्थः ३ यद्दत्त्वा दत्तं मन्येत न त्विदं मदीयं दानमिति मन्यते स आस्तिकः श्रद्धावान् दानफलं लभत इत्यर्थः ४८ ॥ ॥ ॥

श.
१४३

अभीमानात् अतिसमर्पयमित्यभिमानं स्वमनस्यैव कृत्वा पावमानं १० कृशायेत्यादिश्रुतधीषण्येष ११ क्रियानियमितान् स्वधर्मयोजितान् १३ येनार्थदेवादीनार्थ
तेभ्यः प्राक्तानेभ्यस्तेषु तत्र रक्षाणां प्रकारमाह तानि बुक्तेष्वारैः मुक्तैरिति पाठे निम्नेः ३ पञ्जिज्ञास्यति संत्रयेणाश्रितसंवेधः १४ आवस्येत् आवस्ययादिसमर्प

याचमानमभीमानादनासक्तमकिंचन यो नार्चति यथाशक्ति मनसोऽपुधिष्ठिर ६ अमित्रमपि चेदीनं शरणेऽपि गमागतम् व्यसनेनोनुग
ह्णाति सर्वैषु पुरुषसत्तमः १० कृशाय कृतविषयवृत्तिक्षीणाय सीदते अपहृन्पातक्षुधां यस्तनतेन पुरुषः समः ११ क्रियानियमितान्माधु
मुत्रदारैश्च कर्षितान् अपाचमानान् कौंतेय सर्वे याचैर्निमंत्रयेत् १२ आशिर्ययेन देवेषु न च मर्त्येषु कुर्वते अर्हंतो नित्यसंतुष्टास्तपालब्धौ
पञ्जीविनः १३ आशीविषसमेभ्यश्च तेभ्यो रक्षस्व भारत तान् मुक्तैरुपजिज्ञास्यतयाद्विजवरेत्तमान् १४ कृतैरावस्येर्नित्यं संप्रेष्यैः सपरिच्छदैः
निमंत्रयेयाः कौरव्य सर्वकामसुखावहैः १५ यदि ते प्रतिगृह्णीयुः अद्यापुनं युधिष्ठिर कार्पमि ते वमन्वाना धार्मिकाः पुरापकर्षिणः १६ वि
द्यास्नाता व्रतस्नातोपव्याश्रितजीविनः गूढः स्वाध्यायतपो ब्राह्मणः संशितव्रतः १७ तेषु श्रुद्देषु दातेषु सदा परितोषिषु पत्करिषसिक
ल्याणां तत्रैते लोकेषु धास्यते १८ यथाग्निहोत्रं सद्गुणं सायंप्रातर्दिजातिना तया दत्तं दिजातिभ्यो भवत्यप्यतात्मसु १९ एष ते विततोपज्ञः अद्याप्यतः
सदक्षिणः विशिष्टः सर्वयज्ञेभ्यो ददतस्नातवर्त्तताम् २० ॥ ॥

गोन १५ कार्पमिति धर्मार्थमेव धर्मं कुर्वति न तु फलांतरार्थमिति भावः १६ व्यापश्रितप्रभौराश्रयमकृत्वा जीवितुं स्वभावाः १९ ददतः दातुमाववर्त्ततां सर्वदा स्त

॥ २० ॥

शम.
१४३

मनुविशेषाणां निवापदानमलिलश्रुतिनिवापः पितृतर्पणं तद्देवदानादियस्मिन्सूतया तादृशेषु निवसन्तानां प्रियतमिष्यतः सन्त्रान्तरापदेवादीनां निवापोदानमदृ-
शश्रुतिपीठदानं महाद्वयं ११ एतेदातावहुनमन्यते निस्पृहत्वा तैर्भ्यो तमोस्तुतया मयमस्तुतपो भयमिति पाठे तेभ्यस्तुष्टेभ्यो रुष्टेभ्यश्च उभयं स्वर्गोत्तरकश्च भवतीति

निवापदानमलिलस्तादृशेषु युविष्ठिर निवसन्पूजयंश्चैव तेष्टान्तराण्येनियच्छति ११ यएव नैव कुप्यंति न लुभ्यंति न रोषयि तरवतः पूज्यतमाये
चापि प्रियवादिनः १२ एतेन बहुमन्यते न प्रवर्तति चापरे पुत्रवत्परिपाल्यासेन मस्तेभ्यस्तपो भयम् १३ अतिकुरोहिताचार्यान् दुब्रह्मधराहिते
क्षात्रेणापि हि संस्पृष्टे ज्ञः शम्पतिर्वैदितः १४ अस्ति मेवलवानस्मि राजास्मीति युविष्ठिर ब्राह्मणान्मास्पर्यश्रीर्वीर्यमिश्रशनेन च १५ यद्यो
भार्यवलाभ्यं वा वित्तमस्ति तवानघ तेन ते ब्राह्मणाः पूज्याः स्वधर्ममनुतिष्ठता १६ नमस्कार्योस्तथा विप्रावर्तमाना यथा तथं यथा सुखं यथो
त्साहनं तं तु त्वपि पुत्रवत् १७ को ह्यक्षयप्रसादानां सुहृदामन्यतो विराजाम हतिमर्हत्पवक्षेऽपुं त्वदन्यः कुरुसत्तम १८ यथापत्त्या प्रयोधर्मः
स्त्रीणां लोके सनातनः सदैव सागतिर्नान्यातयास्माकं द्विजातयः १९ यदि नो ब्राह्मणास्तान् सत्यजेयुः पूजिताः पश्यंतीदरुणां कर्मसततं
क्षत्रिये स्थितं ३० अवेदानामयज्ञानामलोकानामवर्तिनां क्लेशां जीविते नार्थस्तं विना ब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्र तेवर्तयिष्यामि य
थावर्तमाना तनं राजन्यो ब्राह्मणान्ना जन्तुणपरिचचारह ३२ ॥

शेषः १३ मन्त्रवः शिष्येषु स्ते हवत्वा तैश्च ते ब्रह्मधराश्च वेदधराः क्षात्रेण संस्पृष्टमपि ब्राह्मणे ज्ञः शम्पति शोते द्विजे दीप्यमानं अस्ते वेत्तव्यः १४ मापर्यश्रीः परिसज्ज
ममुह्यं १५ तेन या १६ लब्धं तु संतं १७ अवक्षेपं तु समर्पितं ३० आवीर्तिनां अन्जानां आर्षे गुणाः अकार्तिनामिति पाठे द्वीत्यादित्वादितिः अकीर्तिमतं ३१
पुरापूर्वं ॥

दा०
१४४

४१ अध्यायः यौवचरणो नाचरणो न १ अथाचतः श्रेष्ठमाह हामां श्रेष्ठमिति १ अनर्पना अर्पणा च ३ ॥ ॥ ४१

वैश्वोराज्यमित्येवमूद्रो वैश्वमिति श्रुतिः दूराधूद्रेणोपचर्ये ब्राह्मणो गिरिवज्ज्वलन् ३३ संस्पृश्य परिचर्मस्तु वैश्वेन क्षत्रियेणा च मृदु
भावात्सत्यशीलान् सत्यधर्मीनुपालनात् ३४ आशीविषानिवक्रुर्वास्तानुयाचरत धिजात् अपरेषां पारेषां च परेभ्यश्चापिये परे ३५ क्षत्रिया
णां प्रतपतांते जसा च वलेन च ब्राह्मणेष्वेव शर्मन्ति ते जांसि च तपोसि च ३६ न मे पिता प्रियतरो न त्वं तात तपा प्रियः न मे पितु पिता राजन्
चात्मान च जीवितम् ३७ त्वत्तन्मे प्रियतरः पृथिव्यां नास्ति कश्चन त्वत्तोपि मे प्रियतरा ब्राह्मणाम रतर्षभ ३८ ब्रवीमि सत्यमेतच्च यथा हं पांडु
ने दत्तमेन सत्येन गच्छेयं लोकात् तत्र च शंतनुः ३९ पश्येयं च सताहो कान् मुचीन् ब्रह्मपुरस्कृतान् तत्र मे तात गंतव्यं मद्भायं च चिराय च ४०
सो ह मे तादृशान् लोकान् दृष्ट्वा भरत सत्तमे यन्मे कृतं ब्राह्मणेषु न तप्येतेन पार्थिव ४१ इति दानधर्मेषु उत्तमानुशासने युविष्ठिर उवाच यो
च स्यात्तामाचरणो नोपपन्नो यौविषया स दृशौ जन्मना च ताभ्यां दानं क तमे स्मै विशिष्टमया च मानाय च याचते च १ भोष्म उवाच श्रेयो वै पा
चतः पार्थ दानमाहुरयाचते अर्हन्तमौ वै धृतिमान् कृपणा दध्तात्मनः २ क्षत्रियो रक्षणा धृतिर्वीर्यो नर्पना धृतिः ब्राह्मणो धृतिमान् वि
द्वान् देवान् प्रीणाति तुष्टिमान् ३ ॥

राम०
१४४

पाचं पाचनासं कर्म अनीशमदरिद्रस्य अभिहारंति रस्कारमाहुः पदामतः पाचमानानि भूतानि **१०** निदस्युवत् लोकान् उदेजयंति दृष्टानराष्ट्र ६ दददित्यर्थः
अपावतां अपाचमानानां उपागच्छन् समीपमुपसर्पन् दाया नक्षनादीन् ददत्तदाता भवेति शेषः १४ अपीति सोद्धारणान्स्वामिनि आगते दास्यामीति पावमाने

पाचमाहुरनीशमभिहारं च भारत उदेजयंति पाचंति यदा भूतानि दस्युवत् ४ प्रियते पाचमानो वै न जातु म्रियते ददत्तं दत्तं जीव
य **१०** मेव मात्मानं च पुषिष्ठि ५ आनशं संपरोक्षमीपाचते यत्प्रदीयते अपाचतः सोदमानान् सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् ६ यदि वैतादृशा
राष्ट्रान्वसेयुस्तो द्विजोत्तमाः मस्य छन्नातिवांसीस्तान्बुधेयास्त्वं प्रयत्नतः ७ तपसा दीपमानास्ते देहेयुः पृथिवीमपि अपूज्यमानाः को
रव्यपूजाहीकृतपाविधाः ८ पूजा हि सा न विज्ञानतपोयोगमन्विताः तेभ्यः पूजां प्रयुंजीयाद्वा ह्यगोभ्यः परंतप ६ दददद्विधान्
दायानुपागच्छन् पाचताम् यदग्निहोत्रे मुहुते सायं प्रातर्भवेत्फलं विधावेदव्रतवर्तिते दानफलमुच्यते ११ विधावेदव्रतस्नातानव्यपा
अयजीविनः स्रष्टा ध्यायतपसो ब्राह्मणान् संशितव्रतान् १२ कृतैरवसथैर्द्वैः संप्रेषैः सपरिच्छदैः निमंत्रयेयाः कौंतेय कामैश्चान्यै
र्द्विजोत्तमान् १३ अपिते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धोपेतं पुषिष्ठि कार्यमित्येवमन्वाना धर्मज्ञाः सुक्ष्मदर्शिनः १४ अपिते ब्राह्मणा भुक्ता
गताः सोद्धारणान्दानयेषां दाराः प्रतीक्षन्ते पज्जन्मनि वकर्षकाः १५ अन्नानि प्रातः सवनेनियता ब्रह्मचारिणः ब्राह्मणा स्नातभुजानास्ते
नाग्निं प्रीणयंत्युत **१६** मध्यदिने ते सवने ददत्तस्नातवर्तताम् गोहिरण्यपातिवासांसितैर्नैदः प्रियतोतव १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सोवालकैश्च आशाप्रदर्शनं उद्धारणं तत्सहितान् अतः सवदा स्तेषां प्रतीक्षन्त इत्युक्तं १५ सर्वे ते विततो यश्च इति प्रागुक्तं पञ्चमवतत्रपवाचष्टे अत्रा नीत्यादिना १७ ॥

दा०
१४५

३० अध्यायः यज्ञः क्रियेत्येकं यज्ञरूपा क्रियेत्यर्थः कीदृशो भोदानं कथं यज्ञः क्रियेत्येति कदे सुभयत्र संवन्धः १ आन्शं स्पतोर्विर्घोदीनं ३४ यज्ञादानसाधिकां

तृतीयं सवन्ते वै वैश्वेदेवं युधिष्ठिर पदे वैभः पितृभ्यश्च विप्रेभ्यश्च प्रपद्यति १८ अहिंसा सर्वभूतेभ्यः संविभागाश्च भागशः दमस्मा गोधृ
तिः सत्संभवत्पवभृष्यायेते १९ एष ते विततो यज्ञः अद्यापतः सदक्षिणाः विशिष्टः सर्वयज्ञानां नित्यं तातमवर्त्तताम् २० इति दानधर्मेषु उत्त
मानुशासने युधिष्ठिर उवाच दानं यज्ञः क्रिया चेद्दक्षिणं सितं त्रयमहाफलं कस्य जायः फलं प्रोक्तं कीदृशेभ्यः कथं कदा १ एतदिच्छाति वि
ज्ञातुं यथा तप्येन भारत विद्वन्जिज्ञासमाना यदानधर्मान् च ह्वये २ अन्तर्विघां च यदन्तर्ग्राह्या चान्शं स्पतः किंस्विन्नैः श्रेयसंता
ततन्मे ब्रूहि पितामह ३ भोष्म उवाच शैलं कर्म क्षत्रियं सप्ततन्तातवर्त्तते तस्यैतानि कर्मदानं चैव हपावनं ४ ननु पापकृतो रा
शं प्रतिगृह्णीति साधवः एतस्मात्कारणा घसैर्यज्ञे द्राज्ञा सदक्षिणोः ५ अथ चेत्प्रतिगृह्णी सुर्द्धादहर्हर्नृपः अद्यामास्यायप
रमां पावनं ह्येतदुत्तमं ६ ब्राह्मणं सूर्ययन्त्रैस्तोयसैर्यतव्रतः मैत्रान्साधून्वेदविदः शीलव्रततपोर्वितान् ७ यत्ते तेन करिष्यं
ति कृतं तेन भविष्यति यज्ञान्साधयसाधुभ्यः स्वाध्वान्दक्षिणावतः ॥ ८

वर्गीयति न त्विति ह्यर्था ५ एतत्तदानं ६ तपोर्वितान् संविशार्षः ७ यत्पादिते ब्राह्मणाः तेन वनकरिष्यंति प्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं सुकृतं तेन वनभविष्य
ति तदा सुकृतो मत्तर्पयज्ञान्साधय ८

राम०
१४५

इष्टमिति दानेयज्ञादिकं अंतर्भवति पात्रिके भोदतं तत्कृतस्य पुरुषस्य श्रेयोशंस्तवापि भविष्यतीति न यज्ञार्थमनुत्सको धरित्यर्थः ६ जनयिता प्रजापतिः १० धर्मान्
पंच विमतस्त्वमोक्षे इत्यादीन् ये संतः संवर्धयन्ति ते मनस्वे भवन्ति वाः राजा तस्य रासस्तेष्वंतः वदुःकारिणः अत्यंत उपकर्त्तारो भवन्ति १३ देवाः दानानि ॥

इष्टं दत्तं च मन्येया आत्मानं दानकर्मणा पूजयेया या यजुः कांस्तवाप्यंशो भवेद्यथा ६ प्रजावतो भरेणाश्च ब्राह्मणान्वहुः कारिणः प्रजा
वांस्तेन भवति यथा जनपिता तया १० यावतः साधुधर्मान्वै संतः संवर्धयन्तु सर्वस्वैश्चापि भर्त्तव्या न एवेव हुकारिणः ११ सम्यक् संप्र
पद्यन्ते ब्राह्मणो भ्यो युधिष्ठिर धेनुर्न दुहोन्नानि च त्रं वासां स्पृशन्तौ १२ आज्ञानियजमाने भ्यस्तथा नानि च भारत अश्वं च त्रिचपा
नानि वेश्मानि शयनानि च १३ एते देवा व्युष्टिं संतो लघूपायाश्च भारत अजुगुप्सां च विज्ञाय ब्राह्मणान् दृष्ट्वा कर्षितान् १४ उपयन्ते
प्रकाशं वा दत्ता तान् प्रतिपालयेत् राजसूयाश्वमेधाभ्यां श्रेयस्तत्क्षत्रियान् प्रति १५ एवं पापैर्विनिर्मुक्तस्त्वंपूतः स्वर्गमाप्स्यसि संचयि
त्वा पुनः कोशं यद्राष्ट्रं पालयिष्यसि १६ तेन त्वं ब्रह्मभूयत्वमवाप्स्यसि धनानि च आत्मनेश्वपरेषां च वृत्तिं संरक्ष भारत १७ पुत्रवत्त्वापि भूत्या
नृत्वा नृजाश्च परिपालय योगक्षेमश्च तेनितं ब्राह्मणो ब्रह्म भारत १८ तदर्थं जीवितं ते सुमातेभ्यो प्रतिपालनं अनर्थं ब्राह्मणस्यैष यदि
तन्निचयो महान् १९ ॥

व्युष्टिः सम्यक् १६ ब्रह्मणो भूयंभावोऽस्ति स ब्राह्मणो ब्रह्मभूयः तस्य भावो ब्रह्मभूयत्वं ब्राह्मणत्वं १७ १८ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१४६

१० यदतिपुम्भेयोजारक्षिभः संग्रहपोभोवनंदत्वापत्तेयज्ञार्थेधनमानयध्वमितिब्रुवन्गणं विलंपति ११ यच्चासौततध्वनिभिः भीतेभयपुक्तं पपास्यात्तपादत्तं प्रजाभ्य
आदाय दारुणां पपास्यात्तपापेजेत्तं यत्तनप्रशंसंति १६ उधमः प्रजापीडनात्प्रकोतिपत्तः निहितो प्रजानां तितरं हितो राजायदा प्रजाभिः पूरोद्विक्ताभिर्निषि

प्रियासुभीक्षां संवा सोदर्पयेत्संप्रमोहयेत् ब्राह्मणेषु प्रमूढेषु धर्मी विप्राश्च श्रेष्ठुर्व धर्मप्रणालेश्च तातातभावः स्यान्न संशयः १० यो
रक्षिभः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलंपति यसेराष्ट्रादनंतस्मादनयध्वमितिब्रुवन् ११ यच्चादायतदाज्ञं भीतं दत्तं सुदारुणां यजेद्राजानंतं य
त्तं प्रशंसंत्यसमाधवः १२ अपीडिताः सुसंवृद्धा ये ददंत्यनुकूलतः तादृशेनाभ्युपायेन यष्टव्यं नो घनादृतैः १३ यदापरिनिषेवेतनि
हितो वै पपाविधि तदा राजामहायसैर्यजेत बहुदक्षिणैः १४ वृद्धवालधनं श्रमं धर्मलपरास्पच नखातपूर्वकुर्वीत न रुदंती धनं
हरेत् १५ दत्तं कृपणावित्तं हिराष्ट्रं हंत्यपि प्रियं दद्याच्च महतो भोगानश्नुन्यं प्रणुदेत्सतां १६ येषां स्वादूतिभोज्यानि समवेक्ष्यंति बाल
काः नाश्रंति विधिवत्तानि किंतु पापतं ततः १७ यदि ते तादृशेराष्ट्रे विद्वान्सीदेत् क्षुधादिजः क्षूणाहं च गच्छेत् कृत्वा पापमिवोत्तमं
१८ धिक्कृतमजीवितं राशेराष्ट्रे यस्यावसीदति द्विजो न्यो वामनुष्योपि शिविराहवचो यथा १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

येतधनैरभिषिच्यते १७ खातपूर्वधनं कुर्वीत अनादृष्टौ कूपोदकनिषादितैर्धर्मैर्जीवती धनं स्वाधानं न कुर्वीते तर्प्यः १५ १५ ७ ॥ ७ ॥

राम०
१४६

सहस्रगुणपतराजकं राजसमहं प्रतिपक्षभूतं विंदते ३७ सर्वपापं प्रतिराजानं ३८ अध्यायः बहुदेयाः बहुकुटुंबाः १ कामानेवावाहेदोग्रीमिति ७ ॥ ॥ ॥

यस्य स्मविषये राज्ञः स्नातकः सीदति क्षुधा अद्विमेति तद्राष्ट्रं विंदते सहस्रराजकं ३० क्रोशतो यस्य वैराघ्राद्विषं तेतरसास्त्रियः क्रोशतो पतिपु
त्राणां मृतो सौ न च जीवति ३१ अरक्षितारं हर्ती रं विलोप्यारमदायकं तैवैराजकं लिहन्तुः प्रजाः सन्तु निर्घरा ३३ अहं वोरक्षिते सुक्ता
यो न रक्षति भूमिपः समं हन्ति हंतव्यः श्वेव सोन्माद आतुरः ३३ पापं कुर्वति यत्किंचित्प्रजा राजा रक्षिताः चतुर्थं तस्य पापस्य राजा विंद
ति भारत ३४ अथाहुः सर्वमेवेति भूयो र्धमिति निश्चयः चतुर्थं तस्य मस्माकं मनोः श्रुत्वानुशासनं ३५ शुभं वाप्य कुर्वति प्रजा राजा मूर
क्षिताः चतुर्थं तस्य पुराणस्य राजा चाप्नोति भारत ३६ जीवंतं त्वानुजीवंतु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर पतेन्यमिव भूतानि मत्स्यमिव वां ५ जाः
३७ कुवेरमिव रक्षामिशतक्रतुमिवामराः स्नातयस्त्वानुजीवंतु सुहृदश्च परंतप ३५ इति दानधर्मेषु युधिष्ठिर उ० इदं दैवमिदं दैवमि
तीयं शुचिमादरात् बहुदेयाश्च राजानं किं सिद्ध्यन्मनुजैः १ भीष्म उवाच अतिदानानि सर्वाणि पृथिवीदानमुच्यते अचलाश्च क्ष
या भूमिर्दोग्री कामानि होतृमान् २ दोग्री वासांसिरत्नानि पशून् व्रीहियवांस्यपि भूमिदः सर्वभूतेषु शाश्वती दधते समाः ३ ॥ ॥

रा०
१४७

४५ प्रियं स्वयतिर्दत्ते देवा हृति ७१ प्रियेणाप्रियापवादत्ते निषेधे तस्याः दानं आदानं वा कुर्वन् प्रियदत्ताया आस्याः प्रियो भवतीत्यर्थः नामेति नामार्थ उभयपक्षे

यावन्मृगपुरिहतावन्मृगिदम्भते न भूमिदानादस्तीह परं किंचिदुपविष्टि ४ अप्यल्पं प्रददुः सर्वे पृथिव्या शतितः श्रुतं भूमिमेव ददुः स
वे भूमिर्ते भुंजते जनाः ५ स्वकर्मवोपजीवंति नरा इह परत्र च भूमिर्भूमिर्मादेवी दातां कुरुते प्रियं ६ यस्तो दक्षिणां दद्यादक्षयां राजसत्तमे
पुनर्न नत्वं संप्राप्य भवेत्स पृथिवीपतिः ७ यथा दानं तथा भोग इति धर्मेषु निश्चयः संग्रामे वा तनुं जहाद दद्याच्च पृथिवीपतिः ८ इत्येतत्क्षत्रं
वधूना वहति परमां स्त्रियं पुनरिति दत्ता पृथिवी दाता रमिति शुश्रुम ९ अपि पापसमाचारं ब्रह्मघ्नमपि चान्तं सैव पापं स्तावपि तैव पापा
त्प्रमोचयेत् १० अपि पापकृतो रक्षो प्रतिगृह्णति साधवः पृथिवी नान्यदिष्टं तिपावनं जननी तथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सना
तनं दानं वाप्यपवाददानं नामास्याः प्रथमं प्रियं १२ यस्तो विदुषे दद्यात् पृथिवी पृथिवीपतिः पृथिव्या मेतदिष्टं स राजा द्रव्यमितो ब्रजेत् १३ पुन
श्चासौ जनं प्राप्य राजवत्स्यान्न संशयः तस्मात्प्राप्यैव पृथिवी दद्याद्विप्राप्यार्थिवः १४ नाभूमिपतिना भूमिरधिष्ठेया कर्षचननचापात्रेन वा
ग्राह्या दत्तदानेन चाचरेत् १५ ॥ ॥

द्योते १२ एतत् पृथिवीदानं १४ दत्ते दाने दत्ते दशो न वाचरेन्न संचरेत् नाग्रे हंतं धीनि न वाचरेदिति पाठे तु भूमिदानं नंतरं कृत्वा गृह्णीयं किंतु प्रख्यापयेत् देवताहनवेति १५ रा०
१४७

१७ शंसंति अमुकदत्ते गृहेति शम इति कथयंति १८ सप्तहस्तेन दंडेन त्रिंशद्दंडानि वर्तनं दशतान्येव गेचर्मदत्त्वा स्वर्गे मिहीयते १९ अपीति दानान्तरवत् नूतिदा

ये चान्ये भूमि मिथे पुः कुपुः रै वन संशयः पः साधो भूमि मादत्तेन भूमि विंदते तसः १६ भूमि दत्त्वा तु साधु भ्यो विंदते भूमि मुत्तमां प्रेत्य चेह च ध
मीत्ता संप्राप्नोति महघशः १७ यस्य विप्रास्त शंसंति साधो भूमि सदैव हि न तस्य शत्रवो राजस्य शंसंति वसुंधरं १८ यत्किंचित्पुरुषः पापं
कुरुते वृत्तिकर्षितः अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन पूयते १९ ये यि संकीर्ण कर्मिणो राजानो रौद्र कर्मिणः तेभ्यः पवित्र माख्येयं भूमिदानमनुत्तमं
२० अस्यांतरमिदं शश्वत्पुरीणामे निरेजताः यो यजेता श्वमेधेन दद्यादा साधवे महो २१ अपि चेत्सुकृतं कृत्वा शंकेरन्नापि पंडिताः अश
क्यमेकमेवैत नूतिदानमनुत्तमं २२ सुवर्णं राजतं वस्त्रं मणिमुक्ता वस्त्रानि च सर्वमेतन्महा प्राज्ञो ददाति वसुधां ददत् २३ तपो यज्ञः श्रुतं शी
लमलोभः सत्यसंधता गुरुदेवत पूजा चरणावर्त्तति भूमिदं २४ भर्तुनिः श्रयसे युक्तास्पृक्तात्मानो रणो हताः ब्रह्मलोकगताः सिद्धानाति का
मंति भूमिदं २५ पद्माजनित्री संपुत्रं क्षीरेण भारते सदा अनुगृह्णाति दातारं तथा सर्वरसैर्मही २६ मत्पुर्वै किं करोदं सुमो वह्निः सुदा
रुणः घोराश्च दारुणाः पाशानोपसंपीति भूमिदं २७

नेपुणोत्पत्तौ शंकैव नास्त्यर्पः २३ एता सता तिलापो डो देशः वर्त्तति अनुसरति २६ वैकिंकर विपरीतं किंचित्करोती विकिंकरः कालस्तत्संवंधी कालमत्सुरित्यर्थः

शु०
१४८

सत्रीमन्त्रकृत ३० उदीर्गमहत्तरांगं गृहं ३५ ब्रह्मभूषणं ब्रह्मं फलमिति पावर्गगच्छति प्राप्नोति ३६ कृत्यानां मन्त्रमयी नो मरणापशक्ता नो अविशस्तानो भवन्ता

पितृंश्च पितृलोकस्थानं देवलोकं च देवताः संतर्पयन्ति शोतात्मा यो ददाति वसुंधरां १८ कृशाय च यमाणा यवति ग्लानाय सीदते
भूमिं च त्रिकं गेदत्वा सत्री भवति मानवः १९ यथा धावति गौर्वत्संस्त्रवंती वत्सला पयः स्वमेव महाभाग भूमिर्भवति भूमिदं ३० का
लकृशं महीदत्वा सवीजां सफलामपि उदीर्गी वापि शरणां तथा भवति कामदः ३१ ब्राह्मणं वृत्तं संपन्नमाहिताग्निं मुचिब्रतं नरः प्र
तिग्राह्यमहो नयाति परमापदं ३२ यथा चंद्रमसोर्दृष्टिर्हृन्महति जायते तथा भूमिर्कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्द्धते ३३ अत्र गाया भूमि
गीताः कीर्तयन्ति पुराविदः पाः श्रुत्वा जामदग्नये न दत्ताः भूः काशपायवै ३४ नो मे वा दत्तं मां दत्तं मां दत्वा मामवाप्त्यप्य अस्मिंस्त्रोके परे
चैव तद्वत्तं जायते पुनः ३५ यद्मां व्याहृतिं वेद ब्राह्मणो वेद संमितां आह स्पृशियमाणा स ब्रह्मभूषणं स गच्छति ३६ कृत्यानां मविशस्तानां
नाम रिष्टशमनं महत् प्रापश्चित्तमहं कृत्वा पुनात्युभयतो दश ३७ पुनः तियद्देवदेवदेवा दंतयेव च प्रकृतिः सर्वभूतानां भूमिर्वैष्वा
नरीमता ३८ अभिषिच्यैव नृपतिं प्रावयेदि ममागमं यथा श्रुत्वा महीदद्यान्ना दद्यात्साधुतश्च तं ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नो संवेधियद रिष्टं त्वत्सं ३९ इदं भूमिदानं यो वेद वा दं इदं भूमिवाकं वेद सो ३८ पि पुनाति दश पुरुषानिति शेषः ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शु०
१४८

भूमिलक्षणांश्चैव सूचकं ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ॥

श्रु २

सोपंकृतो ब्राह्मणो राजा र्णश्चाप्यसंशयः राजा हि धर्मकुशलः प्रथमं भूतिलक्षणां ४० अथ येषामधर्मो राजा भवति
नास्तिकः न ते सुखं प्रबुध्यन्ति न सुखं प्राप्नुवन्ति च ४१ सदा भवन्ति चोदितान् सप्तद्विजैर्नराः योगक्षेमा हि बहवो राष्ट्रनाम्ना
विशन्ति तत् ४२ अथ येषां पुनः प्राज्ञो राजा भवति धार्मिकः सुखं ते प्रतिबुध्येते सुसुखं प्रसपन्ति - च ४३ तस्य राज्ञः शुभैः कार्यैः
कर्मभिर्निर्वृत्तानराः योगक्षेमेणावस्था च विवर्द्धते स्वकर्मभिः ४४ सकुलीनः सुपुरुषः संबधुः स च पुराणकृत सदा ता स च वि
क्रांतो यो ददाति वसुंधरां ४५ आदिता इव दीप्यते ते ज्ञासा भुवि मानवाः ददन्ति वसुधां स्फीतां ये वेदविदुषि विद्वे ४६ यथा स सा
निरोहन्ति प्रकीर्णानि महीतले तथा कामाः प्रोहन्ति भूमिदानसमाजिताः ४७ आदिता वरुणो विस्मृत्वा सोमो हुताशनः शू
लपाणि शुभगवान् प्रतिनदन्ति भूमिदं ४८ भूमौ जायन्ति पुरुषा भूमौ निष्ठा व्रजन्ति च चतुर्विधो हिलोको यं यो भूमिगुणात्मकः
४९ एषा माता पिता चैव जगतः पृथिवीपते नानया सदृशं भूतं किंचिदस्ति जनाधिप ५० अत्राप्नुदाहरन्ती ममिति हासं पु
रतनं वहसते श्वसन्वा दमिन्द्रस्य च युधिष्ठिर ५१ इष्टा क्रतुशतेनायमहता दक्षिणा वता मघवा वा विदं श्रेष्ठः पप्रच्छेदं वह
सति ५२

दा०
१४६

मयवाउवाच भगवन्केतदानेनस्वर्गतः सुखमेधते यदक्षयं महर्घं च तद्ब्रह्मिव दत्तांवर ५३ भीष्म उवाच श्रुतः स सुद्रेणाततो देवपुरे
हितः ब्रह्मसिद्धिहेतुजाः प्रत्युवाच शतक्रतुं ५४ ब्रह्मस्यतिरुवाच सुवर्गादानं गोदानं भूमिदानं च वृत्रहन् ददते तान् महाप्राज्ञः सर्वपापैः
प्रमुच्यते ५५ न भूमिदानाद्देवैर्द्रुपारं किंचिदिति प्रभो विशिष्टमिति मन्यामि यथा प्राहुर्मनीषिणः ५६ ये श्रूयन्ति हतायुदे स्वर्गपातारणा गच्छि
नः सर्वे ते विबुधश्रेष्ठ नाति क्रामंति भूमिदं ५७ पंच पूर्वाहि पुरुषाः षडन्येव सुधांगताः एका दश ददन्ति परित्रातीह मानवः ५८ रत्नो
यकीर्णा वि सुधां यो ददाति पुंदा समुक्तः सर्वकलुषैः स्वर्गलोके महीयते ५९ महीस्फीतां ददद्राज सर्वकामगुणान्वितो राजा धिराजो भ
वति तद्धिदानमनुत्तमं ६० सर्वकाम समा युक्तां काशपीयः प्रयच्छति सर्वभूतानि मन्यंते मां ददातीति वासवः ६१ सर्वकाम दुष्ठां धेनुं सर्व
कामगुणान्वितो ददाति यः सहस्राक्षस्वर्गयाति समानवः ६२ मधुसर्पि प्रवाहिणः पयोदधिवद्वासाया सरितस्तर्पयंती ह सुद्रेव सु
धाप्रदं ६३ भूमिप्रदानान्नृपतिर्मुच्यते सर्वकिल्बिषात् न हि भूमिप्रदानेन दानमन्यद्विशिष्यते ६४ ददाति यः स सुद्रांतां पृथिवीं शास्त्रानि
र्जितो तं जनाः कथयंती ह यावन्धवति गौरियं ६५ ६५

राम०
१४६

७१ क्षिपन्हरन् ७६ स्पर्शितोदत्तो ७७ ७८ ॥ ॥ ७ ७ ७

पुणामधिरसंभूमिपोददातिपुरंदर नतसलोकाः क्षीयंतेभूमिदानगुणान्विताः ६६ सर्वदापार्थिवैनेहंसततेभूमितिमिष्टता भूदेषाविधि
वद्यक्रपात्रेसुखमभीक्षुना ६७ अपिहृत्वनारपापंभूमिंदत्वादिजातये समुत्सृजतितपापंजीर्णीत्वचमिवोरगः ६८ सागरात्सरितःशै
लान्काननानिचसर्वशः सर्वमेतन्नरः शक्रददातिवसुधोददत् ६५ तडागान्पुदपानानिस्त्रोतांसिचसंगंसिच स्नेहान्सर्वरसांश्चैवददा
तिवसुधोददत् ७० ॐ षधोर्वीयसपन्नानगान्पुष्पफलान्वितान् काननोपलशैलान्श्चददातिवसुधोददत् ७१ अग्निष्टोतममभितिभि
रिष्टवान्स्वाप्तदक्षिणैः नतफलमवाप्नोतिभूमिदानाघदम्भुते ७२ दातादशानुगहृत्तिदशहंतितपाक्षिपन् पूर्वदत्तांहरभूमिनर
कायोपगच्छति ७३ नदतिप्रतिश्रुतदत्ताचापिहरेत्तुपः सवक्षोवारुणैः पाशैस्तपतेमत्पुशासनात् ७४ आहिताग्निंसदायज्ञंरुश
वृत्तिंप्रीयातिधिं येभजंतिदिजश्रेष्ठेनोपसंपतितेयमं ७५ ब्राह्मणोऽष्टरणीभूतः पार्थिवः सात्पुरंदर इतरेषांतुवर्णानां तारयेत्कुरुदुर्वलान्
७६ नास्तिघातस्पर्शितोभूमिंपोरात्रिदशाधिप ब्राह्मणस्यसुरश्रेष्ठकुरुदृतेः कदाचन ७७ यथाश्रुतितेतेषां दीनानामप्यसीदतां ब्रा
ह्मणानां हृतेक्षेत्रे हन्यात्रिपुरुषंकुले ७८ ॥

दा०
१५०

भूमिपालं च्युतं राघवाय संप्रदायं पयः तं स वा सः सहस्राक्षना कपट्टे महीयते १६ इक्षुभिः संततो भूमिं पव गोधूमशालिनी गोश्ववाहन
पूगीवावाहवीर्यदुर्पाजितो २० निधिगर्भो ददन् भूमिं सर्वरत्नपरिच्छदं अक्षयं लभते लोकान्तरि सत्रं हितं सपत्नं २१ विधूय कलुषं स
र्वं विराजाः संमतः सतो लोके महीयते सन्निर्द्योददाति वसुंधरं २२ यथा सुपतितः शक्रो तैलविदुर्विस्पृष्टं तथा भूमिं कृतं दानं सस्ये सस्ये
विवर्धते २३ ये रणाग्रे महीपालाः शूराः समितिः शोभनाः वधंते भिमुखाः शक्रवत्स लोकं व्रजंति ते २४ नृत्यगीतपरा नार्यो दिव्यमाल्य
विभूषिताः उपतिष्ठंति देवैर्द्रुतया भूमिप्रदं दिवि २५ मोदते च सखं स्वर्गदेवगंधर्वप्रतितः यो ददाति महीं स मयि विधिने हृदि ज्ञाते ये ॥
२६ शतसंश्रयैव दिव्यमाल्यविभूषिताः उपतिष्ठंति देवैर्द्रुतया लोके धराप्रदे २७ उपतिष्ठंति पुष्पाणि सदा भूमिप्रदं नरं शंखं भद्रास
नेच्छन् वराशवावाहनं २८ भूमिप्रदानात् पुष्पाणि हिरण्यपतिचयास्तथा आत्मा सदा प्रतिहता जयशब्दावसूतिच २९ भूमिदान
संपुण्यपतिफलं स्वर्गः पुरंदरं हिरण्यपुष्पाश्चैव धनः कुशकांचनशङ्खलाः ३० अमृतप्रसवां भूमिं प्राप्नोति पुरुषो ददत् नान्ति भूमि स
दानं नान्ति मातृसमो गुरुः नान्ति सत्यसमो धर्मो नान्ति दानसमो तिथिः ३१ ३२ ३३

राम०
१५०

६५ अध्यायः काति ४ संज्ञाः कुंक्षपः ५ ६७ ८ ९ ॥ ७ ७ ७ ७ ॥ ७

एतदंगिरसां श्रुत्वा वासवो वसुधामिमां वसुरत्नसमाकीर्णं दिदावं गिरमेतदा ६१ यदंश्रावयेद्वा देभूमिदानस्य संभवे न तस्मात्क्षमाभा
गोनासुराणां भवत्युत ६२ अक्षयं च भवेद्देहेऽपि तन्मस्तन्न संशयः तस्माच्छ्रेष्ठे विद्वान्भुंजतः श्रावयेत्तद्विज्ञात् ६३ इमे तत्सर्वदानानां
श्रेष्ठमुक्ते तवानघं मया भारत शार्दूलकिं भूयः श्रोतुमिच्छसि ६४ इति दानधर्मेषु इंद्रहस्यति संवादः युधिष्ठिर उवाच कानि दानानि लोकेस्मि
न दातुं कामो महीपतिः गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्यान् रत्नसत्तम १ केन तु षंति ते संघः किंतु शः प्रदिशंति च शंसते तन्माहाबाहो फलं पुण्य
कृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जन्निह लोके परत्र च भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे विस्तरतो वद ३ भीष्म उवाच इदमर्थं पुरा पृष्टो नारदो
देवदर्शनः पदुक्तवानसौ वाक्यं तन्मे निगदतः प्रणु ४ नारद उवाच अन्ने मेव प्रशंसंति देवाः त्रापि गणास्तथा लोकं तत्र हि संसाश्च
सर्वमन्ने प्रतिष्ठितं ५ अन्नेन सह शं दानं न भूतं न भविष्यति तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छंति मानवाः ६ अन्नमर्जस्कां लोके प्राणाश्च
न्ने प्रतिष्ठिताः अन्नेन धार्यते सर्वं विश्वं जगदिदं प्रभो ७ अन्नाद्ब्रह्म स्या लोके स्मिन्निक्षवस्तपसास्तथा अन्नान्दवंति वै प्राणाः प्रत्य
क्षं नात्र संशयः ८ कुटुंबं पीडयित्वा तु ब्राह्मणाय महात्मने दातव्यं मिक्षवे चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१५१

ब्रह्मणा यामिरूपाय यो दद्यात्तमर्षिने निदधाति निधिं श्रेष्ठं पारलौकिकमात्मनः १० आंतमध्वनिवर्तते तद्वदमर्षिपस्थितं --- अर्च
येनूतिमन्विष्टं गृहस्यो गृहमागतं ११ क्रोधमुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः अन्नदः प्राप्नुते राजन् विचेह च यत्सुखं १२ नावमन्येद
भिगतं न प्रणुद्यात्कदाचन अपिश्वपाकेषु निवानदानं विप्रराशपति १३ यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनिवर्तते आन्ताया दष्टपूर्वीयस
महर्षिमाप्नुयात् १४ पिहन्नेवान्धीन् विप्रानतिथींश्च जनाधिप यो नरः प्रीणयत्यन्नेन स पुण्यफलं महत् १५ कृत्वातिपातकं कर्म यो
दद्यात्तमर्षिने ब्राह्मणपविशेषेणानसपायेन पुज्यते १६ ब्राह्मणो घक्षयं दानमन्नेन पूष्टे महाफलं अन्नदानं हि पूष्टे च ब्राह्मणो च वि
शिष्यते १७ न पृच्छेद्भोजनं पतेर्नीत्रसंशयः १८ आशं संतेहि पितरः सुवृष्टिर्निवर्षकाः अस्माकमपीपुत्रो योत्रो वान्नं प्रदास्यति १९ वा
ब्राह्मणो हि महद्भूतं स्वयं देहीति याचति --- अकामो वासकामो वा दत्त्वा पुण्यमवाप्नुयात् २० ब्राह्मणः सर्वभूतानामतिथिः प्रसूतं भुक्
विप्राय दधिगच्छति भिक्षमाणा गृहं सदा २१ सत्कृताश्च निवर्तते तदतीव प्रवर्धते महाभोगे कुले प्रेत्य जन्म चाप्नोति भारत २२ दत्त्वा त्व
न्नं तरे लोके यथा स्थानमनुत्तमं नित्यमिच्छा न दायी तु स्वर्गे विसृजति साकृतं २३ अन्नं प्राणानराणां हि सर्वमन्ने प्रतिष्ठितं अन्नदः पशु
मात्पुत्री धनवान्भोगवानपि २४॥

वा ४
ता ३
राम०
१५१

यद्वत्तत्त्वाभ्यां देशमेव मिहितो ब्राह्मणेनेह दद्यात्तमर्षिने १५ अन्नदः स्यात्तद्वत्तत्त्वाभ्यां सर्वकामफलप्रदाः भवन्ति चेह वा मुत्र ४५

प्राणावांश्चापिभवतिरूपवांश्चतपानप अन्नदःप्राणादोलोकेसर्वदःप्रोच्यतेतुमः १६ अन्नं हि दत्वातिथये ब्राह्मणाय यथाविधि प्रदात्ता
 सुखमाप्नोति देवैश्चापि पूज्यते १७ ब्राह्मणो हि महद्भूतं क्षेत्रम्भूतं पुषिश्चि उष्यते यत्र यद्दीजंत द्विपुराणफलं महत् १८ प्रत्यक्षं प्रीतिज
 ननं भोक्तुं दातुं भवत्युत सर्वाण्यन्तानि दानानि परोक्षफलवत्सुत १९ अन्नादिप्रसवे योतिरिति रन्नादिभारत धर्मार्थवन्ततो विद्विरोग
 नाशं तथान्ततः ३० अन्नं ह्यमृतमित्याहुः पुरा कल्पे प्रजापतिः अन्नं भुवं दिवं रवं च सर्वमन्ने प्रतिष्ठितं ३१ अन्नप्रणालेशेभिर्घते शरीरे
 पंचधा तवः बलं बलवतो पीह प्रणश्यन्त हानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च यज्ञाश्चान्नमते तथा निवर्त्तते नरश्चेष्टव्रतचात्र प्रली
 यते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्विपत्तिं चित्स्याणुजंगमं त्रिषु लोकेषु धर्मार्थमन्ने देयमनोवैधैः ३४ अन्नदस्ममनुष्णस्य बलमोजोपशं
 सिच कीर्तिश्च वर्द्धितेश्च त्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मेघे धूर्ध्वं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः तच्च मेघगतं वारिशक्रो वर्षति भा
 रतं ३६ आदत्ते चरमान भौमान्नादित्यसगमसिभिः वापुः दित्यतसांश्चरमानेभ्यः प्रवर्षति ३७ तद्यदा मेघतो वारिपतितं भवति क्षि
 तौ तदा वसुमती देवी स्त्रिग्या भवति भारत ३८ ततः सस्यानि रोहंति येन वर्त्तयते जगत् मांसमेदोस्त्रिभुक्काराणां प्रादुर्भावस्ततः पुनः ३९
 संभवति ततः शुक्राः प्राणिनः पृथिवीपते अग्नीषीमौ हितश्चुक्रं सजतः पुष्पतश्च ह ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

५१ अन्नदानाध्यायः श्रुते १११ ॥ ॥ ७ ७ ॥

एवमन्नादिसूर्यश्चपवनः श्रुक्रमेवच एकएवस्मृतोऽग्निरितिभूतानिजतिरे ४१ प्राणान्ददातिभूतानांतेजश्चभरतर्षभ गृह
मभागतापाययोदघादन्नमर्षिने ४२ भीष्मउवाच नारदेनैवमुक्तोहमदामन्नंमदानप अनुसयुस्त्वमप्यन्नंतस्माद्देहिगतञ्च
४३ दत्त्वान्नंविधिवद्राजचिप्रेभस्त्वमितिप्रभो यथावदनुस्तेभ्यस्ततःस्वर्गमवाप्समि ४४ अन्नदानंदिपेलोकास्तंस्ते
अणुजनाधिप मवनानिप्रकाशंतेदिवितेषांमहात्मनां ४५ तारासंस्थानरूपाणिनानास्तंभाश्वितानिच चंद्रमंडलमुभ्राणि
किंकिणीजालवंतिच ४६ तरुणादिन्यवर्णानिस्पावराणिचराणिच अनेकशतभौमानिसंतर्जलचराणिच ४७ वैदु
र्षीर्कप्रकाशानिगैर्ष्यरुक्ममयानिच सर्वकामफलाश्चापिदृक्षामवनसंस्थिताः ४८ वायोवीर्यःसभाःकृपादीर्धिकाश्चैवस
र्वशः घोषवंतिचयानानिमुक्तान्यथसहस्रशः ४९ मक्ष्मभोऽयमयाःशैलावासांस्पादमराणिच क्षीरंस्त्रवंतिसरितस्तथाचै
वान्नपर्वताः ५० प्रासादाःपांडुरध्वाभाःशय्याश्चकनकोज्ज्वलाः तान्यन्नदाःप्रपद्यंतेतस्मादन्नप्रदोभव ५१ एतेलोकाःसु
खल्लुतामन्नदानंमहात्मनां तस्मादन्नंप्रयत्नेनदातव्यंमानवैर्भुवि ५२ इतिदानधर्मेषु पुषिधिरउवाच श्रुतंमेभवतोवा
क्यमन्नदानस्योविधिःनक्षत्रयोगस्येदानींदानकल्पंव्रीहिमे १ ॥ ७ ॥ ७ ७ ॥ ॥

५ मार्गेऽगसंवंधिभिः = पूषान्पिष्टमयानघृतपाचितपिंडान् ६ अनालोकेषु आलोकांतरवर्जितेषु स्वपंप्रकाशेष्वित्यर्थः ११

भीष्मउवाच अत्राणुदाहरंतीममितिहासंपुरातनं देवकाश्चैवसंवादं महर्षेर्नारदस्य च १ दारकामनुसंप्राप्तं नारदं देवदर्शनं
पप्रच्छेदं वचः प्रश्नं देवकीधर्मदर्शनं ३ तस्याः संपृष्टमानाया देवर्षिर्नारदस्ततः आचष्टविधिवत्सर्वतश्चरणविशोपते ४ नार
दउवाच कृत्तिकासु महाभागोपायसेनसमर्षिषा संतर्प्य ब्राह्मणान्माधून लोकानां प्रोत्तमान् ५ रोहिण्योऽप्रसूतैर्मर्गै
र्मर्गैरन्येन सर्पिषा पयोन्नदानं दातव्यमनृणार्थं द्विजातये ६ दोग्ध्रीदत्वासवत्सांतु नक्षत्रे सोमदैवते गच्छंति मानुषा लोकात्
स्वर्गलोकमनुत्तमं ७ आर्द्रायां कृशं दत्वा तिलमिश्रमुपोषितः नारस्त रतिदुर्गाणि श्वरधारश्च पर्वतान् = सूषान्मुनर्वसौ
दत्वा तथैवान्नानि शोभने यशसीरूपसंपन्नो वदन्नेजायते कुले ६ पुष्येणाकनकं दत्वा कृतं वा कृतमेव च अनालोकेषु लो
केषु सोमवत्सविराजते १० आश्लेषायांतु ये रूपमवमं वा प्रयच्छति स सर्वमपनिर्मुक्तः संभवानधितिष्ठति ११ मघासुति
लपूणीति वर्द्धमानानि मानवः प्रदाय पुत्रः पशुमानि हस्ते च मोदते १२ ॥

दा०
१५३

फाणितांगोरसविकारः १८ प्रासंगोधान्यादिपिधानयोगंचतुरस्रं १० ११ १४ १५

फाल्गुनीपूर्वसमयेब्राह्मणानामुपोषितः भक्षान्फाणितसंयुक्ता न्दत्वा सौभाग्यमश्नुति १३ घृतक्षीरसमायुक्तं विधिवत्पश्विकौटनं
उत्तराविषये दत्वा स्वर्गलोके महीयते १४ यद्यद्यदीयते दानमुत्तराविषये नरैः महाफलमनेते तत्तद्वतीति विनिश्चयः १५ हस्ते हस्ति
रपंदत्वा चतुर्युक्तमुपोषितः प्राप्नोति परमास्त्रोक्तान् पुन्यकामसमन्वितान् १६ चित्रायामवृषभंदत्वा पुण्यगंधांश्च भारत चरंतश्च
संलोके रमते नंदने तथा १७ स्वात्मानं यधनं दत्वा यदिष्टतममात्मनः प्राप्नोति लोकान् शुभानि ह वैवमहत्तपशः १८ विशाखायामन
दाहं धेनुं दत्वा च दुग्धं सप्रासंगं च शकटं सधानं वस्त्रं संयुतं १९ पितृदेवांश्च प्रीणाति प्रेत्य चानंत्यमश्नुते न च दुर्गोपवाप्नोति
स्वर्गलोकं च गच्छति २० दत्वा यथोक्तं विप्रेभ्यो वृत्तिमिष्टां स विंदति नरकादींश्च संक्लेशान्नामोतीति विनिश्चयः २१ अनुराधा
सुप्रवारं वस्त्रान्तं समुपोषितः दत्वा युगशतं चापिनरः स्वर्गमहीयते २२ कालशाकं तु विप्रेभ्यो दत्वा मर्त्यः समूलकं ज्येष्ठायामदि
मिष्टां वै गतिमिष्टां स गच्छति २३ मूले मूलफलं दत्वा ब्राह्मणो भ्यः समाहितः पितृप्रीणायते चापि गतिमिष्टां च गच्छति २४ अथ
वीर्यपाटासुदधियात्राण्युपोषितः कुलवृत्तौ यमं पन्ने ब्राह्मणो वेदपाठे पुरुषो जायते प्रेत्य कुले सुवहु गोधने २५ ॥ ॥ ॥

राम०
१५३

उदमं पंउदकुं मपुक्तं सक्तुविकारः ३१ उरभूः पशुविशेषः अजोवा ३६ इति अध्यायः सर्वा १

उदमं पं ससर्पिष्कं प्रभूतमधिफारितं दत्तोत्तरस्य पाठासु सर्वकामानवाप्नुयात् १६ दुग्धं त्वमिजिते योगे दत्त्वा मधुघृतप्लुतं धर्मनित्यो
मनीषिभ्यः स्वर्गलोके महीयते १७ अवरो केवलं दत्त्वा वस्त्रांतरितमेव च श्वेतेन याति यानेन सर्वलोकान संवृतात् १८ गोप्रमु
क्तं धनिष्ठा सुयानं दत्त्वा समाहितः वस्त्रारश्मिघने सघः प्रेत्य एज्यं प्रपद्यते १९ गंधांश्च तमिषा योगे दत्त्वा सागरुचंदनान् प्राप्नोत्य
सरसो संघान् प्रेत्य गंधांश्च शश्वतान् २० पूर्वभाद्रपदा योगे राजमाषान् दद्यात् सर्वभक्ष फलोपेतः सर्वे प्रेत्य सुखी भवेत् २१
अथैश्वर्यमुत्तरयोगे यस्तु मांसं प्रयच्छति स पितृन् श्रीण्यति वै प्रेत्य चानंत्यमश्नुते २२ कांस्योपदोहनां धेनुं रेवतां यः प्रयच्छति सा
प्रेत्य कामानादाय दातारमुपतिष्ठति २३ रथमश्वसमायुक्तं दत्त्वा शिवन्यानेनोत्तम हस्तपञ्चरथसंपन्ने वर्चस्वी जायते कुले २४
भारणीषु द्विजातिभ्यस्तिलधेनुं प्रदाय वै गाः सुप्रभूतः प्राप्नोति नरः प्रेत्य पशुस्तथा २५ भीष्म उवाच इत्येष लक्ष्मणोद्देशः प्रोक्तो
नक्षत्रयोगतः देवक्या नारदेनेह सास्त्रुषाभ्यो ब्रवीदिति २६ इति दानधर्मेषु नक्षत्रयोगदानं भीष्म उवाच सर्वान् कामान् प्रगच्छं
तिये प्रयच्छंतिकोचनं इत्येवं भगवानत्रिःपितामहसुतो ब्रवीत् १ ॥

रा०
१५४

११ सोपचंद्रः सोपकरणाः कारकानपात्रविशेषान् ११ अग्रं हतिक्षेत्रादितदर्थं उक्तोचं विना उपस्पर्शने दानं १४

पवित्रमथ वापुष्पं पितृणां क्षयं च तत् सुवर्णं मनुजैरेणा हरिश्चंद्रेणा कीर्तितं १ पानीयं परमं दानं दानानां मनुरब्रवीत् तस्मा
त्कृपांश्च वापींश्च तडागानि च खानमेत ३ अर्द्धपापं स्पृहति पुरुषं स्पृह कर्मणाः कूपः प्रवृत्तपानीयः सुमृत्तश्च नित्यशः
४ सर्वतारयते वंशं यस्मात्खाते जलाशये गावः पिवन्ति विप्राश्च साधवश्च नराः सदा ५ निदाघकाले पानीयं यस्मिन् तिष्ठत्यवा
रितं सुदुर्गं विषमं कृत्स्नं न कदाचिदवाप्नुते ६ बृहस्पतेर्भगवतः पूज्यं चैव भगवत्पुत्रं अश्विनोश्चैव वद्वेष्टुं प्रीतिर्भवति सर्पिषा
७ परमं भेषजं स्युतघ्नानामेतदुत्तमं रसानामुत्तमं चैतत्फलानां चैतदुत्तमं ८ फलकामो यशस्कामः पुष्टिकामश्च नित्यदा घृतं द
द्यात् क्षिप्रं ज्ञातिभ्यः पुरुषः शुचिरात्मवान् ९ घृतं मासे अश्वयुजि विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति तस्मै प्रयच्छतो रूपं प्रीतिं देवा विहासि नो १०
पापं संसर्पिषामिन्द्रिजेभ्यो यः प्रयच्छति गृहं तस्मै नरक्षां सिध्दयति कदाचन ११ पिपासयानं न्नियते सोपचंद्रश्च जायते
न प्राप्नुयाच्च व्यसनं करकान्यः प्रयच्छति १२ प्रयतो ब्राह्मणाग्नेभ्यः अद्वया परया सुतः उपस्पर्शने नष्टा गंत्यते पुरुषः सदा
१३ यः साधनार्थं काष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति प्रयताय नार्थं रजैर्द्रव्यं वभ्यः सदानरः १४ ॥ ॥ ॥ ॥

रा०
१५४

१६ अध्यायः दस दत्तस्मात्हेतोः ७ ७ ॥ ४ ॥ ४

सिद्धांतर्थाः सदा तस्य कार्याणि विविधानि च उपर्युपरि शृङ्गां वपुषा दीप्यते च सः १५ भगवांश्चापि संप्रीतो वद्विर्भवति नित्यशः न तं
तज्जंति पशवः संग्रामे च जयत्यपि १६ पुत्रान्प्रियं चलभते यश्च त्रंसंप्रयच्छति न च क्षुब्धीर्बिलभते यस्तथा मया श्रुते १७ निराधकाले
वर्षे वा यश्च त्रंसंप्रयच्छति नास्य कश्चिन्मनोदाहः कदाचिदपि जायते १८ कृष्णामविषमा चैव क्षिप्रं मोक्षमवाप्नुते प्रदानं सर्वदा
नानां शकटस्य विशोपते एवमाह महाभागः शोडशो भगवान्मयि १९ इति दानधर्मेषु युधिष्ठिर उवाच दक्षुमानाय विप्राय यः प्रय
च्छत्युपानहौ यत्फलं तस्य भवति तन्मे ब्रूहि पितामह १ भीष्म उवाच उपानहौ प्रयच्छेद्यो ब्राह्मणो भूः समाहितः मर्दते कंठकान्सर्वा
न्विषमान्निस्सारत्यपि २ स शृङ्गराणामुपरि च संतिष्ठति सुविष्टिर यानं चाश्वतरी युक्ते तस्य शुभ्रं विशोपते ३ ठपतिष्ठति कौतये यो
पकोचनभूषितं शकटं दस्यं संयुक्ते दत्तं भवति चैव हि ४ युधिष्ठिर उवाच यत्फलं तिलदाने च भूमिदाने च कीर्तिं गोदाने चान्त
दाने च भूयस्तद्ब्रूहि कौरव ५ भीष्म उवाच शृणु भूय मे कौतये यत्तिलदानस्य यत्फलं निशम्य च यथा न्यायं प्रयच्छ कुरु सत्तम ६
पितृणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भुवा तिलदानेन वै तस्मात्तत्पक्षः प्रमोदते ७ ॥ ॥ ॥ ४ ॥ ४ ॥

दा०
१५५

माघमासेतिलान्मस्तुब्राह्मणाम् प्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं स न पश्यति ८ सर्वसत्त्वैश्च यजते यस्मिन्लैर्यजते पितृन् न चाकामे
नदातव्यं तिलश्चाद्वै कदाचन ९ महर्षेः कश्यपस्यैते गात्रेभ्यः प्रसृतास्तिलाः ततो दिव्यं गता भावं प्रदानेषु तिलाः प्रभो १० पौष्टिकारू
पदाश्चैव तपापापविनाशनाः तस्मात्सर्वप्रदानेभ्यस्तिलदानं विशिष्यते ११ आपस्तंबश्च मेधावीशं रवश्च लिखितः तथा महर्षिर्गो
तमश्चापि तिलदानैर्दिव्यं गताः १२ तिलहोमराताविप्राः सर्वसंपत्तौ मैथुनाः समागच्छेन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः १३ सर्वेषामपि
दानानां तिलदानं विशिष्यते अक्षयं सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते १४ उद्यन्ते तृपुरा हव्ये कुशिकर्षिः परंतप तिलैर्गन्ति त्रयं ह
त्वा प्राप्नुवन्ति मुत्तमो १५ इति प्रोक्तं कुरुश्रेष्ठ तिलदानमनुत्तमं विधानं येन विधितं तिलानामिह शस्यते १६ अत ऊर्ध्वं निबोधेदं
देवानां यष्टुमिच्छतां समागमं महा राज ब्रह्मणा वै स्वयं भुक्वा १७ देवाः समेत्य ब्रह्मणा भूमिभागे यिषक्षुः प्रभुर्देशमया च तयजेम इति
पार्थिव १८ देवा ऊचुः भगवंतं प्रभुर्ममैः सर्वस्य त्रिदिवस्य च यजेम हि महाभाग यज्ञं भवदनुज्ञया १९ नाननुज्ञात भूमिर्हि यज्ञ
सफलमश्नुते त्वं हि सर्वस्य जगतः स्थावरस्य चरस्य च प्रभुर्भवति तस्मात्तं समनुज्ञातुमर्हसि २० ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ४

राम०
१५५

११ इमं हिमवन्संनिहितं प्रदर्शितं १४ हिमवति हिमवत्समीपे कुरुक्षेत्रे तेषां कुरुक्षेत्रे वेदि रक्षीदिति श्रुतेः गंगाधारे वा १७ प्रतिश्रयो वा सार्धं स्थलं १८

ब्रह्मोवाच ददाति ते दिती भागं भवन्मोहं सूर्यभाः यस्मिन् देशे कारिष्वधं यज्ञान्काश्यप नन्दनाः ११ देवा ऊचुः भगवन्कृतकार्या
स्मयक्ष्महे स्वाप्रदक्षिणैः इमं तु देशं मुनयः पर्युपासन्ति नित्यदा १२ ततो गस्तु श्वकरावश्वमगुरत्रिर्वृषाकपिः अमितो देवतश्चै
व देवयज्ञमुपागमन् ३३ ततो देवा महात्मान ईजिरे यत्तमच्युत तथा समापयामासु र्यथा कालं सूर्यभाः ३४ तदष्टयज्ञास्त्रिदशा
हिमवत्पचलोत्तमे षष्ठमं शंक्रतो ज्ञासामभिदानं प्रचक्रिरे १५ प्रादेशमात्रं भूमेस्तपो दद्यादनुपस्कृतं न सीदति सकृद्वै पुनश्च दुर्गा
रणवाप्नुते १६ शीतवातातपसहं गृहभूमिं सुसंस्कृतं प्रदाय सुरलोकस्य पुण्यं तेऽपि न चाल्यते १७ मुदितो वसति प्रासः शक्रेण
सह्यार्षिव प्रतिश्रयप्रदानाच्च सोऽपि स्वर्गमहीयते १८ अध्यायककुले जातः श्रोत्रियो नियोतं द्विपः गृहे यस्य वसेत्तुष्टः प्रधानं लोक
मश्नुते १९ तथा गवर्षे शरणां शीतवर्षमहं ददं आसप्तमं तारयति कुलं भरतसत्तम ३० क्षेत्रभूमिं ददत्तो केभ्यो भूमिं यमवाप्नुयात्
रत्नभूमिं प्रदद्यात्तु कुलवंशः प्रवृद्धये ३१ ॥

दा०

१५६

३२ तन्मूनिपारकीयां रुमिवायोनिर्वयेत्पितृभिः पित्र्येदधातर्हिततश्चादन्तदूदानाख्यं कर्म च उभयं विहन्यते वृथा भवति ३३ तस्मां क्रीतायां ४३ ॥

न चोत्तरां न निर्दग्धामहोदधात्कथंचन नश्मशानपरीतो च न च पापनिषेधितो ३२ पारको भूमिदेशे तु पितृणां निर्वयेत्तु यः तन्मू
मिवापि पितृभिः श्राद्धकर्म विहन्यते ३३ तस्मां क्रीतामहोदधात्स्वत्यामपि विचक्षणाः पिंडः पितृभ्यो दत्तो वै तस्यां भवति शा
श्वतः ३४ अठवी पर्वताश्चैव न घस्तीर्यानि यानि च सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हितत्रपरिग्रहः ३५ इत्येतन्मूनिदानस्य फलमुक्तं
विशंपते अतः परंतु गोदानं कीर्त्तयिष्यामि ते न घः ३६ गावो धिकास्तपसि भो यस्मात्सर्वभ्यमवच तस्मान्न हेश्वरो देवस्तपसाभिः
सहा स्थितः ३७ ब्रह्मलोके वसेत्पेताः सोमेन सह भारत यांतां ब्रह्मर्षयः सिद्धाः प्रार्थयन्ति परांगतिं ३८ पयसा हविषा दक्षाश
कृता चापचर्मणा अस्थिभिश्चैव कुर्वन्ति श्रेयैर्कीलैश्च भारत ३९ नासां शीता तपोऽस्यातां सदैताः कर्म कुर्वन्ते न वर्षविषयं वा
पिदुःखमासां भवत्युत ४० ब्राह्मणैः सहिता यांति तस्मात्पारमकं पदं एकं गोब्राह्मणो तस्मात्प्रवदन्ति मनीषिणः ४१ रंति देव
स्य ये सेताः पशुत्वेनोपकल्पिताः अतश्चर्मणवती राजवौ चर्मभ्यः प्रवर्तिता ४२ पशुत्वाच्चर्षिर्निर्मुक्ताः प्रदाना योपकल्पिताः
ता इमा विप्रमुखेभ्यो यो ददाति महीपते निस्सरेदापदं कृच्छ्रो विषमस्योपि पार्थिवः ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

१५६

ति ४

गवोसहस्रदः प्रेतनरकं नमपघते सर्वत्रविजयं चापि लभते मनुजाधिपः अमृतं वै गवोक्षीरमिमाह त्रिदशाधिपः तस्माद्ददाति यो
 धेनुममृतं संप्रयच्छति ४५ अग्नीनामव्ययं ह्येतस्यैवेदविदो विदुः तस्माद्ददाति यो धेनुं सहस्रं संप्रयच्छति ४६ स्वर्गं वै मूर्ति
 मानेष्वहमंयोगवोपतिं विप्रेगुणायुते दद्यात्सर्वैस्वर्गमहीयते ४७ प्राणावै प्राणिनामेते प्रोच्येते भरतर्षभ तस्माद्ददाति यो धेनुं प्रा
 णानेष्वप्रयच्छति ४८ गावः शरणाभूतानामैवेदविदो विदुः तस्माद्ददाति यो धेनुं शरणं संप्रयच्छति ४९ नवधार्यप्रदातव्यं न
 कीनाशेन नास्तिके गोजीविने न दातव्यं तथा गोभिरतर्षभ ५० ददत्सतादृशानां वै नरोगोपायकर्मणां अक्षयं नरकं पातीत्येवमा
 दुर्महर्षयः ५१ नक्षत्राणां पवसां वा वंधारोगान्वितां तथा नव्यगानपरिश्रान्तां दद्याद्वा ह्यग्रायवै ५२ दशगोसहस्रदो हि
 शक्रेण सह मोदते अक्षयं लभते लोकान्तरां शतसहस्रशः ५३ इत्येतज्ज्ञे प्रदानं च तिलदानं च कीर्त्तितं तथा भूमिप्रदानं च शृणु
 धाने च भारते ५४ अन्नदानप्रदानं हि कौन्तेय परिचक्षते अन्नस्य हि प्रदानेन रतिरेको दिवंगतः ५५ श्रान्ताय क्षुधितायान्तेयः
 प्रयच्छति भूमिं स्यायं मुवेमहस्याने स गच्छति नराधिप ५६ न हिरण्यैर्न वा सोमि नीन्यदानेन भारत प्राप्नुवंति नराः श्रेयो यथा ह्य
 न्नप्रदाः प्रभो ५७

अन्तैवैप्रमहव्यमन्तेश्रीश्चपरमता अन्तात्प्राणाः प्रभवति तेजोवीर्यवलंतया ५८ सघोददातिपश्चान्तैकग्रमनानरः
नसदुर्गिनवाप्नोतीत्येवमाहपरशरः ५९ अर्चयित्वा यथा न्यायं देवेभ्यो न्ननिवेदयेत् यदन्ताहिनराणञ्जस्तदन्तास्तस्य देवताः
६० कौमुदेशुक्तपक्षेतुपो न्नदानं करोत्युत समंतरति दुर्गशिरोप्रेतचानंतमश्रुते ६१ अमुक्तातिथये चान्तप्रयच्छेद्यः समा
हितः सर्वैर्ब्रह्मविदो लोकान्प्राप्तुयान्दरतर्षभ ६२ सुकृष्णमापदं प्राप्ताश्चान्तदुःपुरुषस्तरेत् पापं चरति चैवेह दुष्कृते चापक
र्षति ६३ इत्येतदन्तदानस्य तिलदानस्य चैव ह भूमिदानस्य च फलंगोदानस्य च कीर्तितं ६४ इति दानधर्मेषु उत्तमानुशासने पु
धिष्ठिरुवाच श्रुतं दानफलं तात यत्स्वयापरिकीर्तितं अन्तदानं विशेषेण प्रशस्तमिह भारत १ पानीयदानमेवैतत्कथंचेह म
हाफलं इत्येतच्छ्रोतुमिष्टमिदं विस्तरेण पितामह २ भीष्म उवाच हंत ते वर्तयिष्यामि यथा वन्द्यतर्षभ गदत्तस्तनमाघेहृष्टरा
सत्पराक्रम ३ पानीयदानात्प्रभृति सर्ववक्ष्यामि ते न घ यदन्तं यच्च पानीयं संप्रदायाश्रुते नरः ४ न तस्मात्परमं दानं किंचिद
स्तीति मे मनः अन्तात्प्राणाभ्यन्तस्मात्प्रवर्तते हि सर्वशः ५ तस्मादन्ते पदं लोके सर्वलोकेषु कथ्यते अन्तादलं च ते जश्च प्राणि
नां वर्द्धते सदा ६

११ नीराजातेनतलोहवेनधानादिना १६ अक्षयतिलानां १

अन्नदानमतस्तस्माद्येषमाहमजापतिः सावित्र्यात्पिकौतेयश्रुतंतेवचनंशुभं यतश्चयथाचैवदेवसत्रेमहामते अन्नेदत्तेनोरोह
प्राणादत्तामवंत्पुन ८ प्राणादानादियमंनदानमिहविधते श्रुतंहिमेमहाबाहोलोमशस्यापितद्वचः ९ प्राणान्दत्वाकपोतायय
स्याप्रेशिविनापुरा तागतिलमतेदत्वादिज्ञस्यान्नंविशोपते १० तस्मादिशिष्टागच्छतिप्राणादाइतिनःश्रुतं अन्नंचापिप्रभवतिपा
नीयात्कुरुसत्रम ११ नीराजातेनहिविनानकिंचित्संप्रवर्तते नीराजातश्चभगवान्सोमोग्रहगणेश्वरः १२ अमृतंचसुधाचैवसुधाचै
वामृतंतथा अन्नौषधोमहाराजवीरुधश्चजलोहवाः १३ यतःप्राणभृतांप्राणाःसंभवतिविशोपते देवानाममृतंस्वन्नंनागानां
वसुधातथा १४ पितॄणांचस्वधाप्रोक्तापशूनांचापिवीरुधः अन्नमेवमनुष्याणांप्राणानाहुर्मनीषिणः १५ तच्चसर्वेनरव्याघ्रपा
नीयात्संप्रवर्तते तस्मात्पानीयदानोदैनपरंविधतेकचित् १६ तच्चदद्यान्तरेनित्यंयदीच्छेत्तृप्तिमात्मनः धन्यंयशस्यापुष्पंजलदा
नमिहोच्यते तोयदीमनुजव्याघ्रस्वर्गं गत्वामहाघुते अक्षयान्ममवाप्नोतिलोकानित्यब्रवीन्मनुः १६ इतिदानधर्मेषुउत्तमानु
शासने युधिष्ठिरउवाच तिलानांकीदृशंदानमथदीपस्यैवहि अन्नानांवाससांचैवसूयस्वव्रवीहिमे १॥ ॥ ॥

११ इह पमलोके १२ कालस्य विहिते प्राप्ते प्रमाणं न प्राप्नोति न जानामि। कालेनाप्रवर्तितं ~~मिह स्थापयितुं न~~ मिह स्थापयितुं शक्नोमीत्यर्थः १३

व

मीमांसा उवाच अत्राणुदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ब्राह्मणस्य च संवादं यमस्य च युधिष्ठिर १ मध्यदेशे महान् ग्रामो ब्राह्मणानां भू-
वह गङ्गा यमुनयोर्मध्ये यामुनस्य गिरेरधः ३ पराशिलेति विख्यातो रमणीयो नराधिप विद्वांसस्तत्र भूयिष्ठा ब्राह्मणाश्चावसेस्तथा
४ अथ प्राह यमः कंचित्पुरुषं कृत्स्नवासं रक्ताक्षमूर्ध्वरोमाणां काकजं घाक्षिनासिकं ५ गच्छ त्वं ब्राह्मणग्रामं ततो गत्वा तमा-
नय अगस्त्यं गोत्रतश्चापि नाम तश्चापि शर्मिणं ६ शमनिष्ठं च विद्वांसमध्यायकमनादृतं साचात्यमानयेथास्त्वं सगोत्रं त-
स्पर्शितः ७ सहितादङ्गुलास्तेन तु लोध्य न जन्मना अपत्येषु तथा हत्ते समस्तेनैव धीमता ८ तमानय योऽद्विष्टं पूजाका-
री हितस्यैव सगत्वा प्रतिकूलं तच्च कारय मशामनं ९ तमाक्रम्या तयामास प्रतिषिद्धो यमेन यः तस्मै यमः समुत्पाय पूजो कृत्वा
च वीर्यवान् १० प्रोवाच नीयतामेष सोऽन्य आनीयतामिति एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन सद्भिजः ११ उवाच धर्मराजो न निर्विण्णोऽध्ययने
न वै यो मे कालो भवेच्छेषस्तं वसेयमिहाच्युत १२ यम उवाच नाहं कालस्य विहितं प्राप्नोमीह कथंचन यो हि धर्मं चरति वै तं तु जा-
नामि केवलं १३ ॥

राम०
१५८

बृहस्पति १६ निर्वर्तयति साधयति १८ आलम्बनं सर्वतः स्पर्शनं उद्वर्तनमित्यर्थः १९ २० २१

गच्छविप्रत्वमद्यैव आलम्बनं स्वमहा पुने बृहिसर्वपथा सर्वकरवाणिकितच्युत १४ ब्राह्मण उवाच यत्तत्र कृत्वा सुमहत्पुण्यं स्यात्
ब्रवीहि मे सर्वसाहिप्रमाणं तन्त्रैलोक्यसापि सत्तम १५ यम उवाच श्रुतत्वेन विप्रैर्षप्रदानविधिमुत्तमं तिलाः परमं कंदानं पुण्यं
चैवेह शाश्वतं १६ तिलाश्च संप्रदातव्या यथा शक्तिद्विजर्षम नित्यदानात्सर्वकामांस्तिला निर्वर्तयन्त्युत १७ तिलांश्चैव प्रशंसति दान
मेतच्च नूतनं तान्त्रयश्च स्वविप्रेभ्यो विधिदृष्टेन कर्मणा १८ वैशाखां पौर्णिमा स्यात्तु तिलान्दद्याद्विजातिषु तिलाभक्षयितव्याश्च सदा
त्वालम्बनं चैतैः १९ कार्यसततमिच्छन्ः श्रेयसं सर्वात्मना गृहे तथापः सर्वदा देयाः येनैवैव न संशयः २० पुष्करिणस्य जागानिकूपं चैवान्न
खानयेत् एतत्सु दुर्लभं तस्मिन् हलोके द्विजोत्तम २१ आपो नित्यं प्रदेयास्ते पुण्यं ह्येतदनुत्तमं प्रयाश्च कार्या दानार्थं नित्यं ते द्विजसत्तम भुक्तेषु
न प्रदेयं तु पानीयं वैविशेषतः २२ भीष्म उवाच इत्युक्ते सतदा तेन यमदूतेन वै गृहान् नीतश्च कार्यामास सर्वतघमशासनं २३ नीत्वा
तं यमदूतोऽपि गृहीत्वा शर्मिणो तदा ययौ स धर्मराजा यत्नवेदयत्तचापितं २४ तं धर्मराजो धर्मसंपूजयित्वा प्रतापवान् कृत्वा च संविदं तेन विसम
जयथागतं २५ ॥

दा०
१५६

एतन्निमित्तमैतदानं कर्तव्यं यस्तान्ता निवित्री पयसं करोति स तद्विना स्यात्पयं करं प्रतिग्रहं विक्रयजदोषहरं ३४ अध्यायः भूपः १

तस्यापि च यमः सर्वमुपदेशं चकार ह प्रत्येकं च ततः सर्वं चकारोक्तं यमेन तत् १६ तया प्रशंसते दीपानयमः पितृहिते सया तस्मादीपप्रदो नित्यं संता
रयति वै पितृन् १७ दातव्याः सततं दीपास्तस्माद्भूतसत्तम देवता नोपि दद्यात् चक्षुषं चात्मने विभो १८ एतदानं च सुमहत्पुण्यमुक्तं जना
धिप यस्तान् वित्री पयजते ब्राह्मणो ह्यभयं करं १९ यद्वै ददाति विप्रेभ्यो ब्राह्मणः प्रतिगृह्यते उभयोः स्यात्तदक्षयं दातुं दातुं च ३०
यो ददाति स्थितः स्थित्या तादृशं प्रतिग्रहं उभयोश्च यं धर्मं तं मनुः प्राह धर्मवित् ३१ वाससां संप्रदानेन स्वदारिद्र्यतो नरः सुवर्णश्च सु
वेशश्च भवतीत्यनुष्म ३२ गावः सुवर्णं च तपा तिलाश्चैवानुवर्णिताः बहुषुः पुरुषा व्याघ्रवेदप्रामाण्यदर्शनात् ३३ विवाहोश्चै
व कुर्वीत पुत्रानुत्पादे यत्तच्च पुत्रलाभो हि कौरव्यसर्वलाभादिशिष्यते ३४ इति दानधर्मेषु उत्तमानुशासने युधिष्ठिर उवाच भूपर
वकुरु मेष्टदानानां विधिमुत्तमं कथय स्वमहाप्राज्ञ भूमिदानं विशेषतः १॥ ॥ ॥

राम०
१५६

इष्टकर्मिणोपाशिकाप ३ तुल्यनामानिगोपदवाच्याति ५ देयंदानयोग्यं परंश्रेष्ठं ८ प्रचोदनमितिगवोवलीवरीनांकर्मस्तपसाघर्षेषुह्रस्वाघर्षेषुकर्षणादिषुवर्ततांप्रचोदनप्रतो
देनप्रेरणारंभैः कृतमिति न तत्र दोष इति भावः तथापि पूर्व यज्ञार्थमेव चोदनं अक्षरं श्रेयस्करं अन्यत्र ह्यप्यर्थतुल्यतः परं वैदिक कर्षणमनुप्रवृत्तं अभिधेयं वाच्यं निधमित्यर्थः तेन गोद्रोह

पृथिवीक्षत्रियोदघाद्राह्मणपेष्टिकर्मिणो विधिवत्प्रतिगृह्णीयान्नत्वन्योदातुमर्हति १ सर्ववैरौस्तु यद्यकंप्रदातुंफलकांक्षिभिः
वेदेवायत्समाख्यातंतन्मेवार्थात्तुमर्हसि २ भीष्म उवाच तुल्यनामानिदेयानित्रीणितुल्यफलानिच सर्वकामफलानीहगावः पृ
थ्वीसरस्वती ४ योत्रूपाचापिशिष्यायधर्म्याब्राह्मीसरस्वती पृथिवीगोप्रदानाभ्यांतुल्यंसफलमश्नुते ५ तथैवगाःप्रशंसंति
नतुदेयंततःपरं सन्निहृष्टफलास्ताहिलघ्वर्षाश्चपुथिष्ठिर ६ मातरःसर्वभूतानांगावःसर्वसुखप्रदाः हृदिमाकांक्षतानिसे
गावःकार्याःप्रदक्षिणाः ७ संताघ्नानतुपादेनगवामध्येनचव्रजेत् मंगलायतनंदेव्यस्तस्मात्पूज्याःसदैवहि ८ प्रचोदनेदेवकृ
तंगवांकर्मसुवर्तीतो पूर्वमेवाक्षरंचान्यदभिधेयंततःपरं ९ ॥ ७ ७ ॥ ७ ७ ॥ ॥ ॥

कारितारूपं कर्षणं दोषावहमित्यर्थः तथा च स्मृतिः हवातत्र ह्यवर्चसमिति ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पश्चिद्वाहगोपदिक्षुर्वादि कर्म करोति तर्हि स स्वप्नापमिति ११ अध्यायः अत्रैवः १ जलार्थिनः तस्मिन् कलासे ददुरित्वग्निमेणात्वा ॥ ७ ॥

पः क्षुत्पादौ न विकर्म कुर्यान्मदुश्च शोतो ह्यति पिप्रियश्च हतिं द्विजापाति स जेत तस्मै यस्तत्पशीलः च स पुत्रदारः १ शुभे
पात्रे ये गुणा गोप्रदाने तावान् दोषो ब्राह्मणस्वापहारे सर्वावस्थं ब्राह्मणस्वापहारे दाराश्चैषां दूतो वर्जनीयाः ११ इति दान
धर्मेषु भीष्म उवाच अत्रैव कीर्त्तिते सन्निवृत्तिरास्वाभि नर्षणो न गेण समहत्कृष्टं पदवा प्रकुरुह १ निर्विशंतां
पुराणार्थं वारवत्पामिति श्रुतिः अष्टपतमहाकूपस्तरा वीरुत्समावृतः १ प्रयत्नं तत्र कुर्वीता स्तस्मात्कूपं जलार्थि
नः श्रमेण महता पुत्रास्तस्मिन् स्तोये सुसंस्कृते ३ दध्नुस्ते महाकायं कृत्वा कलासमवस्थितं तस्य चोद्धारो यत्नमकुर्वन्ते
सहस्रशः ४ प्रग्रहे श्वर्मपदैश्च तं वधा पर्वतोपमं नाशकृत्वा न समुद्धर्तुं तो जग्मुर्जनार्दनं ५ स्वमावृत्तो दपानस्य कृत्वा
लासस्थितो महान् तस्मात्सि ससुद्धर्तुं तो तत्कृत्वा न वेदयन् ६

दा०
१६९

सवासुदेवेन समुद्धतश्चष्टश्चकार्यनिजगादराजा नृगस्तदात्मानमप्येन्यवेदयत्पुनरनंयसमहस्रपाजिनं ७ तथाब्रुवाणांतुतमाहमाधवः
शुभंतव्याकर्मकृतंनपापकं कथंभवान्दुर्गतिमीदृशीगतोनेदं तद्ब्रूहि किमेतदोदृष्टं ८ शतंसहस्राणिगवांशतंपुनःपुनःशतान्यष्ट
शतायुतानि त्वयापुरादत्तमितीहशुश्रुमन्पक्षिजेभः कनुतङ्गतंतव ९ नृगस्ततोब्रवीत्कसंब्राह्मणस्याग्निहोत्रिणाः प्रेषितस्यपरिभ्र
ष्टागौरैकाममगोधने १० गवांसहस्रे संख्याता तदासायश्रुपैर्मम साब्राह्मणायमेदत्ताप्रेतार्थमभिकांक्षता ११ अपश्यत्परिमार्गे
श्रमांगं परगद्देद्विजः ममेयमितिचोवाचब्राह्मणोयस्यसाभवत् १२ तावुभौसमनूप्राप्तौविवदंतौभृशज्वरे भवान्दाताभवा
नृहर्तेत्यथतौमामवोचतं १३ शतेनशतसंख्येनगवांविनिमयेनैव याचेप्रतिगृहीतारंसतुमामब्रवीद्विदं १४ देशकालो
पसंपन्नादोग्भीक्ष्णानि वत्सला स्वादुक्षीरमदाधन्याममनित्यंनिवेशने १५ कृशंचभरतेसागौर्ममपुत्रमपस्तनं नसाशक्याम
पादाभुमितुक्तासज्जगामह १६ ततस्तमपरंविप्रंपाचेविनिमयेनैव गवांशतसहस्रंहितत्कृतेगृह्यतामिति १७ ॥

राम०
१६९

११ अन्ताब्राह्मणाधेनोर्नाशात् तस्माएवत्वया आदानात् १३ कुरुं चरिष्ये पापफलं भोक्ष्ये १६ त्मानं आत्मानं संधिगर्षः १७ १८

ब्राह्मण उवाच न एसां प्रतिगृह्णामि शक्तौ हं स्वस्मा गीतो सैव गौदीयतां शीघ्रं ममेति मधुसूदन १८ रुक्ममश्वं श्वदत्तोरुज्जते स्पे
दनां स्तथा न जग्राह यमौ च पितदा स ब्राह्मणार्थमः १९ एतस्मिन्नेव काले तु चोदितः कालधर्मणा पितृलोकमहं प्राप्य धर्मराजमु
पागमे १० यमस्तपूजयित्वा मां ततो वचनमब्रवीत् नांतः संख्यायते राजंस्तव पुण्यस्य कर्मणाः ११ अस्ति चैव कृतं पापमज्ञाना
त्तदपितृया चरस्व पापं पश्चाद्वा पूर्ववा त्वं पथेच्छसि १२ रक्षितास्मीति चोक्तं ते प्रतिज्ञा चानृता तव ब्राह्मणस्वस्य चादानं द्विवि
धं स्तेयतिक्रमः १३ पूर्वकुरुं चरिष्ये हं पश्चाद्युभयमिति प्रभो धर्मराजं श्रुत्वा त्वेवं पतितो स्मि महीतले १४ अप्रौढं पतित
श्चाहं यमस्यौघैः प्रभाषतः वासुदेवः समुद्धर्ता भविता ते जनार्दनः १५ पूरो वर्षमहस्त्रांते क्षीरो कर्मणि दुष्कृते प्राप्स्यसे शाश्वतो
स्त्वो कान्तिता न्स्तेनैव कर्मणा १६ कूपे त्मानमधं शीर्षमपश्यं पतितश्च ह ति र्घग्पो निमनुप्राप्यं च मामजहात्स्मृतिः १७ त्वया
तु तारितोऽस्म्यद्य किमन्यत्र तपो वलात् अनुजानीहि मां कृष्ण गच्छेयं दिवमघवे १८ ॥ ॥

दा०
१६१

३३ अध्याय दत्तानां ४ अतिभोजनं भोजनसामग्रीकेशाकादि ५ ६ ॥

अनुज्ञातः सकृत्सेननमस्कृत्य जनादितं विमानं दिव्यमास्याय ययौ दिवमारिंदम १६ ततस्तस्मिन् दिव्यपातेन गेभरतसत्तम वासुदेवः
श्लोकं जगाद कुरुनेदन ३० ब्राह्मणस्त्वं न हर्तव्यं पुरुषेण विज्ञानता ब्राह्मणस्त्वं हंतं हंति न जं ब्राह्मणगौरिव ३१ सतां समागतः
सन्दिनीफलः पापविघाते विमुक्तं नरकात्पश्य न जं साधु समागमात् ३२ प्रदानं फलवत्तत्र द्रोहस्तत्र तथा फलः अपचारांग
वांतस्मादज्ञयेत सुविधिर ३३ इति दानधर्मेषु उत्तमानुशासने युधिष्ठिर उवाच दत्तानां फलं संप्राप्तिं गवां प्रवृद्धिमेतच्च विस्तरेण
महाबाहो न हित्प्यामि कथ्यतां १ भीष्म उवाच अत्राणुदाहरंती मतिरितिहासं पुरातनं अषेरुद्दालकैर्वीक्यं नाचिकेतस्य चोभ
योः २ अषेरुद्दालकिर्धौमानुपगम्यततः सुतं त्वं मामुपचरस्वतिनाचिकेतस्य भाषत ३ समाप्तेति यमेतस्मिन् महर्षिः पुत्रमब्रवी
त् उपस्पर्शनसक्तस्य स्वाध्यायाभिरतस्य च ४ इक्ष्वाकर्माः सुमनसः कलशश्चातिभोजनं विस्मृतं मेतदादाय न दीर्तीतिहासव्रज
५ गत्वानवाप्यतत्सर्वं नदीवेगसमाप्लुतं न पश्यामि तदिदं वपितरं सो ब्रवीन्मुनिः ६ ॥ ॥ ७ ॥ ७

राम०
१६१

गतसत्वोपतः १० समंशुषमाणां १४ योजनेतिलुप्ततीपाकंपदयो जनेः सहस्रशः संमितामिति शेषः १५ तस्मै त्रासनं देहीति स्वभूतं त्रादिदेशः १६

क्षुतिपासाश्रमाविष्टो मुनिरुदालकिस्तदा यमं पश्येति तं पुत्रमशपत्समहातपाः ७ तथा सपित्राभिहितो वाग्वत्रेण कृतो
जलिः प्रसीदेति ब्रुवन्नेव गतसत्वोपतन्युवि ८ नाचिकेतोपिता दृष्ट्वा पतितं दुःखमूर्च्छितः किं न माकृतमित्युक्तानि पपात
महीतले ९ तस्य दुःखपरीतस्य स्वपुत्रमनुशोचतः व्यतीतं तदहः शेषं सा चोग्रातत्र शर्वरी १० पित्रेणाश्रुप्रपातेन नाचि
केतः कुरुष्वहं प्रासंदश्यने कौशे वृष्ट्या सस्यमिवाद्भुतं ११ सपर्यपृच्छ तं पुत्रं क्षीणं पर्यागतं पुनः दिव्यैर्गंधैः समादिग्धं
क्षीणस्वप्नमिवोत्थितं १२ अपि पुत्रजिता लोकाः शुभास्तैस्त्वेन कर्मणा दिष्ट्या चासि पुनः प्राप्नो नहि ते मानुषं वपुः १३ प्रत्यक्षद
शी सर्वसपित्राष्टो महात्मना सतां वा त्ति पितुर्मध्ये महर्षीणां न्यवेदयत् १४ कुर्वन्मवच्छासनमाश्रुपातो सहं विशालोरुचि
रप्रभावां वैवस्वंती प्राप्य सभापश्यं सहस्रं शो यो जने हेमभासं १५ इत्येवमाभिमनुस्वमापतंतं देहीति सद्यासनमादिदेश वैव
स्वतोर्घ्यादिभिर्हर्षणैश्च वत्कृते पूजयामास मांसः ॥ ॥

१६३

ततस्तु हंतं शनैर्वाचं हतः सदस्यैरभिपूज्यमानः प्राप्नोस्मि ते विषये धर्मराजलोकानहे पानहता चिधत्स्व १७ यमो ब्रवीन्मान्मन्म
तोसि सौम्ययमं पश्येताह सत्तांतपस्वी पिता प्रदी साग्नि समान ते ज्ञान तच्छक्यमनन्तं विप्रकर्तु १८ दृष्ट्वा स्नेहं प्रतिगच्छ स्वतातशो
च तस्योतवदेह सकर्ता ददानि किंचापि मनः प्रणीतं प्रियाति येस्तव कामान् नृणां १९ तेनैव मुक्तस्तमहं प्रत्यवाचं प्राप्नोस्मि ते
विषयं दुर्निवर्तं इष्टां स्नेहं पुण्यकृतान् समृद्धालोकां स्नेहं यदि द्रष्टुं वारहः २० यानं समारोप्य तु मां सदेवो वा हे मुक्तं सुप्रभं भानुमतत
संदर्शयामास तदा सलोकान् सर्वैस्तथा पुण्यकृतां द्विजैर्द्र २१ अपश्यंतत्र वेश्मानि तैजसानि महात्मनां नाना संस्थानरूपाणि
सर्वरत्नमयानि च २२ चंद्रमंडलशुभ्राणि किंकिरीजालवंति च अनेकशतभौमानि सांतपुत्रास्त्ववनानि च २३ वैदूर्यकिंम
काशानि रूपरुक्ता मयानि च तरुणादित्यवराणि निष्पावराणि चराणि च २४ मक्षमाज्यमयोधैलान्वासोमिशयनानि च स
र्वकामफलान्येव वृक्षान्भवत संस्थिता च २५ २५ २५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शम०

953

१६ गवां त्रंतरं अन्योन्यतारतमं अवः ३० कृच्छ्रोत्पत्तः संकरतन्निरेधातमुक्ताः पोषणां पदरिद्रागांदागताः तादृशीनां पालनं प्रशस्ततरमित्यर्थः ३१

नयोवीर्यः सभावापेक्षार्थिकाश्चैव सर्वशः घोषवन्ति च पानानि युक्तान्यप्यसहस्रशः १६ क्षीरस्त्रवैसरितौ गिरिष्वसृपिस्तथा विमलं चापितो
यं वैवस्वतस्यानुमतं श्वदेशानदृष्टपूर्वात्सुबहूनपश्ये १७ सर्वा नदस्त्रातदहंधर्मगजमवोचं वै प्रभवि संपुराणं क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव न
घः शशवत्क्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः १८ यमो ब्रवीद्विदिभोज्यास्त्वमेतापेदातारः साधवो गोरसानां अमे लोकाः शाश्वतैर्वीतशोकैः
समाकोर्णगोप्रदाने रतानां १९ नत्वेतासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालौ गोविशेषो विविधश्च तात्वादेयं विप्रगवातरं हि दुःखजातं पाव
कादित्यमृतं ३० स्वाध्यायवान्योतिमात्रं तपस्वी वैतानस्यो ब्राह्मणाः पात्रमासां कृच्छ्रोत्पत्तः पोषणाभ्यागाताश्च द्यौरैर्गोविशेषाः
प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्तु निरूपोष्पभूमौ तप्रागावसृपितेभ्यः प्रदेयाः वत्सैः प्रीताः सुप्रज्ञाः सोपचारस्त्रहंदत्वा गोरसैर्वर्ति
तव्यं ३२

तिस्र इति त्रहं अस्मान्नाहोरेभूमिशायी भूत्वा चतुर्ष्वपि दिनमारभ्य हं गैर्कौगां दत्वा गोरसैर्वर्तिं कुर्यात् एवं त्रत पूर्वकं गोप्रदत्तः उक्तं वक्ष्यमाणं च फलं भवती
त्यर्थः ३२ ॥

१६३

दत्त्वा धेनुं सुव्रतां कां स्पृशेहं कल्याणवत्सामपलायिनीं च यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावद्वर्षाणाम्भुते स्वर्गलोकं ३३ तस्यानघाहं ब्राह्म
णोभ्यः प्रदाय दत्तं धुर्येवल वं तं पुमान् कुलानुजीव्य वीर्यवन्तं दहन्तं भुंक्ते लोकान् समिताम्बे नुदन् ३४ गोषु क्षांतं गोशरणं कृतं संव
त्ति ग्लानं तादृशं याचमाहुः बृद्धे ग्लाने संभ्रमे वामहोर्षे कृष्णैर्वाहोमहेतौ प्रसूत्यां ३५ गुर्वेयं वा वालपुष्पाभिषंगं गंगैदातुं देशे कालो
विशिष्टः श्रंतर्पिताः सक्रयस्तानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिताश्चैदकाश्च ३६ नाचिकेत उवाच श्रुत्वा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवं
अभावे गोप्रदाहरां कथं लोकान् हि गच्छति ३७ ततो ब्रवीध मोधीमानो गोप्रदानपरंगतिं गोप्रदानानुकल्पं तु गाम्भते संति गोप्रदा
ः ३८ अलाभे योगं वा दद्यात् घृतधेनुं प्रयत्नतः तस्मै ताघृतवाहिभ्यः क्षरन्ते वत्सलाश्च ३९ घृतालाभे तु यो दद्यात्तिलधेनुं य
तव्रतः सदुर्गीतारितो धेनवाक्षौ रनघां प्रमोदते ४० तिलालाभे तु यो दद्यात्तुलधेनुं यतव्रतः सकामप्रवहांशीतानदीमेतामुपाप्नुते ४१

न ज्ञाताः श्रीरामरामराम राम राम

11

11

11

五

11

11

11

शाम०

三

४१ क्रतुः गोदानरूपः ४२ प्रापणीयंगोः आहारादेकाम्पाष्टम् ४३ गोप्रयुक्तरणशकृदि ५०

एवमेतानिमेतत्रधर्मज्ञो न्यदर्शयत् दत्त्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युते ४१ निवेदयेतातमिमं प्रियं ते क्रतुर्महान्मधनप्रचारः प्रा
प्नोमयातातसमत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिः प्रवृत्तः ४२ शपो ह्यपंभवतो नुग्रहाय प्राप्नोमया यत्र दृष्टो यमो वै दानं न्युष्टितत्र य
स्यामहात्मनिः संदिग्धो दानधर्मो अरिष्ये ४३ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः संप्रदृष्टो महर्षे दानेन यः प्रयतो भूत्सौ देवविशेष
तो गोप्रदानं च कुर्यात् ४४ शुद्धो ह्यर्पेता वमन्य स्वधर्मान्नात्रेदं देशकालोपपन्ने तस्माद्भावस्ते नित्यमेव प्रदेयाना भूच्यते स
शयः कश्चिदत्र ४५ एताः पुरा ह्यददन्ति तमेव शंतात्मानो दानयपेति विष्टाः तपांस्तु ग्राह्यप्रतिशंकमानास्तै वै दानं मददुश्चैव
शक्त्या ४६ काले च शक्त्या मत्संवर्जयित्वा शुद्धात्मानः प्राप्तिनः पुरा पशीलाः दत्त्वा गां वै लोकममुं प्रपन्ना देदीप्यते पुरा पशीला
स्तु लोके ४७ एतद्दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयं पशून् काम्पाष्टमो वर्जितं च दशाहं सैर्गवांश्च कृत्वा प्रस्तुतै
श्च ४८ देवव्रती स्याद्दृष्टमप्रदानैर्वै दवाग्निर्गोपुगस्य प्रदाने तीर्थावाग्निर्गोप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५०

२०
१६५

५१ हाँद्विस्संभक्ष्यपातकं दूपादिकं कर्तुं न गतिना नुसरति ५२ गवां सूर्यरश्मिसाम्राट् सूर्यश्चाहमे तेति ५३ विविंगुर्वीरधनपरं विधयोगे धानविधयः संविशंती

गामप्येकांकपिलां संप्रदायन्यायोपेतांकलुषादिप्रमुचेत् गवां रसात्परमं नास्ति किंचिद्गवां दानं सुमहत्तदिति ५१ गावोलोकां
स्तारयंति क्षरं तोगावश्चान्नं संजनं पंतिलोके पसें जानन्न गवां हाँद्विमेति सवैगं तानिरयं यापयेताः ५२ ये स्रद्धं गे महस्त्रं शतं वा द
शाँद्विवा दशवासाधुवत्सं अयेकां वैसाधवेत्त्राहणापसासामुभिन्पुणतीर्था नदीवै ५३ प्राप्ता पुण्या लोक संरक्षणेन गावस्तुल्याः
सूर्यपादैः पृथिव्यां शब्दश्चैकः संनतिश्चोपभोगस्तस्माद्गोदः सूर्यश्चावभाति ५४ गुरुं शिष्यो वर्येद्गोप्रदाने सवैगं जानियतं स्वर्गमेव
विविज्ञानं सुमहात्म्यमेषो विविं ह्यद्यं विधयः संविशंति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं दिजेभ्यः पात्रे दत्वा प्रापयेयाः परीक्ष्य त्वया शंस
तम एमानवाश्च वपंचापि प्रसूते पुणशीले ५६ इत्युक्तौ हे धर्मराजं दिजैर्धर्मात्मानं शिरसाभिप्रणाम्य अतुजातस्तेन वैवस्वतेन
प्रत्यागमं गवता दमूलं ५७ इति दानधर्मेषु यमवाकं ॥

तिपुणपद्गुणपमुक्तं ५५ दिजेभ्यस्त्रैवारीकेभ्यो न्यायलब्धं दत्वा पलब्धं दत्वा समर्थं प्रापयेयाः न तु षोडशामात्रार्थं प्रापयेया इत्यर्थः ५५ ५५ ॥ ॥ ॥

राम
१६५

उक्तं १५ पश्येयमि ७ कोगुराः सचकिंस्वितरमः कातसपराकाहेत्यर्थः ११ अध्यायः योयं १

पुषिष्ठिरुवाच उक्तं ते गोप्रदानं वैनाचिकेतम्यं प्रति माहात्म्यमपि चैवोक्ते मुद्देशेन गवां प्रभो १ नृगोणचमहदुःखमनुभूतं महात्मना एका
पराधादज्ञानात्पितामहमहामते २ दारवत्यां यथा चासौ निर्विशतोऽसमुद्भूतः मोक्षहेतुरभूत्कृत्स्नसदप्येवधृतं मया ३ किं तस्मिन्मम संदेहो गवां लो
कं प्रति प्रभो तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि गोदायत्र वसत्युत ४ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं यथा पृष्ठतघ्नो निमेतदेव शतक्र
तुः ५ शक्र उवाच स्वर्लोकवासिनां लक्ष्मीमभिधूय स्वयार्चिषा गोलोकवासिनः पश्येन्नृजतः संशयो त्रमे ६ कीदृशा भगवन् लोका गवां त
द्ब्रूहि मे नघ यानावसंति दातारस्य तदिच्छामि वेदितुं ७ कीदृशाः किं फलाः किं स्वितरमस्तत्र को गुराः कथं च पुरुषास्तत्र गच्छंति विग
तज्वराः ८ किं यत्कालं प्रदानं सदा तावत्फलमश्नुते कथं बहुविधं दानं स्यादल्पमपि वा कथम् बहुना कीदृशं दानमल्पानां वापि कीदृश
म् अदत्ता गोप्रदाः संति केन वा तच्च शंसते कथं वा बहुदाता स्यादल्पदात्रा समः प्रभो अल्पप्रदाता बहुदः कथं सिन्ध्यादिहृष्वर ११ कीदृ
शीदक्षिणा चैव गोप्रदाने विशिष्यते सततं नृपेन भगवन्मम शंसितुमर्हसि १२ इति दानधर्मेषु गोप्रदानिके पितामह उवाच योयं
श्रुत्वा पृष्टो गोप्रदानादिकारितः नास्ति प्रश्नः स लोके स्मिन् त्वत्तो न्यो हि शतक्रतो १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१६६

१३ शरीरस्य नामः समाधिकाले मोक्षः मरणो निर्मलेन मनसा योगिनो न्यासे मोक्षे च तान् लोकान् पश्यन्ति १३

संति नानाविधा लोकाः पांस्तंशः क्रन पश्यसि पश्यामि पानहं लोकानेकपत्न्यश्च पास्त्रियः १ कर्मभिश्चापि सुशुभैः सुव्रताः ऋषयस्तथा सशरीरहितानांति ब्राह्मणाः शुभवुदयः ३ शरीरस्य मोक्षेण मनसा निर्मलेन च स्वप्रभूतांश्च तान् लोकान् पश्यन्तीहापि सुव्रताः ४ ते तु लोकाः सहस्राक्षश्चाप्यष्टगुणा न्विताः न तत्र क्रमते कालो न जरा न च पावकः ५ तथानास्त्य शुभं किंचिन्नया धिस्तत्र न क्लमः यद्यच्च गावो म नसा तस्मिन्वांथेति वा सव ६ तत्सर्वं प्राप्नुवंति स्म नमप्रतक्षदर्शनात् कामगाः कामचारिणः कामात्कामांश्च मुजते ७ वा यः सरंसि सरितो विविधानि वनानि च गृहाणि पर्वताश्चैव पावद्रव्यं च किंचन ८ मनो ज्ञं सर्वधृतेभ्यः सर्वतत्र प्रदृश्यते ईदृशाधिपुलाहौ लोकान्नास्ति लोक स्तथाविधः ९ तत्र सर्वमहाः श्रुता वस्त्वला गुरुवर्तिनः अहंकारैर्विरहिता यानि शक्रनरोत्तमाः १० यः सर्वमांसा निनभक्षयितुमान् स दाभावितो धर्मयुक्तः मातापित्रो रर्चिता सत्ययुक्तः शुश्रूषिता ब्राह्मणानामनिघः ११ अं क्रोधनोगोषु तयादिजेषु धर्मैरतो गुरुभुश्रूषकश्च पावद्वीवं सत्यवृत्तेरतश्च दानैरतो यः क्षमी चापराधे १२ मृदुर्द्वितीये देवपरायणश्च सर्वातिथिश्चापि तया दयावान् इदं गुणो मानवः संप्रयाति लोकं गवांश्वतं चाव्ययं च १३

राम०
१६६

१४ नैकृतिकः वंचकः शठः समर्थोपि दारिद्र्यभाषी १० गुरोर्दिज्ञानं वापराधं सहंते इति गुरुहिजसहः ११ गोहृत्तिरसंग्रहपरः घासादेरनुकल्पकः संपादकः १५

नपारदारीपशतिलोकमेतंतवैगुरुघ्नो नम्यासंप्रलापी सदाप्रवादी ब्राह्मणोजातवैरो दोषैरेतैर्यश्च पुक्तो दुरात्मा १४ नमित्रधुङ्कृतिकं
 कृतघ्नः शठो न जुर्धर्मविद्वेषकश्च न ब्रह्महामनसापि प्रपश्येद्गुणलोकं पुण्यकृतानि वासं १५ एतन्ने सर्वमाख्यातं निपुणेन सुरेश्वर
 गोप्रदानरतानां तु फलं शृणु शतक्रतो १६ दाता फलं वैरैर्योगः क्रीत्वा संप्रयच्छति धर्मीर्जितान् धर्मक्रीतान् लोकानां प्रतेक्षयान्
 १७ यो वै द्यूते धनं जित्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति सृष्टिं यमपतंशं च वर्षाणां फलमश्नुते १८ दायाघाघस्य वैगावो न्यायपूर्वैरुपा
 तं न श्रुते १९ दायाघाघस्य वैगावो न्यायपूर्वैरुपातं न श्रुते १९ दायाघाघस्य वैगावो न्यायपूर्वैरुपातं न श्रुते १९ दायाघाघस्य वैगावो न्यायपूर्वैरुपातं न श्रुते १९
 तस्यापीहाक्षयान् लोकान् भुवो चिद्विशचीयते १० जन्मप्रभृतिमत्तं च यो ब्रूयान् नित्यं तेन्द्रियः गुरुदिज्ञसहः क्षांतस्तस्य गोमिः स
 मागतिः ११ न ज्ञातु ब्राह्मणो वाच्यो यदवाच्यं शचीयते मनसा गोपुनरुद्ये द्यौर्दतिर्गोनुकल्पकः १२ सत्ये धर्मे च निरतस्तस्य
 कफलेष्वा गोसहस्रेणा समिता तस्य धेनुर्भवत्सु १३ क्षत्रियस्य गुरोरेतैरपि तुल्यफलं शृणु तस्यापि दिज्ञतुल्या गौर्भवती
 तिविति श्रुयः १४ वैश्वस्यैते यदि गुरास्तस्य पंचाशतं भवेत् शूद्रस्यापि विनीतस्य चतुर्भागफलं स्मृतं १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३४ सदर्शयेत्तपश्चेत् पावद्रुहोऽङ्गो जातीयमस्मितावसेदित्यर्थः ३५

एतच्चैतन्पोतुतिष्ठेत्तपुक्तः सत्परो गुरुश्रुश्रूषया च दक्षः शांतो देवतार्थी प्रशान्तः शुचिर्बुद्धो धर्मशीलो न हं वाक् १६ महत्फलं प्राप्नुते स
 द्विजापदत्वाद्दोग्ध्री विधिनानेन धेतुं नित्यं दद्यादेकमक्तः सदा च सत्परो स्थितो गुरुश्रुश्रूषिता च १७ वेदाध्यायी गोषु गोभक्तिर्मांश्च नि
 त्यं दद्यात्तपोभिर्नंदेत गांश्च आघाति तोषश्च गवां न मेतद्दं फलं शक्रनिबोधत १८ तत्प्रादिष्वा राजस्यै फलं तु यत्प्रादिष्वा बहुना कं
 चनेन एतत्तुल्यं फलमप्याहुर्गम्य सर्वे संतस्तृषण्यो ये च सिद्धाः १९ योग्यं भक्तं किंचिदप्राशय दद्याद्भो भो नित्यं गोव्रती सत्पदादी
 शांतो लुब्धो गोसहस्रस्य पुण्यं संवत्सरेणाप्रयात्स तशीलः २० परेकमक्तमश्रीपाद दद्यादेकं गवां च यत् दशवर्षी एष नंतानि गो
 व्रती गो नुकंपकः २१ एकेनैव च भक्तेन यः क्रीत्वा गाः प्रपद्यति पावतितत्प्रागे माणि संभवन्ति शतक्रतो २२ तावत्प्रदानात्स ग
 वां फलमाप्नोति शाश्वतं ब्राह्मणस्य फलं हीदं क्षत्रियस्य तु वैश्या २३ पंचवार्षिकमेवेतु क्षत्रियस्य फलं स्मृतं ततोर्ध्वं न तु
 वैश्यस्य शूद्रो वैश्यादितः स्मृतः २४ पश्चात्स विक्त्रिपंक्तत्वा गाः क्रीत्वा संप्रपद्यति पावतसं दर्शयेद्भावै सतावत्फलमश्नुते २५

अस्याः अक्षपादितिसंविगर्षः ४१ अर्जुनीनांगवां ४२ ४४ ४५ ॥ ॥

रोमिरोमिामहाभागलोकाश्चास्याः क्षपाः स्मृताः संग्रामेष्वजीयित्वा तु यो वैगाः संप्रपद्यति ३६ आत्मविक्रयतुल्यास्ताः शाश्व-
ता विद्विक्वैशिकः अभावे योगवां दद्यात्तिलधेनुं पतव्रतः दुर्गात्सतारितो धेनुवाक्षीरनघां प्रमोदते ३७ नत्वेवासं दानमात्रं प्रशस्तं
पात्रं कालो गोविशेषा विविधः कालज्ञानं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादिभूतं ३८ स्वाध्यायासंशुद्धयोर्निप्रशस्तं वैता-
नस्य पापमोहं बहुलं गोषु क्षांतं नातितीक्ष्णं शरणं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लाने सीदति चातिमात्रं कृष्णं
वाहो महेतोः प्रसूतेः गुर्वर्षं वा बालसंवृद्धये वा धेनुं दद्याद्देशकाले विशेषे ४० अंतर्जिताः शक्रयाज्ञानलक्षाः प्रारौः क्रीताः
सेजसा यौतकाश्च कृष्णोत्प्लाः पोषणा भागताश्च दारैर्तैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ४१ वलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वाः
प्रशंसन्ति सुगंधवत्याः पयाहि गंगा सरितो वरिष्ठा तथा र्जुनीनां कपिला वरिष्ठा ४२ तिस्त्रो गत्री स्वप्तिरूपोष्णभूमौ तप्रापावः
स्पर्धितैः प्रदेयाः वत्सैः पुष्टैः क्षीरैः सुप्रचारास्त्राहं दत्वा गोरसैर्वर्जितं ४३ दत्वा धेनुं सुव्रतं साधुदोहं कल्याणवत्साम-
पलापिनी च यावन्ति रोगाणि भवंति तस्याः स्तावन्ति वर्षाणि भवंत्यमुत्र ४४ तथा नद्याहं ब्राह्मणाय प्रदाय धुं यं पुत्रानं वलिनं
विनीतं हलस्य वोढारमनं तवीर्यं प्राप्नोति लोकान् दशधेनुदस्य ४५

अध्यायः जानन् १ विक्रयार्थं योनियुद्धति शेषः ३ ४ ५ ६ ७ ॥

कांतरे ब्राह्मणानां यः परित्रातिकौशिक क्षणो न विप्रमुच्ये रंस्तस्य पुण्यफलं भवति ४६ अश्वमेधं क्रतोस्तुल्यं फलं भवति शा
 ष्वतं मत्स्यकाले सहस्राक्षं यो हन्ति मनुकां क्षते ४७ लोकान् बहुविधान् दिव्यान् आस्पृष्ट्वा दिवर्तते तत्सर्वं समवाप्नोति कर्मणो
 तेन मानवः ४८ गोभिश्च समनुसातः सर्वत्र च मही पते यस्त्वेतैव कल्पेन गं वनेषु गच्छति ४९ तृणागो मयः परांशीनि
 स्पृष्ट्वा निपतः शुचिः आकाशं तेन वस्त्यमुदितेन शतक्रतो ५० मम लोके सुरैः सांख्यलोके यत्रापि चेष्टति ५१ इति द्वा
 नधर्मेषु उत्तमानुशासने गोलोकप्रश्ने ५२ उवाच जानन्यो गामपरे द्विक्रीयाच्चार्थकारणात् एतद्विज्ञातुमिष्टमिच्छन्
 तस्य गतिर्भवेत् १ पितामह उवाच भक्ष्यार्थं विक्रयार्थं वाप्येव हारं हि कुर्वते दानार्थं ब्राह्मणार्थं पतत्रे दंष्ट्रयतां फलं २ वि
 क्रयार्थं हि पोहिं स्मारक्ष्ये दानं कुशः घातयानं हि पुरुषं येन मन्ये सुरर्षिनः ३ घातकः खादको वापि तया यश्चातुमन्यते याव
 त्ति तस्मात्प्राणिनां वद्वर्षाणि मज्जति ४ ये दोषा यादृशाश्चैव दिजयं शोपघातके विक्रये चापहारे च ते दोषा वै स्मृताः प्रभो ५
 अपहृत्य तु योगो वै ब्राह्मणाय प्रयच्छति यावद्दानं फलं तस्याः तावन्नायमच्छति ६ सुवर्णी दक्षिणा माहुर्गे प्रदाने महाघृते सुव
 र्णी परमिमुक्ते दक्षिणार्थमसंशयं ७

गोप्रदानात्तारयते सप्तप्रतीनस्तथापरात् सुवर्गोदक्षिणां कृत्वा तावत्तद्विगुणमुच्यते ८ सुवर्गोपरमंदानं सुवर्गोदक्षिणापरं सु
 वर्गोपावनं शक्रपावनानां परं स्मृतं ९ कुलानां पावनं प्राहुर्जीतरूपं शतक्रतो एषामेदक्षिणाप्रोक्ता समासेन महाघुते १० भीष्म
 उवाच एतन्मितामहे नोक्तमिंद्राय भरतर्षभ इन्द्रोदशरथायाह्वयमायाह्वयिता तथा ११ एषोऽपि प्रियभ्रात्रे लक्ष्मणा ययशस्वि
 ने ऋषिभ्यो लक्ष्मणो नोक्तमरणोपवसता प्रभो १२ पारंपर्यागतं चेदमेष यः शंसितव्रताः दुर्द्धारया मासूरा जानश्रैव धार्मिकाः
 उपाध्यायेन गदितं मम चेदं युधिष्ठिर १३ यश्चेद्ब्राह्मणो नित्यं वेदे द्वाह्यं स संसदि यज्ञेषु गोप्रदानेषु दयोरपि समागमे १४
 तस्य लोकाः किलाक्षय्या देवतैः सह नित्यदा इति ब्रह्मा स भगवानुवाच परमेश्वरः १५ इति दानधर्मेषु उत्तमानुशासने युधि
 स्थिर उवाच विष्णुमिति हं भवता वसीन्प्रवदता विभो प्रवक्ष्यामि तु संदेहं तन्मे ब्रूहि पितामह १ व्रतानां किं फलं प्रोक्तं कीदृशं वा महा
 घुते नियमानां फलं किंच स्वधीतस्य च किं फलं २ दमस्येह फलं किंच वेदानां धारणे च किं अध्यायने फलं किंच सर्वमिच्छा
 मिवेदितुं ३ अप्रतिग्राहके किंच फलं लोके पितामह तस्य किंच फलं दृष्टं श्रुतं स्तुतं प्रयच्छति ४ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०

१६६

५ अनुक्रोशः परदुःखेन दुःखित्वं अनुकंपात्प्रतीकारां ७ व्रतं एकमक्रादिनियमं ८ फलं एष्वयमेव प्रत्यक्षं १६

स्वकर्मनिरातानां च श्रृणुणां चापि किं फलं शौचै च किं फलं प्रोक्तं ब्रह्मचर्यं च किं फलं ५ पितृशुश्रूषणं किं च मानुशुश्रूषणं
 या आचार्यगुरुशुश्रूषास्वनुक्रोशानुकंपने ६ एतत्सर्वमशेषेण पितामहपयातयं वेत्तुमिच्छामि धर्मसंपरं कौतूहलं हि मे
 ७ भीष्म उवाच यो व्रतं वै यथोद्दिष्टं तया संप्रति पद्यते अखंडं सम्पन्नं भवतस्स लोकाः सनातनाः ८ नियमानां फलं राज
 अत्यक्षमिह दृश्यते नियमानां क्रतूनां च त्वया वा प्रमिदं फलं ९ अधीतस्यापि च फलं दृश्यते मुत्र चेह च इह लोके य
 वानित्यं ब्रह्मलोके च मोक्षते १० दमस्तु फलं राजन श्रृणु त्वं विस्तरेण मे दाताः सर्वत्र सुखिनो दाताः सर्वत्र तिष्ठताः ११ य
 त्रेष्वागमिनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः प्रार्थयन्ति च यदा तालमतेतन्न संशयः युज्यंते सर्वकामैर्हि दाताः सर्वत्र पांडव स्व
 र्जेषु प्राप्नोति ते तपसा विक्रमेण च १३ दानैर्यस्यैश्वर्यं विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः दानाद्गमो विशिष्टो हि दाने किं
 चित् द्विजातये १४ दाता कुप्यन्ति नो दातास्तस्माद्दानात्परंदमः यस्तद्वधादकुप्यति तस्स लोकाः सनातनाः १५ क्री
 षो हंति हि यद्दानं तस्माद्दानात्परंदमः अदृश्यानि महा राजस्यानान्यमुत शोदिवि १६ ॥ ७ ॥ ॥

राम०

१६६

अथीरांसर्वलोकेषु गान्तीति देवताः २ मेनयान्तिनपते गच्छति परमर्षयः १७ कामयानामहत्स्थाने तस्माद्गान्तीति परमः अध्यापकः परि
 कृषादक्षयफलमश्नुते १८ विधिवत्सावकं इत्यावृत्तलोकेन राधिप अधीत्यापि द्विषो वेदानमायविज्ञः प्रपद्यति १९ गुरुकर्मप्रशं
 सात्सोपि स्वर्गमहीयते क्षत्रियोऽप्यनेन प्रकृत्यस्येनानकर्मणि २० उद्देयश्च परिज्ञाता सोपि स्वर्गमहीयते वैश्यः स्वकर्मनिरतः प्रहमास्त
 भतेमहत २१ शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गं श्रुश्रुषया कृति श्रावद्विधाः प्रोक्तास्तेषामर्थीस्तु मे श्राव २२ श्रावयानो निर्दिष्टं फलं श्रा
 वचैव हि यज्ञश्रावमे श्रावः सत्यश्रावस्तथापरे २३ उद्देश्यश्रावो गोक्तादानश्रावश्च मानवाः [redacted] इति श्रा
 वस्तथैवामेक्षमाश्रावस्तथापरे २४ आर्त्तवेचनश्रावः शमेवर्तति मानवाः तेस्तेऽनियमैः श्राववदवः संतिचापरे वेदाध्यामनश्रावश्च
 गच्छाध्ययनेरताः गुरुश्रुश्रुषया श्रावः पितृश्रुश्रुषयापरे मातृश्रुश्रुषया श्रावमैश्वर्यश्रावस्तथापरे सार्वश्रावश्च वदवो योगश्रावस्तथापरे २५
 श्रावोऽप्यहवासे च श्रावश्चातिनिधिपतेने सर्वयान्ति परं लोकां स्वकर्मफलनिर्जितान् २६ धारणां सर्ववेदानां सर्वनीर्थावगाहनं स
 त्वं च ब्रुवतीति संसमेवास्यात्र वासमे २७ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तलयाधृतं अश्वमेधसहस्राद्विसत्यमेव विशिष्यते २८ सत्येन सूर्यस्त
 तिसतेनाग्निः प्रदीप्यते सत्येन मरुतो गन्ति सर्वसते पतिष्ठितं २९ सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मात्सत्यं न
 लंघयेत् ३० मुनयः सत्यनिरता मुनयः सत्यविक्रमाः मुनयः सत्यसपथास्तस्मात्सत्यं विशिष्यते ३१ सत्यवतः स्वर्गलोके मोदन्ते भगवन्तर्धम

१० दमः सत्यफलावाप्तिस्तत्सर्वकामनामया ३३ असंशयं विनीतात्मा सर्वः सर्वो मह्यते ब्रह्मचर्यस्य च गुरुं श्रुत्वा त्वं वसुधाधिप ३४ आ
 २७० तन्ममरागावस्तु ब्रह्मचारी भवेदित् न तस्य किंचिदप्यपमिति विद्विनराधिप ३५ वक्ष्यः कौटिल्यवरीणां तत्र ब्रह्मलोके वसंत्युत स
 ते रतानां सततं रतानां मूर्ध्नि तस्य ३६ ब्रह्मचर्यं ददेद्वा ब्रह्म सर्वपापाभ्युपोषितं ब्रह्मरोगनिवर्धयेत्वा ब्रह्मरोगो ह्यशिरस्यते ३७
 अथ संहितया ह्येतद्वा ब्रह्मरोगो पुनरपि विभेति द्विषया शक्तौ ब्रह्मचारी प्रधर्षितः ३८ तद्ब्रह्मचर्यस्य फलमवरीणामिदं दृश्यते मा
 तापि त्रयोः पूजने यो धर्मस्तमपि मे श्रुत्वा ३९ शुश्रूषते यः पितरं न चास्येत्कदाचन मातरं धातरं चापि शुश्रूषाचार्यमेव च ४० तस्य
 राजकलं विद्वि सत्त्वोके स्थानमर्चितं न च पश्यते नरकं शुश्रूषया तमवान् ४१ इति दानधर्म उगोलोकप्रश्नः समाप्तः ॥

राम

१७०

विधिं २ योविधिरुत्पादितः ४ स कालमिति पाठे स कालं स्वस्य मय आकाशिकं ज्ञात्वा रोहिणीं लोहितवर्णां ५ वदने इतीति के ६ दिवं सर्गं शर्म ऐहिकं सर्वं प्रयच्छंति नि

स्यो १ ता २

युधिष्ठिर उवाच विधिं गवां परं श्रोतुमिच्छामि न पतत्ततः येन ता न्यास्यतां कानर्थिनो प्राप्नुयादि १ भीष्म उवाच न
 गोदानात्परं किंचिद्विद्यते वसुधाधिप गौर्हिं न्यायागता दत्ता स घस्तारयते कुलं २ समर्थे समुत्पन्ना हितोयः सर्वे ह्यस्य
 गन्धः प्रजायः तस्यात्सर्वं सादिकालप्रवृत्तं गोदानार्थं शृणु रत्नविधिं मे ३ पुरा गोष्पना तासु गोष्ठं संदिग्धं रश्मिना मो
 क्षात्प्रवृत्तं प्रश्नं ह्यस्यति भाषत ४ दिताति मतिस्तत्कल्पः कालमभिवेद्य गोदानार्थं प्रयंजीत रोहिणीं नियतव्रतः
 ५ आह्वानं प्रयंजीत समं मे वदनेति च शेषं च गवामध्यामि मां श्रुतिमुदाहरेत् ६ गौर्ममाता गोष्ठं भः पिता मे हि
 वंशर्मज्जगती मे प्रतिष्ठा प्रपद्ये वंशवरी मुष्मगोष्ठं पुनर्वाणी मुस्तने ज्ञोषदाने ७ ॥ ॥ ॥

शेषः जगती गौः यशो जगती कृतेः एवमनेन संज्ञे रागो ह्यप्यज्ञा गत्वा मौनेन तत्र वा संकृता हितीये द्विगो प्रदानकाले एवावेचं विसृजेत्तदुदंगोदानस्य पूर्वोक्तं ७
 ति १

१०
१७१

समसंख्यः अनिवारयन समवतः भूतलणापित्वादेशाद्यैर्निरुक्तादिगुणप्रभूः ८ उत्तरपर्ववर्कोऽथवा सोपानासाधना एववसेतिगौराः तयादात्रापदेयात्रिदि
वंचपतिपसंख्यं अर्थवादमंत्रोक्ता आशिषश्चनवभविष्यतीतिशेते ९ आशिषएवाह ऊर्जस्विमरतिऊर्जस्तकार्त्तिकोत्सावलेषपरावेष्टधीतिमेदिनी उत्सा
हकर्त्तृगऊर्जस्विमः ऊर्जमेधाः उपगतपरायतेअमृतस्यतत्साधनस्य दूषितः गर्भरूगर्भः क्षेत्रभूताः क्षितेः ऐश्वर्यस्यगेहः शाश्वतक्षितेः प्रवहः प्रवाहकपाशु

सतामेकानिशांगोभिः समसंख्यः समवतः एकात्म्यगमनात्सयः कलुषादिप्रमुच्यते ८ उत्तरपर्ववत्सादिपदेवास्यैर्दर्श
ने चिचेरिपतिपत्रव्यमर्थगोशिषस्तव ९ ऊर्जस्विमऊर्जमेधाश्चयास्तगर्भोमृतस्यनगतोस्यप्रतिष्ठा क्षितेरोहः प्रवहः शरव
देवशातापत्याः सर्वमिसयंवाहाः १० गावोमैत्रेयः प्रगृह्यतसैर्वास्तथासौम्याः सर्गयानायसंत आत्मानमेमात्तवचाअपंतुन
यानुक्ताः संतसर्वाशिषोमे ११ शेषोत्सर्गोऽर्कमिर्देहमोक्षेसरससः श्रेयसेसंप्रवृत्ताः पूयंनितं सर्वपरापोपवाद्यांदिशधुमेग
तिमिषं प्रपन्नाः १२ यावैश्वंसेहमैकभावेपुष्पावृत्तावाहमात्मप्रदाना मनश्च्युतामनएवोपपन्नाः संशुद्धसौम्यरूपेयस्याः १३

अनुक्ता १
१० अनुक्ताः मन्त्रहयेनोक्ता आशिषोमे संत ११ शेषोत्सर्गो गोपतापापनये शेषोयस्मिन् शोषरोरुतिमेदिनी क्षयरोगादिनिवृत्तौ देहमोक्षेवकर्मभिः
सविताः सत्यः सस्वितो नयश्च श्रेयसे संप्रवृत्ताः १२ गेतिगतांस्वसावाभेदेनगोदानात् आत्मदानफलं लभ्यमित्यर्थः मनश्च्युताः राजर्म मत्ताभिमाना च्युताः मम
मनः उपपन्नाः मद्रूपममतास्पदीभूताः संशुद्धांदातारं मां च द्रष्टुं भोजैः प्रकाशयधुं १३ ॥ ७ ॥

राम
१७१

एवमिति अर्थः सौक्यः दातृप्रतिग्रहात्क्रमेणादेशः पठनीय इत्यर्थः १४ गोप्रदानाति अर्थः स्वस्वप्रदोपि गोप्रदानाति शक्त्यमिति योजनं यो गोः प्रतिनिधित्वे
न अर्थः स्वस्ववर्गवापय च निसोपि गोप्रदानो भवतीत्यर्थः अर्थो व्यावहारिकं गोमूलं स्वस्वमपि आधानं करणो वै धाणनेः न गोप्रतिनिधित्वे न उक्तं यावन्तीर्गा
दद्यात्तावन्ति वा सांख्येतावन्तश्चोदनाद्यादृष्टिः सवर्गोत्तमोक्तमात्राविधौ इति अनेन परिमितं अर्थो दिक्पावच्छक्तिदेयं तत्र अर्थो गोप्रदाने रसां ऊर्ध्वस्थोपा
होतरे ऊर्ध्वस्थमिति त्वं संप्रददेत्तं गृह्योति के दयेत् वस्त्रधेनुः भवितव्ये निपाठोत्तरा मितयेति वा वस्त्रधेनुं वैष्णवीति कीर्तयेदित्यर्थः १५ गवादीनां गोप्रति

पुनस्तथा प्रेर्वमर्द्धवदेत गवादाता विधिवत्पूर्वपुं प्रतिग्रहाच्छेषमर्द्धदिजातिः प्रतिगृह्यन्ते गोप्रदाने विधिज्ञेः १५ गोप्रदानाति व
क्तव्यमर्थः स्वस्ववत्सुप्रदः ऊर्ध्वस्था भवितव्या च वैष्णवीति चोदयेत् नाम संकीर्तयेत् तस्या यथा संख्योत्तरं स वै १५ फलं च
दिशदशैव सरसाणि च विंशतिः एवमेतान्युत्ता विद्याः द्वादशानां यथाक्रमे १६ गोप्रदासमाप्नोति समस्तानामेव क्रमे १७ ॥
गोदः शीलानिर्भयश्चार्धदातान स्यादुःखी वसराता च कामे उपसोऽयं भारते यश्च विद्वान्निद्यानास्ते वैष्णवाश्चंद्रलोकाः १८ ॥

निधीनां एतत्फलं १६ प्रदासो दाते गोः प्रतिग्रहात्तुर्गदं गच्छंता आश्रमे गदे भवति किमुत तद्दृश्यमतेन दीयवात्तु कानि यानि पित्रे प्रादीनां चिरकालनिर्वाह
ति भावः १७ गोद इति शालीशालवान् अर्धदातानिर्भय इति संबंधः निष्कृष्टा दुःखरातः फलं नोक्तं एवं च यथागं ऐदिकं फलं क्ता आश्रमे फलमाह
उपसोऽरेति उपसंघातस्वानादिकर्मजुं वा प्रोक्तं ते उपसो ग्रासविज्ञेया वस्त्रदेया प्रतस्तु यः भारते विद्वान्भारतवर्ता वैष्णवाः विष्णुभक्ताः चंद्रवत् लोक आलोको ये
का एव विद्यातः कश्चित्तादृशिके चित्तत्रयोपि वैष्णवाः विष्णुदत्ताश्चंद्रवत् अमृतं सवालोकाः विद्याविद्येते स्मिन् विद्वान् १८ ॥ ॥ ॥ ॥
५२ ५३

दा०
१७२

देवव्रतीव्रतचरीसर्वमंडलमेता २० एकसंस्थानएकीकृतान गजगमादिसर्वदानतल्पे कंधेचरानंकिमुतवृद्धो हयादिमत्तो देवाः तासांताभ्योधिक

गांवैरतागोव्रतीसात्रिगत्रनिशांचैकांसेवसंतेहताभिः कामाश्रमांरुद्रितकांतिरात्रंरसैर्वागोशक्तप्रसवैर्वा २६ दे
वव्रतीस्याहृषभप्रदानेदेवावात्रिगोपगस्यप्रदाने तथागंविधिमासाययहलोकानवात्रिंदेनाविधितः २७ कामान्स
र्वागार्थिचानेकसंस्थानोवैदयात्कामदुष्टांचधेनुं सम्यक्काःस्पृष्टकौघैरतस्तत्तासांमुक्षुंजायसांसेप्रदाने २८ नवाशि
षायाव्रतायोपकुर्यात्ताश्रद्धानामनवक ^{मु}वुहये गुह्योद्यं सर्वलोकस्यधर्मोनेमंधर्मैयत्रप्रजल्पेत् २९ संतिलोके
अहधानामनुष्ठाः संतिक्षराक्षसामानवेष येवामेतदीयमानेननिषंयेनास्तिकंवाश्रयंतेत्युपायाः ३० तार्हस्य
तेवाकमेतत्रिशमयेराज्ञानो गोपरामानिदत्वा लोकान्प्राप्ताः पुणशीलाः प्रहृष्टास्तान्मेराज्ञन्कीर्त्तमानात्रिकेध ३१
उशीनरोविश्वगज्जोनगस्यभगीरथोविश्वतोयोननामः मांवातावैमुचुर्केश्वरात्ताभूरिप्रसोनेषधः सोमकृश्व ३२ चुर
रवाभरतश्चक्रवर्तीयस्यानवायेभारताः सर्वएव तथाकीरोदाशरथिश्वरामोयेवाप्यनेनिक्रताः कीर्त्तिमेतः ३३ त
थागताश्चकर्मदिलापोदिवंप्राप्तौप्रदानेविधितः यज्ञैर्दानैस्तपसा राजधर्मैर्मोक्षताभूद्गोप्रदानैश्चयुक्तः ३४ ॥

मितिशेषः चक्षांअवराणां ३१ उपकुर्यात्तएतत्कथनेन ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

राम
१७२

३१ अध्यायः तत्तत्तद्विःपदोऽध्यायः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

दीक्षा

वी ३

तस्मात्तार्थत्वमपीमांमयोक्तोवाह्यस्य तोभारयस्य विज्ञापेभ्यः संप्रवृत्तस्य प्रतीकाः पुराणवैशेष्यस्य संकुरुतां १८ वैशेष्यस्य उवाच
 च तथा सर्वं कृतवानधर्मज्ञो जीवोऽसौ क्लेशविधिवद्वा प्रदाने समं धान्यं देवदेवोपरि हंसस्य कर्तुं धर्मधारयामास गता १९ इति न
 पसतं गवां प्रदाने पशुकलास्य हंसो मयैः पितृभ्यः क्षितितलशयनः शिष्यतात्मा हृष्यत एव नृपस्य दावभूव २० नरपतिर
 भवत्सदेवताभ्यः प्रपतमनास्त्व भिसंस्तुवंशुतास्म नृपतिपुत्रिचगामपुत्रकभयस्वरगवैरगमच्चयत्रतत २१ इति दान
 धर्मपुण्यप्रदानिके वैशेष्यस्य उवाच ततो पुषिष्ठिरोगात्ताभूयः शान्तनवे नृप गोदानविस्तरं धामास्य प्रवृत्तिनयान्वितः २
 पुषिष्ठिरुवाच गोप्रदानगुणान् सम्यक् पुनर्मज्जिभारत नरित्पण्यमहं वांशगतानो मत्तमीदृशं ३ वैशेष्यस्य उवाच इत्यु
 क्तो धर्मज्ञो यत्तदा शान्तनवे नृपः सम्यगादगुणं सस्य गोप्रदानस्य केवलान् ४ भाष्यतवाच वत्सलं गुणसंपन्नं तदहं वा
 त्विसंस्तुतं दत्तेदृशं गोविषयपर्वण्यैः प्रमुञ्चते ५ असुरी नाम ते लोककाणो दत्तात्तात्र गच्छति पीतोऽस्कांते गधतरां नष्ट
 क्षीरो निरिद्रियं ६ जरा रोगोपसंपन्नो जीर्णो नापीति वा जलं दत्तात्तमः प्रविशति द्विजं क्लेशेन यो मयेत ६ इत्यु
 क्तो वासिष्ठा उर्वलाका मोदातमाप्यश्वमूलैरदतैः क्लेशैर्विप्रयोगैः संपन्नं कितम्पावीर्यं प्राफलाश्चैव लोकाः

२५

: ७

वलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वप्रशंसंति सुगंधवतः यथा हि गंगा सरितो वरिषा तथा र्जुनीनां कपिला वरिषा २
 बुधिरि उवाच कस्मात्समाने वदन्ता प्रदाने सद्भिः प्रशंसकपिला प्रदाने विशेषमिच्छामि महाप्रभावो नैव समर्थः
 स्मिन्महात्सवर्कं ६ नान्यथा च वृक्षानो वृक्षानां तात श्रुते मे वत्सरातने वक्ष्यामि तद्वेशवेणोद्दिष्टा निर्विनायका १०
 प्रजाः सन्तेति चादिष्टः पूर्वदक्षसंयुक्ता असन्तस्त्रिमेवाप्येव प्रजानां हितकाम्यया ११ यथा ह्यमृतमाश्रित्य वर्तयन्ति दि
 गौकसः तथा हर्षिसमाश्रित्य वर्तयन्ति प्रजाविभो १२ अचरेभ्यश्च भजेभ्यश्च श्रेयाः सदा गराः ब्राह्मणाश्च ततः श्रेया
 स्तेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरवाप्यते मः सवगोऽप्रतिष्ठितः ततो देवाः प्रमोदन्ते पूर्वदक्षिस्ततः प्रजाः १४ ॥
 प्रजातामेव भूतानि प्राकृष्यानेव त्रिकांशं यज्ञं वृद्धिं देवानुपयंत रषिताः पितृमातृवत् १५ इतीदं मनसा
 गत्वा प्रजासर्गार्थमात्मनः प्रजापतिस्तु भगवानमं प्रापिवन्नदा १६ स गतस्तस्य तस्मिन्नुगंधं सरभिमुद्गिर
 न ददर्शोद्गारं संहृत्वां सरभां सुरवजां सुतां १७ तामतस्तौ रभेयीस्तु सरभी लोकमावृत्ताः सुवर्गावर्गाः क
 पिलाः प्रजानां वृद्धिधेनवः १८ तासां ससतवर्गानां क्षरंतानां समंततः वभूवामस्ततः फेनाः सवन्ताना
 मिकेभिर्जः १९ ॥

वि सु१
 सवत्समुखप्रद्योतयस्यभविर्नितः शिरस्यवापततकुहः सतदैक्षतचप्रभः १० ललाटप्रभवेनाक्षारो हिरणीप्रदहन्नि
 व तन्नंनस्तुततोरौद्रं कपिलास्तुविशंपते ११ नानावर्गीतेमनयन्नेषानिवदिवाकरः पास्तुतस्मादपक्रयसोममेवा
 भिसंश्रिताः १२ यद्योत्पन्नासवर्गीस्थास्तानीता नामवर्गीता अथक्रदमहादेवं प्रजापतिरभाषते १३ अमतेना
 वसिष्ठात्तुनोष्टिं विद्यते गवां यथासमतमादायसोमोविष्यं दते पुनः १४ तथाक्षीरं क्षरं त्येता रोहिणपो मतसंभवं नृ
 ष्यतानिलोनाग्निं न सुवर्गां न चोदधिः १५ नामतेनामते वत्सपीतानवत्सला इमान् लोकान्भरिष्यंति हविषा प्रश्रुते
 नच १६ आसामैश्वर्यं मश्रुतिं सर्वं मतमयं शुभं हवभंचदसौ तस्मै सहगोभिः प्रजापतिः १७ प्रसादयामासम
 नस्तेन रुद्रस्य भारम प्रातश्चापिमहादेवशुकारहृषभंतदा १८ ध्वजं च वाहनं चैव तस्मात्सहृषभध्वजः ततो देवैर्महादेव
 स्तरापशुपतिः कृतः १९ ईश्वरः सगवां मध्ये हृषभांकः प्रकीर्तितः एवमग्न्यवर्णानोकपिलानां महौजसां परा
 ने प्रथमः कल्पः सर्वासा मेव कीर्तितः २० लोकस्येष्टा लोकहृतिः प्रहृत्ना रुद्रोपेताः सोमविष्यं दभृताः सौम्याः
 उराणः कामदाः प्राणादाश्च गावैरुता सर्वकामप्रदः स्थान २१

हो
१७४

३२ ३३ ३४ ३५ एतस्मिन्पूर्वोक्तवाक्यश्रवणकाले १ २ ३ ४ ५ ६

इमंगवां प्रभवविधानमुत्तमं पठन्मदाशुचिर्मंगलप्रियः विप्रयतेकलिकलषेणामानवः त्रियंसनाभनपशुमा
 पुपात्तदा ३२ इत्येकं तर्पणं शान्तिकर्मणं वा सोऽहं कालस्य तृष्टिः एतान्मर्कानो प्रदाने प्रणानैराता एते
 त्रप्रयाद्वै सदैव ३३ त्रैशं पायरा उवाच पितामहस्याय निशम्य वाक्यं राजा सहस्रात्मि राजमीरः सुवर्गां
 तान् इह स्थापयः पार्थोदयैः प्राप्ता सन्त मेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योऽपि ददौ दिनेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव
 यस्तान्मुदिष्य च दाक्षिणाार्थं लोकातिनेतुं परमांचकीर्तिं ३५ इति दानधर्मपुण्योपदानिके भीष्म उ
 वाच एतस्मिन्नेव काले तव सिष्णुमृषिसत्तमं दृष्ट्वा कुवंशजो राजा सोऽहं सोऽहं वदतां वरः १ सर्वलोकचरं सिंहं वसु
 कींशं सनातनं पुरोहितमं पुमभिवाद्योपचक्रमे २ सोऽहं स उवाच त्रैलोक्ये भगवन्किंचित्पवित्रं कथ्यते न य
 यत्कीर्त्तयन्मदासत्ताः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमं ३ भीष्म उवाच तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा गवांमुप
 निविष्ट्वा त्रयमस्कृत्य गवांस्तुतिः ४ गावः सुरभिर्गंधिस्तुत्या गुण्युत्तमगंधयः गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः
 सत्पयने महतः ५ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी गावो लक्ष्म्यास्तथा मूलो गोपुदनेन नश्यति ६

मि ४

राम
१७४

श्रीमद्भागवतः कृष्णार्णवः १७ गोसमृद्धिकर्मव्रतशर्वकमाहसादिति चर्मणिगोवसाद्रेष्टोनादीकृतेउपविशेतिशेषः भ्रमावितिकोस्यनिवृत्तिः १८ ॥ ४१ ॥

प्रपद

अत्रेतिपरमंगावोदेवानांपरमंरतिः स्वाहाकारवर्षकारौगोपनितांपतिष्ठितौ ७ गावोयज्ञस्यहिफलंगोपयज्ञाःप्रतिष्ठिताः गावोभविष्यभूनेचगोपयज्ञाःप्रतिष्ठिताः ८ सायंप्रातश्चसततंहोमकालेमहायुते गावोददतिवेहोममविभ्यः ९ वर्षम ८ यानिकानिचउगीशिउहूतानिकृताभिच तरतिवेवपाप्मानेवेचंयेददतिप्रभो १० एकांचदशगुर्दद्यादशधाच ६७ गोशता शतंसहस्रगुर्दद्यात्सर्वतत्फलार्हिते ११ अनादितात्रिःशतगुरयज्ञानसहस्रगुः समहोयश्चकोनाशोनायमर्हतिनेत्रयः १२ कपिलोयैतिसवत्सोकोस्यदोहनी सव्रतांवसुसंवातामुभौलोकोनयतिने पुवानमिंदियोपेतंशतेनशतपथपम गवेइत्राहगो दायभूरिशेगमलेकृतम १४ वृषभंयेप्रहृतिश्रीत्रियायपरतप ऐश्वर्यतेधिगहृतिनायमानाःपुनःपुनः नाकी तेविजागाःसुप्यातानोसमस्यचोततेन सायेशतर्नमस्यचुगास्ततःपुहिमात्रयात गवामुपगोवस्यनोदितेनकथंचन नचासामोसमशीयाइवांशुहिंनयाप्रपात गाश्चसंकात्रेयेत्रिमेनातममेततास्तथा १६ अनिष्टंस्वप्रमालक्ष्यगोनरःसंप्रकार्तेयेत गोमयेनसदा स्नायात्करोषेचापिसंविशे १७ श्लेषामूत्रपुरीषाणिप्रतिघातेचवर्जयेत् सार्द्धचर्मणिभुंजीतनिरीक्ष्येद्वारुणादिं वापतःसर्पिषाभूमौगवांशुहिसदाश्रुते १८ ॥

जुहुयात् गोमयेति अपकृष्यते गोमांश्च श्रीति संवोगोमती १९ २० २१ २२ २३ अथायः शतं १ २ ३ ४ ५ ॥

९०

९७५

घृतेन जुहुयादग्निं घृतेन सस्ति वाचयेत् घृतं दद्यात् घृतं प्राशेद्दत्तां प्रष्टितं शाकते १९ गोमत्या विप्रयाधेनुं तिला
नामभिर्मंत्रयः सर्वरत्नमयी दद्यान्नशङ्का चेत्कृता कृते २० गावो मास्यपतिष्ठन्तु हेमं शृणुः पयो मुचः सुरभः
सौरभेण च सरितः सागरं यथा २१ गोवेषु श्याम्यं हनिता गावः पश्येत्तु मांसदा गावोस्माकं वयं तासां यतो गावस्त
ते वयं २२ एवं रात्रौ दिवा चापि समं विषमे च महाभयेषु च नरः कीर्तयन्मुखात्ते भयात् २३ इति दानधर्मो
गोप्रदानिके वसिष्ठ उवाच शतं वर्षं सहस्राणां तपसं संसृज्यते गोभिः पूर्वैर्विसृष्टाभिर्गच्छेत्तु मश्रेष्टतामिति १
लोके स्मिन् दक्षिणा नां च सर्वासां वयमुत्तमाः भवेमनचलिष्ये मदीये गोति परंतप २ अस्मात्सीषस्त्वानेन जनकः प्र
येत सर्वदा प्राकृता च पवित्रार्थं कुर्वीरन्देवमाचुषाः ३ तथा सर्वाणि भूतानि स्यावराणि चराणि च प्रदातारश्च लो
काश्चो गच्छेत्परितिमानद ४ ताभ्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसां ते स्वयं प्रभुः एवं भवत्विति प्रभुलोकां स्तारयतेति च ५ ॥

९७५

म३

उत्तम्युःसद्विक्तामाताभूतममसमात्मः प्रातर्नस्यास्मागावस्ततः प्राद्वमवात्रणर नपसोतेमहागन्गावलोकपराधराः नस्माद्रा
 वामहाभागाःपवित्रेपसुच्यते ७ नैथैवसवेभूतानांसमतिष्ठेत्तमूर्द्धनि समानवत्संनिलंवेनुदत्तापयस्विनी ८ सुवतोव सुसंवा
 नांवल्लोकेमहीयते ९ लोहितांतत्पवत्संतधेनुदत्तापयस्विनी सुवतोवसुसंवातोसो लोकेमहीयते १० समानवत्साशु
 लांवेनुदत्तापयस्विनी सुवतोवसुसंवातोसोमलोकेमहीयते ११ समानवत्संवेतोधेनुदत्तापयस्विनी सुवतोवसुसंवातो
 निरुलोकेमहीयते १२ समानवत्संवेतोधेनुदत्तापयस्विनी सुवतोवसुसंवातो मणिलोकेमहीयते १३ समानवत्सां व ४
 प्रांतधेनुदत्तापयस्विनी सुवतोवसुसंवातोयास्यलोकेमहीयते १४ अणोकेनसवर्णीतसवत्सांकास्योदृशो प्रदायवसु
 संवातोवास्तुलोकापुते १५ दत्तेरासवर्णीतसवत्सांकास्योदृशो प्रदायवसुसंवातोवास्तुलोकेमहीयते १६
 हिरण्यवर्णीपिगाश्चासंवत्सांकास्योदृशो प्रदायवसुसंवातोकोवोऽलोकमपुते १७ पत्नालध्वजवर्णीतसव
 त्सांकास्योदृशो प्रदायवसुसंवातोपितलोकेमहीयते १८

३ ४ वसोर्वागमंदाकिनी ५ पुराणीतगौराङ्गीकथा ६ आङ्गिककृताङ्गिकः ७ ८ पानीयदाताजलधेनुदाता ९ १० ११ १२ १३ १४

गावोममायतोनिर्गगावः पृष्टतएवच गोवोमेसर्वतश्चैवगावामध्येवसाम्यहे ३ इमावप्यजपेत्सायंप्रातश्चपुरुषः स
 दा यदङ्गाकुरुतेपापंतस्मात्परिमुच्यते ४ प्रासादयत्रसौवर्गावसोद्गौराचयत्रसा गंधर्वाश्च रसोयंतत्रयाति ५
 सहस्रदाः ५ नवनीतपंकाः क्षीरोदारविशैः वलसंकुलाः वहेतिपत्रवैनयस्तत्रयातिसहस्रदाः ६ गवोश
 तसहस्रतयः प्रयच्छेद्यथाविधि परं वृद्धिमताण्यायसगोलोकेमहीयते ७ दशतोभयतः पुत्रोमानापित्रोः पिता
 मदान दधातिसुहृता नलोकासुनातिचक्रलंनरः ८ धेन्वाः प्रमारो न समप्रमाणं धेनुं तिलानामपि च पदा
 नी य पौयदाता च यमस्यलोकेनयातनोकोत्तिरूपेति तत्र ९ पवित्रमयं जगतः प्रतिष्ठादिबौकसोमातरोयाप्रमेयाः
 अन्वालमेदक्षिणातोत्रजेचुदद्याच्चपात्रेषु समीक्ष्य कालं १० धेनुं सवत्सकपिलोभूरिष्णुं गोकं स्यापदोद्वंसनो
 त्रेरीयां प्रादायता गाहति दुर्विगहो याम्नासभावीतभयोमनुष्यः ११ स्वरूपावद्वरूपाश्च विस्वरूपाश्च मातरः ॥
 गावोमामुपतिष्ठन्तामिति नित्यं प्रकीर्तयेत् १२ नातः पुण्यतरं दाननातः पुण्यतरं फलं नातो विशिष्टलो
 के भूतं भवितुमर्हति १३ त्वत्कालोप्राथम्यं गौर्वावालेः क्षारेणामेदसा यत्तं वदतिसंभूय किमस्य भविकंततः १४

दा०

१२७

१५ १६ भीष्मः सोदशनामराजा १७ अध्यायः पवित्राणां शिष्टउक्तादमत ५ अगतीतं पौगातीकर्थ ६ आद्रिप्रकृतः क तादिकः ७ ॥२॥ ॥ ॥

यथा सर्वमिदं व्याजं न गच्छात्तरजंगमं तां धेनुं शिरसा वंदे भूतभक्ष्यमातरं १५ गुणावचनसमुच्चये कदेशो न चरमयेव गवां प्रकी
र्तितस्तेन च परमिदं दानमस्मि गोभ्यो भवति न चापि परायणां तथा मत्त १६ भीष्म उवाच नरमिदमिति भूमिदो विहितं पुरा मयेव च
नेततो महात्मा व्यसन्नतनियतात्मवानह्निनेभ्यः स वद्वचनो धनमात्रं शुलोकान् १७ इति दानधर्मोऽगोपदानिके शुद्धिप्रश्ना
च पवित्राणां पवित्रं यच्छिष्टं लोके च यद्वेत् पावनं परमं चैव तन्मे वह्निपितामह १ भीष्म उवाच गावो महार्थाः पुराणाश्च तारयन्ति
च मानयान् धारयन्ति प्रजाश्चेमाह विषाये मातया २ न हि प्रापतमं किंचित्तोम्यो भारत सत्तम एताः प्राणाः पवित्राश्च त्रिषु लोकेषु
सत्तम ३ देवानां सुपरिष्ठाच्च गावः प्रतिवसन्ति वै दत्त्वा वै तास्तारयन्ते योतिस्वर्गम् ४ विष्णोः ४ मां धाता यो वनाश्वश्च ययातिर्न
द्वयस्तथा गावैर्ददंतः सततं महस्वशतसंमिताः गताः परमकं स्थानं देवैरपि सुदुर्लभं ५ अपि चात्र पुराणीतं कथयिष्यामि तेन
व अर्षीणां मुत्तमं धीमान् कृष्णद्वैपायनं शुकः ६ अभिवाद्या द्रिककृतः शुचिः प्रयतमानसः पितरं परिपश्यच्छृष्टलोकपरावरं ७

य४

मी३

राम०

१२७

११ अथेगाइतरगुराइतस्यापुपलक्षणं गावैवैसत्रमाशनशफान्त्रं गागिसिषात्पस्तासां दशमेमासि शफाः अंगाणपजायेतेति श्रुतेः १६ ॥

किं च २
 कोयसः सर्वपत्तानां वारिष्टो ह्युपलक्ष्यते किंच कृत्वा परं स्थानं प्राप्नुवंति मनीषिणः ८ केन देवाः पवित्रेण स्वर्गमश्नंति वा विभो
 किंच यस्य स यत्नं कृत्वा यसः प्रतिष्ठितः ९ देवानामुत्तमं किंच सत्रमिति परः पवित्राणां पवित्रं च यत्तद्ब्रह्म मानद्य १० ए
 तच्छ्रुत्वा तु वचनेन वा सः परमधर्मवित् पुत्राया कथयत्सर्वं तत्तेन भरतर्षभ ११ व्यास उवाच गावः प्रीतिष्ठाभूतानां तपागा
 वः पण्यगां गावः पुण्यः पवित्राश्च गोधने पावनं तथा १२ पूर्वमासन्तं गौर्वैगाव इतनुश्चुश्चुम अंगार्ये समुपासन्तताः कि
 ल प्रभुमध्यमे १३ ततो ब्रह्मा तु गाः प्रायमुपविष्टाः समीक्ष्य ह ईक्षितं प्रददौ ताभ्यो गोभ्यः प्रत्येकशः प्रभुः १४ तासां अंगाणप
 जायंत यस्या पादद्वयो गतं नानावर्णाः अंगवत्पस्ताव्ये च तपुत्रक १५ ब्रह्मणा वरदत्तास्ता हव्यकव्यप्रदाः शुभाः पुण्यः
 पवित्राः सुभगा दिव्यसंस्थानलक्षणाः १६ गावस्तेजो महद्विद्यं गवां दानं प्रशस्यते यैर्वैताः संप्रपद्यंति साधवो वीतमत्सरः १७
 ते वै सुकृतिनः प्रोक्ताः सर्वदानप्रदाश्चेते गवां लोकं तथा पुण्यमाप्नुवंति च तेन च १८ यत्र दृक्षामधु फलादिव पुष्पफलोप
 गाः पुष्पाणि च सुगंधीनि दिव्यानि द्विजसत्तम १९ ॥

दा०
१७८

१३ उद्धृतपुलिनाः अंकुरितजीराः १६ नगाः वृक्षाः पत्राणाः पक्षिणाः १७ १८ ३० ॥

सर्वमणिमयीभूमिः सर्वक्रोचनवाल्मुकाः सर्वतुसुखसंस्पर्शानिर्घाकानिर्जाः शुभाः १० रक्तोत्पलवनैश्चैवमणिरखंडैर्हिरण्य
मैः तरुणादित्यसंकाशैर्भातितभजलाशयाः ११ महार्हमणिपत्रैश्चक्रोचनप्रमकेसरैः नीलोत्पलविमिश्रैश्चसरोभिर्वहुपं
कजैः १२ करवीरवनैः फुल्लैः सहस्रावर्तिसंवृतैः संतानकवनैः फुल्लैर्वृक्षैश्चसमलंकृताः १३ निर्मलाभिश्चमुक्ताभिर्मणि
भिश्चमहाप्रभैः उद्धृतपुलिनास्तत्रजातरूपैश्चनिस्तगाः १४ सर्वरत्नमयैश्चित्रैरवगाढाद्रुमोत्तमैः जातरूपमयैश्चानैर्हृता
शनसमप्रभैः सौवर्गागिरयस्तत्रमणिरत्नशिलोच्चयाः सर्वरत्नमयैर्भातिशृंगैश्चारुभिरुद्धितैः १५ नित्यपुष्पफलास्तत्र
नगाः पत्राण्यकुलाः दिव्यगंधरसैः पुष्पैः फलैश्चभारतर्षभ १६ रमंतेपुण्यकर्मणास्तत्रनित्यपुषिष्ठिः सर्वकामसमद्वार्पा
निःशोकागतमन्यवः १७ विमानेषुविचित्रेषुमणोपेषुभारत मोदंतेपुण्यकर्मणोविहरंतोयशस्विनः १८ उपक्रीडंतिता
न्नाजंशुभाश्चाशरसंगराः सताल्लोकानवाप्नोतिगोदत्वावैपुषिष्ठिः ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१७८

नाममात्रं जपेदिति संबंधः पुगंधराः सत्तादिपुगंधारपंतिताः ३१ प्राज्ञापत्यमजापतिनोक्तं ३७ जुहुयात्सर्वोक्तपौगोमत्या ३८ निवृत्तैः गोमपतिर्गतेः ३९

पेषामधिपतिः पूषामारुतो वलवान्वली ऐश्वर्येवरुणो राजानाममात्रं युगंधराः ३१ सुखावहस्तपस्विष्वरूपाश्चमातरः
प्राजापत्यमिति ब्रह्मन् जपेन्नित्यं यतव्रतः ३२ गाश्च शुश्रूषते यश्च समन्वेति च सर्वशः तस्मै तुष्टाः प्रयच्छन्ति वरानपि सुद
र्लभान् ३३ द्रुष्टे च मनसा वापि गोषु नित्यं सुखप्रदः अर्चयेत् सदा चैव नमस्कारैश्च पूजयेत् ३४ दांतः प्रीतमना नित्यं गवां
व्युष्टिं तथा श्रुते अहमुस्मं पिबेन्मूत्रं अहमुस्मं पिबेत्तपः गवामुस्मपयः पीत्वा अहमुस्मं घृतं पिबेत् अहमुस्मं घृतं पीत्वा वासु
भक्षो भवेत् ३५ येन देवाः पवित्रेण भुंजते लोकमुत्तमं यत्पवित्रं पवित्राणां तद्धृतं शिरसा वहेत् ३६ घृतं ननु द्रुयादग्निं घृ
तेन स्वस्ति वाचयेत् घृतं प्राशेद्भुतं द्रुवाद्वा द्रुवां पुष्टिं तथा श्रुते ३७ निर्द्वितैश्च यवैर्गोभिर्मंसं प्रश्रितपावकः ब्रह्महत्यासंनपापं
सर्वमेतेन शुध्यते ३८ परमवाच्यदैत्यानां देवैः शौचमिदं कृतं तदेव त्वमपि प्राप्ताः संसिद्धाश्च महावलाः ४० ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ३६ ४० ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१७६

४३ गोमतीगोमत्यात्रात्वाप्रकाशितमर्थं वरं लभते ४७ अध्यायः समाप्तः १२ ॥ ॥

गावः पवित्राः पुराणाश्च पावनं परमं महत् तां दत्वा हि जातिभ्यो नरः स्वर्गमुपाप्नुते ४१ गवां मध्ये शुचिर्भूत्वा गोमतीं न
नम्राजयेत् पूताभिर्द्विगुणं शुचिर्भवति निर्मलः अग्निमध्ये गवां मध्ये ब्राह्मणानां च संसदि विद्यावेदव्रतस्नाता ब्रा
ह्मणाः पुराणकर्मिणाः ४३ अध्याये रत्नशिष्या नै गोमती यत्नं संमितां त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा गोमतीं लभते वरं ४४
पुत्रकामश्च लभते पुत्रं धनं तथापि वा पतिकामाश्च भर्तारं सर्वकामांश्च मानवः ४५ गावस्तृष्टाः प्रयच्छन्ति सेविता वै न
संशयः एवमेता महाभाग यशियाः सर्वकामदाः रोहिण्यपि जानीहि नैताभ्यो विद्यते परं ४६ इत्युक्तः समहाते जा
शुकः पित्रा महात्मना पूज्यमास गतिं संतस्या त्वमपि पूजय ४७ इति दानधर्मेषु गोप्रदानिके शुद्धिश्च उवाच
मया गवां पुरीषं वैश्रिया जुष्टमिति श्रुतं एतदिष्टा महेन्द्रो तं संशयोत्र पिता मह १ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममि
तिहा संपुरातनं गोभिर्न पेह संवादे श्रिया भरत सत्तम १॥

राम०
१७६

श्रीः कृते हवपुः कांतं गेमधेषु विवेश ह गावो षविस्मितास्तस्मादृष्ट्वारूपसंपदं ३ गावऊचुः कासिदेविकुतो वा त्वं रूपेणा प्रति
 माभुवि विस्मितास्तमहाभागेतवरूपसंपदा ४ इष्टामत्वां वयं शान्तं का त्वं क्वचगमिष्यसि तत्वेन वरवर्णी मे सर्वमेतद्वीहि
 नः ५ श्रीरुवाच लोककांतास्मिभद्रं वा श्रीर्नाम्ना हं परिश्रुता मया दैत्याः परितक्ता विनष्टाः शाश्वतीः समाः ६ मया भिपन्ता
 देवाश्च मोदंते शाश्वतीः समाः इन्द्रो विवस्वान्सोमश्च विष्णु रपोऽग्निरेव च ७ मया भिपन्ताः सिद्धिं ते त्राययो देवतास्तथा यान्ता वि
 शास्य हं गावस्ते विनश्यंति सर्वशः ८ धर्मश्चार्थश्च कामश्च मया जुष्टाः सुखान्विताः सर्वप्रभावां मां गावो विजानीत सुखप्रदाः ९ इष्टामि
 चापि पुष्पा सुवस्त्रं सर्वास्तितदा आगत्य प्रार्थये पुष्पान् श्रीजुष्टा भवता यवै १० गावऊचुः अधुवाच पत्न्या च त्वं सामान्या व
 हुभिः सह नत्वा मिष्टास्मिभद्रं ते गम्यतां यत्र रंस्पते ११ वपुष्मं तो वयं सर्वाः किमस्माकं त्वया दवै यथेष्टं गम्यतां तत्र कृतकार्यं व
 यं त्वया १२ श्रीरुवाच किमेतदः क्षमं गावो यन्मां नेहामि नंदय न मां संप्रति गृह्णीध्वं कस्माद्दुर्लभां सती १३ सतंच लोक
 वा दोयं लोके चरति सुव्रताः स्वयंप्राप्ते परिभवं भवतीति विनिश्चयः १४ १४ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥

दा०

१० एकाग्रहं ग्रंथं मध्ये कुत्सितो ११ १२ १३ १४ १५ १६

१८०

महदुग्रंतपः कृत्वा मां निषेवंति मानवाः देवदानवगंधर्वाः पिशाचो रगरक्षसाः १५ प्रभावएववोगावः प्रतिगच्छन्ती तमाभिह
नावमन्या ह्यहं सौम्या रत्रै लोके सचराचरे १६ गाव ऊचुः नावमन्या महेदैविनं तापरिभवामहे अध्रुवाचलवित्तासिततस्त्वं
वर्जयामहे १७ बहुनात्र किमुक्तेन गमतां पत्रवांछसि वपुष्मं त्यो वयं सर्वाः किमस्माकं त्वयानघे १८ श्रीरुवाच अवज्ञा
ता भविष्यामि सर्वलोकस्मानदाः प्रत्याख्यानेन पुष्पाकं प्रसादः क्रियतां मम १९ महाभागा भवत्यो वै शरणापाः शरणागतो
परित्रायंतु मां नित्यं भजमाना मनिंदितां २० माननामहमिच्छामि भवतः सततं शिवाः अप्येकांगेष्वधो वस्तुमिच्छामि च सुकु
त्सिते २१ न वीक्ष्य कुत्सितं किंचिद्दं गेष्वा लक्ष्यते न घाः पुण्याः पवित्राः सुभगाममादेशं प्रपद्यत २२ वसेयं पत्रवो देहेत
मे व्याख्यातुमर्हय एवमुक्तास्तता गावः शुभाः करुणा वत्सलाः २३ समंत्रा सहिताः सर्वाः श्रियमूर्चुर्न गधिप २४ अव
श्यं मानना कार्या तवास्माभिर्पशस्विनी शकृन्मूत्रेति वसतं पुण्यमेतद्दिनः शुभे २५ श्रीरुवाच दिष्ट्या प्रसादो पुष्पाभिः कृ
तो मे तु ग्रहात्मकः सर्वं भवतु भद्रं वः पूजितास्मि सुखप्रदाः २६ ॥ २६

राम०
१८०

१८ अध्यायः येव १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ ॥

एवं कृत्वा तु समयं श्रीगोभिः सह भारत पश्यंतीनां तजस्तासां तत्रैवांतरधीयत १७ एवं गोशक्तः पुत्रमाहात्म्यं तेन वर्णितं मा
हात्म्यं च गवां भूपः श्रूयतां गदतो मम १८ इति दानधर्मेषु श्रीगोसंवादः श्रीमदुवाच ये च गं संप्रपद्यन्ति हुतशिष्टाशिनश्च ये
तेषां सत्राणि यसाश्च नित्यमेव युधिष्ठिर १ आतेदधिष्ठतेनेहनयज्ञः संप्रवर्तते तेन यज्ञस्य यज्ञत्वमज्ञो -- मूलं च कर्षते
१ दानानामपि सर्वेषां गवां दानं प्रशस्यते गावः श्रेष्ठाः पवित्राश्च पावनं ह्येतदुत्तमं ३ सुस्यर्षमैताः सेवेतशो तर्पणमपि चैव ह
यमोदधिष्ठते वासां सर्वपापप्रमोचनं ४ गावस्तोजः परं प्रोक्तमिह लोके परत्र च भगोभ्यः परमं किंचित्पवित्रं भारतर्षभ
५ अत्राणुदाहरंती ममीति ह्यसं पुरातनं पितामहस्य संवादमिंद्रस्य च युधिष्ठिर ६ पराभूतेषु दैतेषु शक्रस्त्रिभुवनेश्वरः
प्रजाः समुदिताः सर्वाः सत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयः सगंधर्वाः किन्नरोगराक्षसाः देवासुरसुपर्णाश्च प्रजानोपतयस्त
पा ८ पर्युपासंत कौरव्यकदाचिद्वैपितामह नारदः पर्वतश्चैव विष्णवसुहृद्वाहुह ९ दिव्यतानेषु गायेतः पर्युपासंत तं प्र
भुं तत्र दिव्यानि पुष्पाणि प्रावहस्य वनस्तदा १० आजहुर्नीतवश्चापि सुगंधीनि पृथक् पृथक् तस्मिन् देवसमावाये सर्वभू
तसमागमे ११ ॥

रा०
१८९

१० अकूटवाहिन्यः अनायासवहारिणः ११ निवासार्थकृतं निवासकृतं १२ १३ ॥ ॥ ७

दिव्यवादित्रसंघुष्टे दिव्यस्त्रीचारणादृते इन्द्रः पप्रच्छ देवेश नमिवाद्यप्रणाम्य च १२ देवानां भगवन्कस्मान् लोकेशानां पितामह
उपरिष्ठाद्गवां लोकमतदिष्टा मिवेदितुं १३ किंतपो ब्रह्मचर्यं वा गोभिः कृतं महेश्वर देवानामुपरिष्ठाद्यद्वयं संप्राप्तमः सुखं १४
ततः प्रोवाच ब्रह्मा तं शक्रं वलनिषूदनं अवसातास्त्वयानितंगवो वलनिषूदन १५ तेन त्वमासां माहात्म्यं न वेत्ति पशुपत्प्रभो
गवां प्रभावं परमं माहात्म्यं च सुरर्षभ १६ यज्ञांगं कथिता गवो यज्ञ एव च वासव एताभिश्च विनायज्ञो न वर्तते कथंचन १७ धारयं
ति प्रजाश्चैव पयसा हविषा तथा एतासां तनूँश्चापि कृषियोगमुपासते १८ जनयंति च धान्यानि वीजानि विविधानि च ततो यज्ञाः
प्रवर्तन्ते हव्यं कव्यं च सर्वशः १९ ययोदधि घृतं चैव पुण्याश्चैताः सुगन्धिषु वहन्ति विविधान् भागान् क्षुत्तृणां परिपीडिताः २० मुनी
श्च धारयंती ह प्रजाश्चैवापि कर्मणा वासवाकूटवाहिन्यः कर्मणा सुकृतेन च २१ उपरिष्ठात्तोस्माकं वसन्ते ताः स देवहि एतन्नेका
रांशं शक्रनिवासकृतमथैवै २२ गवां देवोपरिष्ठाद्विस्माख्यातं शतक्रतो एता हि वरदाश्च वरदाश्चापि वासव २३ सुरभ्यः पुण्य
कर्मिणः पावनाः शुभलक्षणाः यदर्घ्यं गंगताश्चैव सुरभ्यः सुरसत्तम २४ ॥

राम०
१८९

तच्च मेष्टगुणकार्त्तमेनवदतोवलसूदन १५ पुरादेवयुगोतातदेवेन्द्रेषुमहात्मसु त्रीनलोकाननुशासत्सुविष्णोर्गर्भत्वमागते १६ आदित्यास्तप्यमानाया
 सतयोद्यो रसदुश्चरं पुत्रार्थममरश्रेष्ठयादेनैकेननित्यरा १७ तांतुदृष्ट्वामहादेवीतप्यमानांमहत्तयः दक्षस्पृष्टुहितादेवीसुरभीन्तामनामतः १८
 अतप्यततपो द्यौर्नदृष्टाधर्मपरायणा कैलासशिखरेरम्येदेवगंधर्वसेविते १९ व्यतिष्ठेकपादेनपरमंयोगमास्थिता दशवर्षसहस्रणिदशवर्षशता
 निच ३० संतप्तास्तपसातस्यादेवाः सार्धमहोरगाः तत्रगत्वामयासांर्द्धपर्ययासंततांशुभां ३१ अथाहमब्रुवंतत्रदेवीतांतपसाच्चितां किमर्थेतप
 सेदेवीतयोद्योर्मनिर्दिष्टे ३२ प्रीतिस्तेहंमहाभागेतपसानेनशोभने चरयस्वरंदेवितातास्मीतिपुरंदर ३३ सरस्युवाच वरेणाभगवन्मत्स्यं कृतं
 लोकपितामह सद्यएववरोमेघयत्पीतोसिमयानघ ३४ ब्रह्मोवाच तामेवंब्रुवंतीदेवीसुरभीत्रिदशेश्वर प्रत्पब्रुवंयद्देवंद्रतन्निबोधशचीपते
 ३५ अलोभकाम्ययादेवितपसाचशुभानने प्रसन्नीहंवरंतस्मादमरत्वेदहामिते ३६ ॥ ३६ ॥ ३६ ॥

दा०
१८३

त्रयाराणामुपरिष्ठत ब्रह्मलोके इत्यर्थः ततः परस्परतः फलस्याभावात् तत्रैव च गोलोकः श्रूयते तावां वास्तुश्रमसि गधैयत्रगावो भूरिभ्रं गा अपासः अत्राह तदुहगाय
स्पृष्टमपरमं यदमवभाति भूरिति तातीनि वां युवयो रिं द्वा विस्वोर्न रनायणयोः प्रसादात् वास्तुनि स्थानानि उश्मसिकामयामहेगमधैगांतं यत्र येषु स्थानेषु गावः भूरिभ्रं

त्रयाराणामपि लोकानामुपरिष्ठान्निवत्स्यसि मत्प्रसादाच्च विख्यातो लोकः सम
॥ भविष्यति ३८ ॥

गा अत्यंतं मानवत्पः अयासगतवत्पः अत्र अस्मिन् गोलोके अहं एव तत्प्रसिद्धे उहगायस्पविष्मोः द्वक्षः कामपूरकस्य परमं परं सर्वोत्कृष्टं स्थानं अवभाति अत्यमिव भाति
भूरि अत्यंतं सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपरि गोलोके इति सिद्धं अन्यथा चतुर्थो महत्लोक एवाप्नोति न च तस्य परमपदत्वमस्तीति मेवानुसाराद् ब्रह्मलोके एव गावः संतीति ज्ञेयं ३७ ॥ ३७ ॥

राम०
१८३

मानुषेषु च कुर्वोणाः प्रजाः कर्मशुभं तथा निवत्स्यन्ति महाभागे सर्वे दुहितरश्च ते ३८ मनसा चिन्तिता भोगास्त्वया वै दिव्यमानुषाः यच्च स्वर्गे सुखं देवित तत्सं
 पत्स्यते शुभे ३९ तस्या लोकाः सहस्राक्ष सर्वकाम समन्विताः न तत्र क्रमते मृत्युर्न जरा न च यावकः ४० न देवं वा शुभं किंचिद्विद्यते तत्र वा भवः तत्र दिव्यान्यराणां
 निरिव्यान्यां भरणानि च ४१ विमानानि सुयुक्तानि कामगानि च वासवा ब्रह्मचर्येणा तपसा सत्येन च हस्तेन धारणैश्च विविधैः पुरोयेस्तथा तीर्थानुसेवनात् तपसा
 महता चैव --- सुकृतेन च कर्मणा शक्यः समासादयितुं गोलोकं पुष्करेक्षणा ४३ एतन्ने सर्वमाख्यातं मया प्राक्कानु एच्छते न ते परिभवः कार्यो गवामसुरसू
 रान् ४४ भीष्मः एवं श्रुत्वा सहस्राक्षः पूजयामास नित्यं रागाश्च केवलं मानं च तासु नित्यं युधिष्ठिर ४५ एतन्ने सर्वमाख्यातं पावनं च महाद्युते पवित्रं परमं
 पितावां माहात्म्यमुत्तमं ४६ कीर्तितं युरूपव्याघ्रसर्वपापविमोचनं यद्दृक्कथयेन्नित्यं ब्राह्मणोभ्यः समहितः ४७ हव्यकव्येषु यज्ञेषु पितृकार्येषु चैव हः
 सार्वकामिकमक्षयं पितृहंस्तस्योपतिष्ठते ४८ ॥ ४८ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ श्रीरामः ॥

कस्माच्चपावनंश्चेष्टं भूमौ गीभ्यश्च कांचनं परमं दक्षिणार्थं चतुर्वीहि पितामह ६ भीष्म उ अरगुराजन्नवहितो वह्नकाभ्रणाविस्तरं जातरूपसमुत्पत्तिमनुभूते
 चतन्मया १० पितामममहातेजाः शांतनुर्निधनं गतः तस्य हि त्सुरहंश्चाहं गंगाद्वारमुयागाममुत्तवागम्य पितुः पुत्रः श्राद्धकर्म समारभम् ॥ मोतामेजाह
 वीचात्र सहाय्यमकरोत्तदा ततो गतपसा सिद्धं लुपवेश्य वह्नन् धीन् तोयप्रदानाप्नुभूति कार्या रायहमथारभं १३ तत्समाप्य यथोद्दिष्टं पूर्वकर्म समाहि
 तः हातुं निर्वपणं सम्यगप्यावदहमारभं १४ ततस्तदभे विन्यासं भित्वा सरुचिरांगदः प्रलंबाभरणो वाहुरुदतिष्ठद्विशांपते १५ तमुत्थितमहं दृष्ट्वा
 परं विस्मयमागमं प्रतिगृहीतामास्मान्मे पितेति भरतर्षभ १६ ततो मे पुनरेवासीत्संज्ञां संविंशशास्त्रतः नायवेदेषु विहितो विधिर्हस्तप्रभो १७ पि
 ङ्गे देयो नरेणो हततो मतिरभूत्सम सलान्तेहमनुष्यस्य पिडे हि पितरः क्वचित् १७ गृह्णति विहितं चेत्यपि ङ्गे देयः कुशे धिर्निततो हत दनाह तपितु हेस्त
 निदर्शनं १८ शास्त्रप्रामाण्यसंस्तुतिविधिपिंडस्य संस्मरणं ततो दभे युतत्सर्वमदहं भरतर्षभ १९ शास्त्रमार्गानुसारेणातद्विद्धिमनुजर्षभ ततः
 सोतर्हितो वह्नः पितुर्मम जनाधिय ११ ततो मां दर्शयामासुः स्वप्नोत्ते पितरस्तथा प्रीयमाणान्कृतमामूचुः प्रीतास्मभरतर्षभ २२ ॥ २२ ॥

४६ अजहति अजादीनामन्यादिरूपत्वात्तद्वानेततद्धोकप्रदं ४७ ॥ ॥ छ ॥ छा छा छा छा छा छा छा छा

तदुच्यतां महाभागा इति जातघृणो ब्रवीत् इत्युक्त्वा वेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्ते महर्षयः रामविप्राः सक्रियं तां वेत्त्यामा रापदर्शनात् ३६ भूयश्च विप्रविंशतिगणाः
 प्रष्टव्याः पावनं प्रति ते यद्वयुर्महापाज्ञास्तच्चैव समुदाचर ३७ ततो वसिष्ठे देवर्षिमागत्य मथ काश्यपं तमेवार्थमहातेजाः पृच्छ भगुनं हतः ३८ जाताम
 तिर्मे विप्रेन्द्राः कथं प्रयेयमित्युत केन वा कर्मयोगेन प्रदानेनैह केन वा ३९ यदि बोलुग्नहस्ततावुद्धिर्मां प्रतिसत्तमाः प्रहृतं पावनं किं मे भवेदिति तयो धनाः
 ४० अथ यजुः गाश्च भूमिं च वित्तं च दत्त्वे ह भगुनं दत्तं पापकृत्पूयते मर्त्ये इति भार्गवश्चुश्चुम ४१ अमृतानंतु विप्रर्षेभ्यः यतां पावनं महत् दिव्यम
 त्यहुताकारमपत्यं जातवेदसः ४२ ह्यथालोकात्पुण्यवीर्योत्संभूतमिह श्चुश्चुम स्वर्गमिति विख्यातं तद्दृष्ट्वा हि मेघ्यामि ४३ ततो ब्रवीद् वसिष्ठस्तं भ
 गवान्संशितव्रतः शृणु राम यथोत्पन्नं स्वर्गमनलप्रभं ४४ फलं ह्यस्य तितेयं तु दाने परमिहोच्यते सुवर्गाय च यस्माच्च यथाच गुणावतरं ४५ त
 न्निवोधमहाबाहो सर्वे निगदन्तो मम अग्नीषोमात्मकमिह स्वर्गं विद्धि निश्चये ४६ अजो ग्निरवैरुणो मेघः सूर्योऽश्वरूतिर्दर्शनः कुंजराश्च स्मृतानागा
 ॥ महिषाश्चासुरा इति ४७ ॥

५०
१८५

असहस्रसप्तदशमपितृव्योऽवराहश्च निरुक्तिः अस्य दानं अत्युत्तमं इत्युक्तं भूतिरुपाहति तद्दानं महाफलं इत्युक्तिरुत्तमं यज्ञः ४८ जगदिति स्वर्गोदानं ब्रह्मादुरान

ककुठाश्ववराहाश्वराक्षसाभृगुर्नदन इडागावः पयः सोमो भूमिरित्येव च स्मृतिः ४८ जगत्सर्वे वनिर्मथ्यते जोराशिः समुत्थितः सुवर्णमेभ्यो विप्रर्षे र
त्नं परममुत्तमं ४९ एतस्मात्कारणाद्देवागंधर्वो रगाक्षसाः मनुष्याश्च पिशाचाश्च प्रयताधारयंतितत् ५० मुकुटैरंगद्वयुत्तैरत्नकारैः पृथग्विधैः सुव
र्णविह्वलैस्तत्र विराजंते भृगूत्तम ५१ तस्मात्सर्वपवित्रेभ्यः पवित्रं परमं स्मृतं भूमेर्गोभ्योश्च रत्नेभ्यस्तद्दिद्धिमनुजर्षे म ५२ पृथिवीगाश्च हत्वे ह्य
चान्यदपि किंचन विशिष्यते सुवर्णास्पृशन्नं परमकं विभो ५३ अक्षयं पावनं चैव सुवर्णममरसुते प्रयच्छ
तदुत्तमम् ॥ सुवर्णमेव सर्वासु दक्षिणा सुविधीयते ॥ सुवर्णं ये प्रयच्छंतिसर्वदा स्ते मवत्सुता देवतास्ते प्रयच्छंतिये सुवर्णा ह हत्पथः अग्निर्हि देवताः
सर्वाः सुवर्णा च तदात्मकं ५४ तस्मात्सुवर्णा ददता दत्ताः सर्वास्मदेवताः भवंति पुरुषव्याघ्रनखतः परमं विदुः ५५ भूय एव च माहात्म्यं सुवर्णं
॥ स्पनिबोधमे गहतो मम विप्रर्षे सर्वशस्त्रभृतां वरः ५६ ॥

तुल्यमितिभावः ४६॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४६॥ ॥ ४६॥ ॥ ४६ ॥ ४६ ॥ ॥ ४६ ॥ ४६॥ ४६॥ ४६॥ ४६॥

गम०
१८५

मयाश्रुतमिदं पूर्वपुराणोभगुर्नरुन प्रजापतेः कथयतो यथान्यायं तु तस्मै ५८ श्रुत्वा पारोभगवतो देव्या सहस्रहात्मनः शिरो हिमवति श्रेष्ठे तदा भयकुलोद्भव
 ६० देव्या विवाहे निर्द्वेत्ते रुद्राणां भगुर्नरुन समागमे भगवतो देव्या सहस्रहात्मनः ६१ ततः सर्वे समुद्दिग्ना देवा रुद्रसुयागमन् ते महादेवमासीन् देवी च वरदा मुमां
 ६२ प्रसाधशिरसा सर्वे रुद्रमक्षुर्भगुर्नरुन अयं समागमा देवदेव्या सहस्रहात्मनः ६३ तपस्विनस्तपस्विन्याति जस्विन्याति तेजसः अमोघतेजास्त्वे देवी च य - मुमा
 तथा ६४ अपत्यं युवयोर्देववलवद्विता विभो तन्नूनं त्रिषु लोकेषु न किंचिच्छेषं विष्यति । तदेभ्यः प्रगातेभ्यस्त्वे देवेभ्यः पृथुलोचनावरं प्रयच्छ लोकेश त्रैलोक्यहि
 तकाम्यया ६६ अयत्तार्यनिगृह्णीष्यते जः परमकं विभो त्रैलोक्यसारां हि युवां लोकं संतापयिष्यथ ६७ तस्य संहियुवयोर्देवानां भिभवेद्भवं न हितेश्चिबी
 देवी न च धोर्न हि विभो नेह धारयितुं शक्ताः समस्ता इति नो मतिः ६८ तेजः प्रभावनिर्दग्धं तस्मात्सर्वमिदं जगत् तस्मात्प्रसादं भगवन्कर्तुमहं सिनः प्रभो ६९
 न देव्यां संभवेत्सुत्रो भवतः सुरसत्तम धैर्या देवनिगृह्णीष्यते जो ज्वलितमुत्तमं ७० इति तेषां कथयतां भगवान्द्वयमध्वजः एवमस्त्विति देवांस्तान्निप्रवर्षे पत्यभा
 षत ७१ इत्युक्त्वा चोर्ध्वमनयद्वे तो हृषभवाहनः ऊर्ध्वरेता समभवत्तमः तः प्रभृतिचापिसः ७२ रुद्राणी तु ततः क्रुद्रा प्रजो ह्येते तया कृते देवानय ब्रवीत्तत्र
 स्त्रीभावात्परुषवचः ७३ यस्मादयत्तकामो वै भर्ता मोवे निवर्तितः तस्मात्सर्वे सुरा यूयमनयत्या भविष्यथ ७४ प्रजो ह्येते मम कृतो यस्माद्युष्माभिर्युवे
 ॥ तस्मात्प्रजावः खगमाः सर्वे धान भविष्यति ७५ पावकस्तनतवासीष्ठा ॥

देव

रा०
१८६

पकालेभगुद्धह देवादेव्यास्तथाशायाहनपत्यास्ततोभवन् ७६ सुदुस्ततेजोप्रतिमंधारयामासवैतरा प्रस्कन्तुततस्तस्मात्किंचित्त्रापतुदुवि ७७ उत्प
पाततदावन्तौवद्वेचादुतोपमं तेजस्तेजसिसंयुक्तमात्मयोनित्वमागतं ७८ एतस्मिन्नेवकालेनुदेवाशक्रपुरोगमाः असुरस्ता एकोनामतेनसंतापिता
भृशं ७९ आदितावसवीरुद्रामरुतोथाश्विनावीप साध्याश्वसर्वे -- संवस्ताहेतेयस्यपराक्रमार ८० स्थानानिदेवतानांदिविमानानिपुराणिच ऋषि
राणांचाश्वमाश्वैववभ्रुरसुरैर्हताः ८१ तेहीनमनसः सर्वदेवतात्रययश्चये प्रजग्मुःशरणां देवब्रह्मारागामजगंविभुं ८२ ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

रा०
१८६

अ
अध्यायः सुरः १२ नष्टः अदर्शनं गतः १३ ॥ छ ॥ छा ॥ छा ॥ छा ॥ छा ॥ छा ॥ छा ॥ छा ॥ छा ॥

इति हानधर्मेषु सर्वगोत्यतौ देवा ऊचुः असुरस्तारको नाम त्वया हतः प्रभो सुरान् षोडश्वक्षिप्रतिवधस्तस्य विधीयतां १ तस्माद्भयं समुत्पन्नम
स्माकं वै पितामह परित्राय स्वर्गो देवनस्त्यगतिरस्ति नः २ ब्रह्मोवाच समो ह सर्वभूतानामधर्मन्नेह रोचये हन्त तं तारकं क्षिप्रं सर्धै गणा वाधिताः ३
वेदाधर्मोऽनोच्छेदं गच्छेयुः सरसत्तमाः विहितं पूर्वमेवात्र मया वैद्ये तु वो ज्वरः ४ देवा ऊचुः वराहानां दूरावती दैतेयो बलमर्चितः देवेर्न शक्यते हेतुसकथं
प्रशमं ब्रजेत् ५ सहि नैव स्म देवानां नासुराणां न रक्षसां वध्यस्यामिति जगता ह वरं त्वत्तः पितामह ६ देवाश्च शप्ता रुद्रा रणा प्रजो ह्ये देपुराकृते नम वि
ष्णुति वापत्यमिति सर्वे जगत्यते ७ ब्रह्मोवाच हताशनो न तत्रासीच्छापकाले सुरोत्तमाः स उ त्पादयिताम्य त्वं वधाय त्रिदशद्विषां ८ तद्वै सर्वानति क्र
म्य देवान वराक्षसान् मानुषानथ गंधर्वा न्नागानथ च पक्षिणाः ९ अस्त्रै रणामोघपातेन शक्त्या तं घातयिष्यति यतो वो भयमुत्पन्नं ये चान्ये सुराश्च
वः १० सनातनो हि संकल्पः कामे ह्यभिधीयते रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमसौ निपतितं च यत् ११ तत्रैजोग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिव पावकं वधार्थं देवशत्रू
णां गंगायां जनयिष्यति १२ स तु नावापतं शापेनष्टः सहुतमुक्तदा तस्माद्भयं ह देवाः समुत्पत्स्यति पावकः १३ ॥ ॥ १३ ॥ १३

रा०
१८७

१४ ननु सर्वे सुराहस्यदिश्यदेव्याः शापारुक्थं वद्वेन शायः सतत्रानासीदिति चरुतेन स्मि मित्यत आह नीति वने स्तेन सित्वा न शायो देश्यतेति भावः १५ कामः काम्य

अविष्यतो वै ज्वलनस्तथा चाघनियुज्यतां तारकस्य वधोपायः कथितो वै मयानघाः १५ नहि ते जस्विनां शापास्तेजः सप्रभवंति वै बलान्यतिवलं प्राप्य
दुर्वलानि भवंति वै १५ हन्यादवध्या चरहानपि वै वतपस्विनः संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमो भवत् १६ जगत्पतिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः
लक्ष्यः सर्वभूतानां ज्येष्ठो ह्यहो ह्यपि प्रभुः १७ अविष्यतो सतु स्निग्धं तेजो राशिर्हताशनः सवो मनो गतं कामं देवः संपादयिष्यति १८ सतद्वाक्यमुपश्रु
त्य ततो देवो महात्मनः जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्येषन्तो विभावसुं १९ ततस्त्रैलोक्यमप्यव्यचिन्तन् सुरैः सह कांक्षन्तो दर्शनं वन्देः सर्वतद्गतमानसाः
२० परेणा तपसा युक्ताः श्रीमन्तो लोकविश्रुताः लोकानन्तरिमिहाः सर्वेष्वभगूत्तमः २१ नष्टमात्मनि संलीनं नाधिजग्मुर्हताशनं ततः संजातसंवासा
ननेर्दर्शनं लालसान् २२ जले चरन्तां तमनास्तेजसाग्नेः प्रदीपितः उवाच देवान्मंडूको रसातलतलोत्थितः २३ रसातलतले देवावसमन्तरिति
प्रभो संतापादिह संप्राप्तः पावकप्रभवाद्देहं २४ स संसृतो जले देवा भगवान् रूपवाहेनः अपः संसृज्यते जोभिस्तेन संतापिता वयं २५ ॥ ॥

मानो बहिः संकल्पः अपत्यविषयस्तर्ह्ये अभिरुचिः सर्वतो रोचमानो वत् अस्त २६ नष्टं अदर्शनं गतां आत्मनि जले जलस्य तेजो जन्यत्वात् ॥ २५ ॥ २५ ॥

राम०
१८७

२६ नरसानितिरसेनेदियरहितोभविष्यसीत्यर्थः ३० अजिह्वप्रपीतिच्छेदः ३१ ॥ ॥३१॥ ३१॥ ३१॥ ॥३१॥ ॥३१॥ ॥३१॥ ३१॥

तस्यदर्शनमिष्टं वोयदिदेवाविभावसोः ॥ तत्रैव नमविगच्छन् कार्ये वोयदिवह्निनागम्यतां साधयिष्यामो वयं स्थानिभयात्सुराः एतावदुक्ता मंडूकस्वरितोजलमा
विशत १७ हुताशनस्तुवुधेमंडूकस्य चैष्युने शशायसतमासाघनरसाचेत्यसीति वै १८ तत्रैव संयुज्य शायेन मंडूकस्वरितो ययौ अन्यत्रेवासायविमुर्नवात्मा
नमदर्शयत् १९ देवास्त्वनुगहं चकुर्मंडूकानां भगवत्तम यत्तच्छृणुमहावाहो गहो मम सर्वशः ३० देवा ऊचुः अग्निशापादजिह्वापिरसज्ज्ञानवहिष्क
ताः सरस्वतीवह विधां यूयमुच्चारयिष्यथ ३१ विलवा सुगतांश्चैव निराहारा न चेतसः गतास्तनयिसंशुद्धाभूमिः संतारयिष्यति ३२ तमो घनाया
मपि वै निशायां चरिष्यथ इत्युक्ता तांस्ततो देवाः पुनरेवमहीमिमां ३३ परीयुर्ज्वलनस्यार्थेन चाविंस्तु हुताशनं अथ तान् निरहः कश्चित्सरे इहिरहो
यमः ३४ अश्रुत्यस्यो निरित्येवमाह देवान् भगुहृह शशायज्वलनः सर्वो निरहः क्रोधमूर्च्छितः प्रतीयाभवतां जिह्वा भवित्रीति भगुहृह ३५ इ
त्युक्तानिः सतो अस्याहनिर्वोरगा सूचितः प्रविवेश शमीगर्भमथ वह्निः सुषुश्रया ३६ अनुगहंतु नागानां यंचक्रुः शृणुतं प्रभो देवा भगु
॥ कुलश्रेष्ठ प्रीत्या सत्यपराक्रमः ३७ ॥

४५ उमाउमाणां तावुम्यामितिमन्तातुजाय अधिशयता अधिशयानेन ४८ ॥ ४८ ॥ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥

हेवाऊवुः प्रतीययाजिह्वापिसर्वाहारंकरिष्यथ वाचं चोच्चारयिष्यध्वमुच्चैर्यंजिताः ३८ इत्युक्ताः पुनरेवाग्निमनुसमुर्द्विवीकसः अश्वत्या
त्रिस्रतश्चाग्निः शमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुकेन ख्यायितो विप्रतैर्देवाः समुपाद्वन् शशाय शुक्रमग्निस्तवाग्निहीनो भविष्यसि ४० जिह्वा मावर्त्ते
यामासत्तस्यापि हतभुक्त्या हृष्टा तु ज्वलने देवाः शुक्रमवर्त्तयन् विताः ४१ भवितानन्वमत्यन्तं सुकृत्वेन एवागिति आहूतजिह्वस्य सतो वाक्चकारात्
भविष्यति ४२ बालस्येव प्रवृत्तस्य फलमव्यक्तमदुत इत्युक्ता तं शमीगर्भे बन्दिमालास्सेवताः ४३ हेवताय तनंचक्रुः पुराणं सर्वक्रियास्वपि ततः
प्रमृतिचाप्यग्निः शमीगर्भे युत्थते ४४ उत्पारनेतथोपायमधिजग्मुश्च मानवाः आयोरसात् लेयास्त संतप्ताश्चित्रभातुना ४५ ताः पर्वतप्र
स्ववर्गोरूपां मुंचन्ति भार्गव पावकेनाधिशयता संतप्तास्तस्य तेजसा ४६ अशान्तिर्देवता हृष्टो बभूव व्यथितस्तदा किमागमनमित्येवं ज्ञान
एह्यत पावकः ४७ तमुचुर्विवुधाः सर्वे ते वैवपरमर्षयः त्वानियोक्तामहे काव्यैतद्भवानुकर्तुमर्हेति ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥

५८ अवद्विपतितेन अकस्माज्जातेन ५९ ६० ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७०

सुते च तस्मिन् भविता तवापि समहानुणाः ४८ अगिरुवाच ब्रूत यद्भवतां कार्ये कर्त्ता स्मितहं सरः भावतां तु नियोज्योस्मि मावीत्रास्तु विचारण ५०
 देवाः असुरस्तारको नाम ब्रह्मणो वरर्षितः अस्मान्प्रवाधते वीर्यो हृदस्तस्य विधीयतां ५१ इमान् देवगणान् स्तात प्रजापतिगणान् स्तथा संघीश्चपिम
 हाभागपरित्राय स्वपावक ५२ अयं तेजसा युक्तं प्रवीरं जनय प्रभो यद्भयं नो सरात्तस्मान्नाशयेद्द्वयवाहन ५३ शप्तानां नो महर्देवानां न्यदस्ति परा
 यणं अन्यत्र भवतोर्विधे तस्माच्च यस्व नः प्रभो ५४ इत्युक्तं स तथेत्सुक्ता भागवान् द्वयवाहनः जगामाथ दुरधर्षो गंगां भागीरथीं प्रति ५५ तया चाप्य
 भवन्मिश्रो नर्मैवास्मादधे तहा वदधे सतदा गर्भः कल्लेहस्य गतिर्यथा ५६ तेजसा तस्य देमवस्पर्गा विह्वलचेतना संतापमगमती व्रंसा सोकुं न शशा
 कह ५७ अहिते ज्वलनेनैव गर्भे तेजः समविते गंगाया मसरः कश्चिद्देवैर्वनादमानदत् ५८ अवद्विपतितेनाथनाहेन विपुलेन सा विव्रतो
 द्वांत नयना गंगा विह्वलोचना ५९ विसंज्ञानाशकं नर्मैवौदुमात्मानमेव च सातु तेजः परीतां गीकं यंती वज्राह्वी ६० उवाच ज्वलनं विप्रतदा गर्भव
 ॥ लोदुता तेनाशक्तास्मि भगवंस्तेजसोऽस्य विधारणे ६१ ॥

प ३

१८८

विमृष्टास्मिन्ननेन न मे स्वास्यं यथापुरा विद्वत्ता चास्मि भगवंश्चेतो नष्टं मे न घ ६१ धारणो नास्य शक्ता हंगर्भस्य तयतां वर उत्सरेह मिमं दुः खान्न तु कामा
त्कथं वन ६३ न तेजो सीति संस्पर्शो मम ह्येव विभावसो आपत्तैर्हि संबंधः सुसूक्ष्मो यिमहाघुते ६४ यदत्र गुण संपन्ना मितरत्र हता शान त्वण्येव तद् हं मन्ये
धर्मा धर्मो च केवलो ६५ ता मुवाच ततो वन्निर्धाय तां धार्यतामिति गभो मतेजसा युक्तो महागुणा फलोदयः ६६ शक्ता त्वसिमहीं कृत्वा बोधुं धारयितुं तथा न हि ते
किंचिदप्राप्य मन्यतो धारणा हते ६७ सा वेद्मि नावार्यमाणा देवैरपि सरिद्धा समुत्समर्जतंगर्भमेरो गिरिवरेतरा ६८ समर्थो धारणो चापि रूढ तेजः प्रथमिता
ना शक्तेतदा गंभसं धारयितुं मोजसा ६९ सा समुत्सृज्य तंदुःखाद्दीप्तं वेष्टानरप्रभं दृश्यामास चाविस्तातदा गंगां भृगूदह ७० पप्रच्छ सरितां श्रेष्ठं कच्चि
द्गर्भः सुखोदयः कीदृश्वरगोपि वा देविकीदृश्वयश्च दृश्यते तेजसा केन वा युक्तः सर्वमेतद्दृवीहि मे ७१ गंगोवाच जातरूपः सरगर्भो वै तेजसा त्वमिवानव
सुवर्गो विमलोद्दीप्तः पर्वतं चावभासयन् ७२ पद्मोत्पलविमिश्राणां द्रुवानामिव शीतलः गंधोऽस्य सकदेवानो तुल्यो वै तयतां वरे ७३ तेजसा तस्य गभस्य भा
॥ स्कारस्य वरश्मिभिः यद्वर्षपरिसेरष्टं शिथिं व्यापर्वते युच १४ ॥

तत्सर्वकांचनीभूतंसमंतात्प्रपश्यतापयेधावतशैलांश्च नदीः प्रस्त्रवरानि च ॥ १५ ॥ व्याहीपयंस्तेजसाचनेलोकंसचराचरम् ॥ एवं रूपः समगवानूपुत्रस्तेहव्यवाहन ॥ सूर्यवे
॥ श्वानरसमः कांत्या सोम इवापरः ॥ एवमुक्ता तु सा देवी तत्रैवांतरधीयत ॥ १७ ॥ अट्टिरिमम् ९४

राम०
१८८

तमसः तमोऽज्ञा तमसं स्थावरं सत्त्वं शक्त उभयत्रानुगतः उभयेषु सात्विकानां भावानां धर्महेतुत्वादीनां दर्शनात् स इति समत्वगुणाः तेजसः प्रकाशस्यापादुहेः नित्यः सत्त्वंमेव बुद्धेः स्व
रूपमित्यर्थः बुद्धेस्तेजस्त्वं प्रकाशकत्वसाम्यान्मनोज्योतिरिति मेत्रालिङ्गाच्च तस्य धीमत्त्वस्य च आकाशं आकाशादिकृत्त्वं विश्वं स्वस्य तद्विलम्बसत्त्वात्मकेतदात्मनारमत इति भावः १३

तमसस्तामसाभावाद्यापि सत्त्वं तथोभयं सगुणं स्तेजसो नित्यस्तस्य च आकाशमेव च ३ सर्वभूतेषु च तथा सत्त्वं तेजस्तथोत्तमं शुक्ले हृते गेनोत्तमिंस्त
पादुरासं स्वयः प्रभो ४ पुरुषावपुषा युक्ताः स्वे स्वेऽप्रसवजैर्गुरोः भगित्येव मरुः पूर्वमंगारेभ्यो गिरा भवत् ५ अंगारसंश्रयाच्चैव कविरित्यपरो भवत्
सहज्वालाभिरुत्पन्नो भगुस्तस्माद्भृगुः स्मृतः ६ मरीचिभ्यो मरीचिस्तसारीचः कश्यपस्तु ॥ अंगारेभ्यो गिरास्तातवा लखित्याः कुशोच्चयात् अत्रै
॥ वात्रे तिव विभोजात्तमत्रिं वदत्यपि ॥ ८ ॥

तस्मात्सर्वेषु भूतेषु तमो मयेषु जडेषु शरीरेषु सत्त्वं प्रकाशः उत्तमं तेजः धर्मप्रवृत्तिश्च तत्सर्वं तस्माद्ब्रह्मैह तात्प्रजायति शुक्रात्तज्जिरेत्यर्थः ५ प्रसवजैः कारणाजैर्गुरोः
तानेवाह भगिति भजति यचयतीति भूज्वाला स क्षात्जाला इत्येव भूरिति नाम ५ अंगाराश्चिन्ता अल्पज्वालाः निर्धूमाः ताभ्यः कविरुदित्यर्थः भगिति व्याचष्टे सहेति ६
॥ अत्रैव कुशोच्चये अत्र अत्रैवेति संबंधः ८ ॥

रा०
१८१

वयोहेभ्यः समहेभ्यः ८ अश्रुतः अश्रुतकाशतस्त्रोतोभ्यः श्रोत्रादीद्ध्येभ्यः १० बलात्वीर्योतु एतस्मात् अमिजत्वात् ११ निर्योसाः दारुगताः लाक्षादयो वहरसाः १४

तथा मस्मव्ययोहेभ्यो ब्रह्मर्षिगणासम्भताः वैखानसाः समुत्पन्नास्तपःश्रुतगुरोश्च वः ८ अश्रुतोऽस्य समुत्पन्नावश्विनौ ह्यसम्भतौ शेषाः प्रजातां
पतयः त्र्योतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे १० अथ योरोमकूयेभ्यः स्वेराच्छो वलान्मनः एतस्मात्कारणाद्वाहुरनिःसर्वास्तु देवताः ११ अथ यः श्रुतसंयन्नावेष्टा
मागपदशोनात् यानि दारुगतास्ते मासानिर्योसाः यत्संज्ञिताः १२ अहोरात्रासुहृताश्च यित्तं ज्योतिश्च दारुणां रोद्रं लोहितमित्याह लोहितात्कन
कं स्मृतं १३ तन्मैत्रिमिति विज्ञेयं धूमाववसवः स्मृताः अर्चिषो याश्च ते रुद्रास्तथा हित्या मस्य प्रभाः १४ उद्दिष्टास्ते तथा गागये धिष्णेषु हि विस्थिताः
आदिकर्त्ता च लोकस्य तत्परं ब्रह्म तदुवं सर्वकामरमित्याह तं रुद्रस्य मुवाच ह १५ ततो ब्रवीन्महादेवो वरुणः पवनात्मकः समसत्रमिदं दिव्यम
॥ हंग्रहपतिस्त्विह १६ ॥ १६ ॥ १६ ॥

दिविस्थिताः गृह्णता रदयः धिष्णेषु स्थानेषु १५ ॥ १६ ॥ ॥ १६ ॥ १६ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १६ ॥ श्रीराम श्रीराम श्रीराम रामः

राम०
१८१

त्रीणि भगवन्गिरः कविसंज्ञानि १७ अवशः आत्माचित्तं यस्य सोऽवशात्मकः भ्रातृत्वार्थः १८ ॥ १८ ॥ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥

रु १ म १

त्रीणि पूर्वोपपत्त्यानि मम तानि न संशयः इति ज्ञानी तत्त्वगामो यः ज्ञफलं हितत् १७ अगिरत्वाव महर्गो मयः प्रसूतानि मदाश्रयकृतानि च समैव ता
न्यपत्त्यानि वरुणोत्थवशात्मकः १८ अथाब्रवीद्भो कर्णुर्विह्वलौकपितामहः समैव तान्यपत्त्यानि मम शुक्रं हर्तुं हितत् १८ अहं कर्ता हि सत्रस्पहो
तां शुक्रस्यैव ह यस्मिन् वीजं फलं तस्य शुक्रं चेत्कारणं मतं १९ ततो ब्रुवन्नेव गणाः पितामहमुपेत्य वै कृतां जलिपुत्राः सर्वे शिरोभिर्वंधव २० वयं
च भगवन्सर्वे जगच्च सचराचरं तवैव प्रसवाः सर्वतस्माद्गुणिर्विभावसः २१ वरुणाश्चैश्वर्येण देवो लभतां काममीप्सितं निसर्गो मृदुस्त्राणाश्चापि वरु
णो यादृसां पतिः २२ जगतां ह वै भगुं पूर्वमपत्यं सूर्यवर्चसं देवैर्गिरसश्चारेण यत्पार्थमकल्पयत् २३ पितामहस्त्वपत्यं वै कविं जनाहृतत्
वितत्तदा सवाहूणाः ख्यातो भगुः प्रसवकर्मकृत् २४ आग्नेयस्त्वं गिरा श्रीमान्कविर्ब्राह्मो महायशः भार्गवांगिरसौ लोके लोकसंतानलक्षणे
२५ एते हि प्रसवाः सर्वे प्रजानां यतयस्त्रयः सर्वे संतानमेतेषां मिदमित्युपधारय २७ भगोः स्तुतयः समासन्सर्वतुल्या भगोर्गुरोः च वनो व
॥ शुशीर्यश्च शुचिरोर्वस्तथैव च २८ ॥

रु १

रा०
१८२

३१ कवेः पुत्रा वारुणा इत्यनेन स्वीय भागे पिक विवेक्षणा य समोपेत इत्यत्रेयं ३० नः अस्मान् संतरिष्यन्ति संतारयिष्यन्ति १३८ ॥ १३८ ॥ १३८ ॥ १३८ ॥

शुक्रो वरेण्यश्च विभुः सवनश्चेति सप्तते भार्गवा वारुणाः सर्वे येषां वंशे भवानपि १८ अष्टौ चांगिरसः पुत्रा वारुणास्तेषु दाहताः ब्रह्मपतिरुतश्च
ययस्यः शान्तिरेव ३० घोरो विरूपः संवर्तः सधन्वा चाष्टमः स्मृतः एतेष्टौ वन्दिजाः सर्वज्ञाननिष्ठा निरामयाः ३१ ब्रह्मणा स्त कवेः पुत्रा वारुणास्तेषु
हास्तताः अष्टौ प्रसवजैर्युक्ता एतौ ब्रह्मविदः शुभाः ३२ कविः काव्यश्च द्रुमुश्च बुद्धिमानुशाना तथा भगुश्च विरजाश्चैव काशीचोग्नश्च धर्मवित् ३३ अ
ष्टौ कविसतात्येते सर्वमेभिर्जगत्ततं प्रजापतय एते हि प्रजाता यैरिह प्रजाः ३४ एवं चांगिरसश्चैव कवेष्वप्रसवाच्च यैः भगोश्च भगुणा हेलवशजैः सत
तं जगत् ३५ वरुणाश्चारितो विप्रजगन्नाह प्रमुरीश्वरः कविं चापि मरुं वापितस्मात्तौ वारुणौ स्मृतौ १६ जगन्नाहो गिरसं देवः शिखी तस्माद्भुता श
न तस्माद्गिरसाज्ञेयाः सर्वे एव तदन्वयाः ३७ ब्रह्मा पितामहः पूर्वदेवताभिः प्रसादितः इमेन संतरिष्यन्ति प्रजाभिर्जगतीश्वराः ३८ सर्वे प्रजा
नापतयः सर्वे चापितयस्विनः त्वत्प्रसादादिमं लोकं तारयिष्यन्ति सांप्रतं १३८ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३८ ॥

रा०
१८२

विदुषः विद्वांसः ४२ समग्रामस्तौ कर्षार्थं आन्योऽपि भिवायनयतामहरत्यर्थः ४३ ते अनेन समावृता आदिनिधनेऽयन्निप्रलययोरंतराले ४४ देवश्चेष्टस्य रुद्रस्य ४५
धारणानिष्ठयः ४७ वेदश्रुतिश्रुतावबुग्नैतरे आहुतीहिरण्यउन्नरं जुहुयादितिकल्पकुरातदर्शिता ४८ बल्मीकवपायां सोऽनाप्यमिति दधिपयसोः सहोमउक्तोः

तथैव वंशकृत्तरिस्तव ते जे विवर्धनाः भवे पुर्वेद विदुषः सर्वे च कृतिनस्तथा ४० देवयज्ञचराः सौम्याः प्राजापत्यामर्षयः आपुवेति
तपश्चैव ब्रह्मचर्यं परं तथा ४१ सर्वे हि वयमेते च तवैव प्रभवः प्रभो देवानां ब्राह्मणानां च त्वेदिकर्त्ता पितामह ४२ मरीचमादितः कृ
त्वा सर्वे चैवाद्यभागवाः अपत्यानां तिसं प्रेसहस्रमपामपितामह ४३ ते त्वनेने वरूपेणाप्रजनिष्यन्ति वै प्रजाः स्थापयिष्यन्ति वात्मान
पुगादिनिधने तथा ४४ रसुक्तः स तदा ते स्तुत्रहस्तलोकपितामहः तथे त्वेवाब्रवीत्प्रातस्तेपि जगुर्पथा गते ४५ एवमेतत्पुनरावृ
त्तेन स्पष्टं महत्पुनः देवमे सप्तलोकानां वासुदेवा विभक्तस्तनुं ४६ अग्निर्वृक्षापशुपतिः शर्वोरुद्रः प्रजापतिः अनेरप
त्यमेतद्देववर्णमिति धारणा ४७ अग्नभावे च कुरुते वद्विष्णुने शुक्राचने जामदग्न्यप्रमाराज्ञो वेदश्रुतिनिदर्शनात् ४८
कुशस्तवे जुहोसन्नि सुवर्णं तत्र च स्थिते वल्मीकस्य वपायां च कर्णो चानस्पदक्षिरो ४९ शकटो रथो परस्पाशुब्राह्मणस्य
करोपि वा हुते प्राति कुरीमहि भगवांस्तत्र मन्यते ५० ॥ ५१ ॥

ग्रीहिवापारापजकर्णार्धसंवासाकाष्टेस्त्रिसेतानिभ्रुतौदृश्यन्ते ४९ शकटोर्वीतुभ्रुतन्तारज्ञेयापरस्पतीर्थादिस्त १९० ॥ ४१ ॥ ४१ ॥ ४१ ॥